

Sebt Günü
Çalışma Kitapçığı

Ocak | Şubat | Mart 2020

Daniel

İçindekiler

1	Okumaktan Anlamaya — 28 Aralık–3 Ocak	4
2	Yeruşalim'den Babil'e — 4-10 Ocak	12
3	Sırdan Vahiy'e — 11-17 Ocak	20
4	Fırından Saraya — 18-24 Ocak	28
5	Gururdan Tevazuya — 25-31 Ocak	36
6	Kibirden Yokoluşa — 1-7 Şubat	44
7	Aslanın Çukurundan Meleğin Çukuruna — 8-14 Şubat	52
8	Fırtınalı Denizden Göğün Bulutlarına — 15-21 Şubat	60
9	Kirlenmeden Paklanmaya — 22-28 Şubat	68
10	İtiraftan Teselliye — 29 Şubat – 6 Mart	76
11	Savaştan Zafere — 7-13 Mart	84
12	Kuzeyden ve Güneyden Güzel Ülkeye — 14-20 Mart	92
13	Topraktan Yıldızlara — 21-27 Mart	100

Editör Ofisi 12501 Old Columbia Pike, Silver Spring, MD 20904
Web sayfamızı ziyaret edin: <http://www.middle-east-publishers.com>

Yazar
Elias Brasil de Souza

Editör (English)
Clifford R. Goldstein

Kapak ve Sayfa Tasarımı
Lars Justinen

Sayfa Tasarım
Marisa Ferreira

Çeviri
Suha Önder ve Barış Velioglu

Redaksiyon
Bilek Güler

© 2020 Yedinci Gün Adventistleri Genel Konferansı®. Yetişkinler İçin Sebt Okulu Çalışma Kitapçığı (Standart Versiyon)'un hiçbir bölümü, Yedinci Gün Adventistleri Genel Konferansı®'nın yazılı izni olmadan hiçbir kişi ya da kurum tarafından düzenlenemez, değiştirilemez, uyarlanamaz, tercüme edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz. Yedinci Gün Adventistleri Genel Konferansı®'nın bölüm ofisleri, belirli ilkelere göre, Yetişkinler İçin Sebt Okulu Çalışma Kitapçığı'nın tercüme ettirilmesine yetkilidirler. Bu tercümelerin telif ve yayın hakları Genel Konferans'ta kalacaktır. "Yedinci Gün Adventist," "Adventist" ifadeleri ve alevli logo Yedinci Gün Adventistleri Genel Konferansı®'nın tescilli markalarıdır ve Genel Konferans'ın izni olmadan kullanılamazlar.

Bu kitapçık Yedinci Gün Adventistleri Genel Konferansı® Yetişkinler İçin Sebt Okulu Çalışma Kitapçığı Ofisi tarafından hazırlanmıştır. Bu kitapçığın hazırlanması, Genel Konferans Yönetim Komisyonu (ADCOM)'un bir alt komisyonu olan Sebt Okulu Yayın Kurulu'nun yönetimi altında olmuştur. Yayımlanan bu kitapçık dünya çapında bir değerlendirme kurulunun katkılarını ve Sebt Okulu Yayın Kurulu'nun onayını yansıtmakta olup, sadece veya mutlaka yazarın (veya yazarların) görüşleriyle sınırlı değildir.

Kutsal Kitap Çevirileri Tablosu

Bu çalışma rehberinde, Standart Versiyon 2019 Yılı İkinci Çeyreği için izinle kullanılan Kutsal Kitap alıntuları, aşağıdaki gibidir: (Aksi belirtilmedikçe tüm alıntılar Yeni Çeviri'den yapılmıştır.)

YÇ. Yeni Çeviri: Kutsal Kitap: Eski ve Yeni Antlaşma (Tevrat, Zebur, İncil). Eski Antlaşma ©2001, 2009 Kitabı Mukaddes Şirketi; Yeni Antlaşma ©1987, 1994, 2001, 2009 Yeni Yaşam Yayınları. Bütün Hakları Saklıdır.

KM. Kitabı Mukaddes: Kitabı Mukaddes, Eski ve Yeni Ahit (Tevrat ve İncil): İbrani, Kildani ve Yunani dillerinden son tashih edilmiş tercümedir. ©1941 Kitabı Mukaddes Şirketi.

Candemir. Bünyamin Candemir: Kutsal İncil ©2003 Lütfü Yayıncılık, ©2013 Gerçeğe Doğru Kitapları.

Cosmades. Thomas Cosmades: İncil (Sevinç Getirici Haber) - İncil'in Yunanca Aslından Çağdaş Türkçe'ye Çevirisi. ©2010 Kutsal Söz Yayınları.

Sonun Peygamberi Daniel

O n dokuzuncu yüzyıldan yirminci yüzyıla geçilirken, Batı dünyasını iyimserlik hissi kaplamıştı. İnsanlık, bilim ve teknoloji sayesinde altın çağına, savaşın, salgın hastalıkların, yoksulluğun ve açlığın sonunda bitirileceği, harika olasılıklarla dolu bir geleceğe doğru ilerliyordu. En azından, umut edilen buydu.

Yirminci yüzyıl bu umudun sadece yanlış değil, aynı zamanda safça ve aptalca olduğunu da elbette kanıtladı. Bu, yirmi birinci yüzyıla neden daha iyi bir geleceğe dair iyimserlik duygusuyla girmediğimizi açıklamaya yardım ediyor.

Dünyasal bakış açısıyla bakıldığında, yüzü hâlâ bir hayli kasvetli gibi görünüyor ve işin kötüsü iyileşmeye dair beklentiler de düşük. İnsanlar günümüzde de, geçmiş çağlarda atalarımızın olduğu gibi, açgözlüğe, zulme, şiddete, ele geçirmeye, istismara ve kendi kendini yok etmeye yatkın. Bu arada sağladığımız önemli teknolojik gelişmelerin birçoğu, zaman zaman insanlığa iyi hizmet etmekle birlikte, bizim açgözlülüğümüze, zulmümüze, şiddetimize, ele geçirme arzumıza, istismarımıza ve kendi kendimizi yok etmemize yardımcı oldu.

“Yürek her şeyden ziyade aldatıcıdır, ve çok gürüktür; onu kim anlayabilir?” (*Yer. 17:9, KM*) ya da “Ulus ulusa, devlet devlete savaş açacak; yer yer kıtlıklar, depremler olacak” (*Mat. 24:7*) gibi ayetler göz önünde bulundurulduğunda, bunların hiçbirisi elbette şaşırtıcı olmamalı.

Fakat, tüm bu çaresizlik ve facianın içinde, bu çeyrekteki konumuz, “sonun vaktinde” (*Dan. 12:9, KM*) yaşayan bizim için bilhassa geçerli olan Daniel kitapçığına sahibiz. Çünkü Daniel kitapçığının kutsal sayfalarında sadece Allah’a inancımıza değil, Rab İsa Mesih’e, O’nun çarmıhtaki ölümüne ve aynı zamanda O’nun dönüş

vaadi ile bu dönüşün gerektirdiği her şeye dair güçlü, mantıklı, imanî doğrulayan kanıtlara sahibiz.

Bunu bir düşün. Daniel kitapçığı boyunca (2., 7., 8. ve 11. bölümler) birbirini takip eden şu imparatorluklar çeşitli açılardan bize anlatılıyor: Babil, Med-Pers, Grek, Roma ve İkinci Geliş'ten sonraki Allah'ın ebedî krallığı. Bizim bugünkü bakış açımızdan bakıldığında, tüm dünyasal krallıkların öngörüldüğü gibi gelip geçtiğini görebiliriz. Ya da, Roma söz konusu olduğunda, geldi ve aynı Daniel'in yazmış olduğu gibi (en azından şimdilik) hâlâ var. Bu, Daniel 2:33 ve 41 ayetlerinde ayaklar ve parmaklar ile betimlenmiştir ve Avrupa'nın hâlâ bölünmüş durumda olan uluslarında ve Roma kilisesinin kendisinde tezahür etmektedir. Biz bu sayede Kutsal Kitap'ın peygamberlik sözünün dünya tarihi kadar kapsamlı ve sağlam, Babil ve Grek krallıklarında, hatta Roma'nın erken zamanlarında yaşamış kişilerin asla sahip olamadığı bir doğrulamasına sahibiz.

Peygamberlik zaman cetvelinin içinde bulunduğumuz döneminden baktığımızda Daniel'in tüm bu krallıklar hakkında doğru olduğunu görebiliyoruz; dolayısıyla henüz gelmemiş olan tek krallığa dair ona güvenmek için daha da çok nedenimiz var: İkinci Geliş'ten sonraki Allah'ın ebedî krallığı.

Evet, Daniel kitapçığı güçlü ve imanî doğrulayan bir belge olmaya devam etmektedir, bilhassa da sayfaları arasında kilisemiz için belirleyici önemde olan Daniel 8:14 gibi ayetleri bulan Yedinci Gün Adventistleri için: "Ve bana dedi; İki bin üç yüz akşamla sabah oluncaya kadar; makdis [tapınak] o zaman tahir olacak [temizlenecek]" (KM). Bu ayet, "Yüceler Yücesi'nin kutsallarının lehine" verilen büyük göksel yargının ardından Allah'ın ebedî krallığının kurulacağını gösteren Daniel 7:22, 26, 27 ayetlerine paraleldir. Geçici, dünyasal imparatorlukların tersine, o sonsuza kadar sürecek.

Ayrıca "büyük resim"le birlikte, Mesih'in her birimize ne kadar yakın olabileceğini görüyoruz. Kral Nebukadnessar'ın rüyasından Daniel'in aslan çukurundan kurtarılmasına kadar, kitapçık bize Daniel'in kötü kral Nebukadnessar'a O'nun "soluğunu elinde tutan, bütün yollarını gözetan" Tanrı olduğunu söylediği gibi (Dan. 5:23), Allah'ın her yerdeki varlığını, ya da bize olan yakınlığını gösteriyor.

Kısacası, bu çeyrekteki konumuz olan Daniel kitapçığı, binlerce yıl önce yazıldığı zaman olduğu gibi, Rab İsa Mesih'in sevgisinin ve kişiliğinin güçlü bir açıklaması olmaya devam ediyor.

Elias Brasil de Souza, Yedinci Gün Adventistleri Genel Konferansı merkezinde bulunan Kutsal Kitap Araştırma Enstitüsü'nün yöneticiliği görevini yürütmektedir. Andrews Üniversitesi'nde Eski Abit yorumu ve teolojisi üzerine doktora yapmıştır.

Okumaktan Anlamaya

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Luk. 24:25–27; 2Pe.3:11–13; Yun. 3:3–10; Say. 14:34; Dan. 9:23; 10:11, 12.*

HATIRLAMA METNİ: “Filipus koşup arabanın yanına geldi ve hadımın Peygamber Yeşaya’yı okumakta olduğunu işitti. ‘Acaba okuduklarını anlıyor musun?’ diye sordu.” (*Elçilerin İşleri 8:30*).

Bizim kilisemiz bu çeyrekteki konumuz olan Daniel kitapçığının sayfalarının içinden doğmuştur. Başlarken, çalışmamız boyunca bize rehberlik edecek olan aşağıdaki husuları bir şablon olarak aklımızda tutmalıyız.

Öncelikle, Mesih’in tüm Kutsal Kitap’ın olduğu gibi Daniel kitapçığının da merkezi olduğunu her zaman hatırlamalıyız.

İkinci olarak, Daniel kitapçığı edebi güzellik gösteren ve birincil odağını anlamamıza yardımcı olan bir biçimde düzenlenmiştir.

Üçüncü olarak, klasik ve apokaliptik peygamberlik sözleri arasındaki farkı anlamalıyız. Bu, Daniel’in peygamberlik sözleriyle, Yeşaya, Amos ve Yerehya gibi diğerlerine ait peygamberlik sözlerini ayırmamıza yardımcı olacaktır.

Dördüncüsü, Daniel’in zamana dair peygamberlik sözlerini çalışırken, Daniel’in ana hatlarıyla verilmiş peygamberlik sözlerinin uzun süreleri kapsadığını ve yıl-gün ilkesi uyarınca hesaplandığını bilmeliyiz.

Beşincisi, Daniel kitapçığının sadece peygamberlik sözü bilgisi iletmediğini, aynı zamanda bizim bugünkü kişisel yaşamımızla derinden ilişkili olduğunu altını çizmeliyiz.

*4 Ocak Sebt Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Daniel Kitapçığının Merkezi: Mesih

Luka 24:25–27; Yuhanna 5:39 ve 2. Korintliler 1:19, 20 ayetlerini oku. Mesih hangi yönlerden Kutsal Yazılar'ın merkezidir?

İsa'nın Kutsal Yazılar'ın odak noktası olduğuna şüphe yok, Daniel kitapçığı da buna dahil. Örneğin, 1. bölüm Daniel'in tecrübesinin bu günahkâr dünyada yaşamak ve karanlığın güçlerine karşı koymak için gökten ayrılan Mesih'in tecrübesine paralel olduğunu (sınırlı ve kusurlu bir şekilde olsa da) gösteriyor. Dahası, Daniel ile arkadaşları Babil kültürünün zorluklarına göğüs gerebilmeleri için yukarıdan gelen Mesih benzeri bilgelikle donatıldılar. 2. bölüm, Mesih'in krallığının sonunda dünyanın tüm krallıklarının yerine geçeceğini belirtmek için, son zaman (eskatolojik) taşının biçimini tarif ediyor. 3. bölüm Mesih'in sadık hizmetkârlarıyla birlikte kızgın bir fırının içinde yürüdüğünü gösteriyor. 4. bölümde Allah'ın Nebukadnessar'ı "göklerin egemenlik sürdüğünü" (Dan. 4:26) anlaması için bir süreliğine krallığından uzaklaştırdığı anlatılıyor. "Göklerin egemenlik sürmesi" ifadesi bize Mesih'in Daniel 7. bölümde tasvir edildiği gibi "İnsanoğlu" (Dan. 7:13) olarak krallığı ve egemenliği alışını hatırlatıyor. 5. bölümde, alemle ve sefahatle geçen bir gecede Kral Belşassar'ın ölümü ve Babil'in Persler'in eline geçişi anlatılıyor. Bu, Şeytan'ın bozguna uğratılmasının ve son zaman Babil'inin Mesih ve melekleri tarafından yok edilmesinin öngörümüdür. 6. bölümde, İsa'ya karşı başrahipler tarafından yöneltilen gerçek dışı suçlamaları andıracak biçimde, Daniel'e karşı kurulan komplo anlatılıyor. Dahası, Kral Darius'un Daniel'i kurtarmaya çalışıp başarısız olduğu gibi, Pilatus da İsa'yı kurtarmaya çalışıp başarısız oldu (Mat. 27:17–24). 7. bölümde Mesih'in İnsanoğlu olarak krallığı alması ve halkına hükmetmesi tasvir ediliyor. 8. bölümde Mesih göksel tapınakta rahip olarak resmediliyor. 9. bölümde, Mesih ölümü yoluyla Allah ile halkı arasındaki antlaşmayı yeniden onaylayan kurbanlık olarak tasvir ediliyor. 10–12. bölümlerde ise, Mesih kötülüğün güçlerine karşı savaşıyor ve muzaffer olarak Allah'ın halkını ölümün gücünden bile kurtaran başkomutan Mikail olarak sunuluyor.

Öyleyse Mesih'in Daniel kitapçığının odağında olduğunu aklımızda tutalım. Kitapçığın her bölümünde Mesih'e işaret eden bir tecrübe ya da fikir mevcut.

Zorluklar ve denemeler arasında, veya büyük mutluluk ve refah içinde olduğumuz zamanlarda, Mesih'i hayatlarımızın merkezinde tutmayı nasıl öğrenebiliriz? Bunu yapmamız neden çok önemli?

Daniel'in Yapısı

Daniel kitapçığının Aramice yazılmış olan kısmının (Daniel'in bazı bölümleri İbranice, bazılarıysa Aramice yazılmıştır) yani 2–7 bölümlerinin tasarımı, bu kısmın ve aynı zamanda tüm kitapçığın ana mesajının pekiştirilmesine yardım eden aşağıdaki yapıyı ortaya çıkartıyor:

- A. Nebukadnessar'ın dört krallık görümü (Daniel 2)
- B. Allah Daniel'in arkadaşlarını kızgın fırından kurtarıyor (Daniel 3)
- C. Nebukadnessar'ın uğradığı yargı (Daniel 4)
- C'. Belşassar'ın uğradığı yargı (Daniel 5)
- B'. Allah Daniel'i aslan çukurundan kurtarıyor (Daniel 6)
- A'. Daniel'in dört krallık görümü (Daniel 7)

Bu tür bir edebi düzen, ana konuyu (bu durumda Daniel 4 ve 5 bölümlerinden oluşan C ve C') yapının merkezine koyarak vurgulanmasını sağlıyor: Allah, Nebukadnessar'ın krallığına da (geçici olarak), Belşassar'ın krallığına da (kalıcı olarak) son veriyor. Dolayısıyla 2–7 bölümlerinde vurgu, Allah yeryüzünün krallarını krallığa getirirken ve krallıktan uzaklaştırırken, O'nun onlar üzerindeki egemenliğinde.

Bir mesajı iletmenin ve konuyu açıklamanın en etkili yollarından biri tekrarlamaktır. Örneğin, Allah Mısır'ın yakın geleceğine dair Firavun'a iki düş veriyor (Yar. 41:1–7). İlk düşte yedi semiz inek, yedi cılız inek tarafından yenilip bitiriliyor. İkinci düşte yedi dolgun başak, yedi cılız ve kavruk başak tarafından yenilip bitiriliyor. İki düş de aynı şeye dikkat çekiyor: yedi yıllık refahı takiben yedi yıl katlık gelecek.

Daniel kitapçığında, Allah da tekrarları kullanıyor. Dört peygamberlik döngüsü var, bunlar genel kapsamlı temel bir yapının tekrarları. Sonuç olarak, bu yapı bize Allah'ın mutlak egemenliğini gösteriyor. Her ne kadar ana peygamberlik taslaklarından her biri belirli bir bakış açısını aktarıyor olsa da, hepsi birlikte, aşağıdaki tabloda gösterildiği gibi, peygamberin zamanından sona kadar uzanan aynı tarihsel dönemi kapsıyorlar:

Daniel 2	Daniel 7	Daniel 8, 9	Daniel 10–12
Babil	Babil		
Med–Pers	Med–Pers	Med–Pers	Med–Pers
Grek (Yunan)	Grek	Grek	Grek
Roma	Roma	Roma	Roma
Allah'ın Krallığı Kuruluyor	Yeni Yeryüzü'nün Yolunu Açan Göksel Yargılama	Tapınağın Arındırılması	Mikail Ortaya Çıkıyor

Bu ayetler bizim uzun vadeli beklentilerimize dair hangi umutları veriyorlar? Dan. 2:44, Mez. 9:7–12, 2Pe. 3:11–13.

Daniel'deki Apokaliptik Peygamberlik Sözleri

Daniel kitapçığında kayıtlı olan peygamberlik görümleri, diğer Eski Ahit peygamberleri tarafından aktarılan peygamberlik mesajlarının çoğundan farklı bir niteliğe sahip. Diğer Eski Ahit peygamberlik sözlerinin birçoğu *klasik peygamberlik sözü* sınıfındayken, Daniel'in peygamberlik sözleri *apokaliptik peygamberlik sözü* sınıfına girer. Bu peygamberlik sözü türleri arasındaki temel farklılığı anlamak, Kutsal Kitap'ın peygamberlik sözlerinin doğru anlaşılması için çok önemlidir.

Apokaliptik peygamberlik sözleri, bunları klasik peygamberlik sözlerinden ayıran bazı özel niteliklere sahiptir:

Görümler ve düşler. Apokaliptik peygamberlik sözünde, Allah mesajını peygambere iletmek için genellikle düşler ve görümler kullanır. Klasik peygamberlik sözündeyse peygambere –görümlerin de dahil olabileceği– “Rabb'in Sözü” gelir; bu ifade klasik peygamberlerde küçük farklılıklarla yaklaşık 1600 kez yer almaktadır.

Bileşik simgesellik. Klasik peygamberlik sözünde sınırlı bir simgesellik vardır, çoğunlukla gerçek hayata uygun semboller kullanılır; apokaliptik peygamberlik sözündeyse, Allah birden fazla türün özelliğini taşıyan hayvanlar ya da boynuzlu ve kanatlı canavarlar gibi insanın gerçeklik dünyasının ötesinde semboller ve tasvirler gösterir.

İlahî egemenlik ve koşulsuzluk. Yerine gelişleri çoğunlukla Allah'ın İsrail'le olan antlaşması bağlamında insanın verdiği karşılığa bağlı olan klasik peygamberlik sözlerinin tersine, apokaliptik peygamberlik sözleri koşulsuzdur. Apokaliptik peygamberlik sözünde, Allah Daniel'in çağından zamanın sonuna kadar dünya imparatorluklarının yükselişini ve çöküşünü ortaya koyar. Bu tür peygamberlik sözü Allah'ın önceden bilmesine ve egemenliğine dayanır ve insanların seçimleri ne olursa olsun gerçekleşir.

Yunus 3:3–10 ayetlerini oku. Bu klasik mi, yoksa apokaliptik bir peygamberlik sözü mü? Cevabına gerekçeler göster. Peki ya Daniel 7:6?

Klasik ve apokaliptik gibi geniş peygamberlik sözü türleri hakkında bilgiye sahip olmak önemli faydalar sağlayabilir. Öncelikle, bu türler Allah'ın peygamberlik sözlerindeki gerçekleri iletmek için çeşitli yaklaşımlara başvurduğunu gösteriyor (*İbr. 1:1*). İkinci olarak, bu bilgi Kutsal Kitap'ın güzelliğini ve zorluğunu daha iyi takdir etmemizi sağlar. Üçüncü olarak, bu bilgi Kutsal Kitap'taki peygamberlik sözlerini tüm Kutsal Kitap'ın tanıklığıyla uyumlu bir şekilde yorumlamamıza ve “gerçeğin bildirisini” (*2Ti. 2:15*) doğru şekilde açıklamamıza yardım eder.

Bugün bazı Hristiyanlar Hoşea 3:4, 5, Amos 8:11 ve Zekeriya 9:1 gibi ayetlere dayanarak dünya tarihinin son olaylarının Ortadoğu'da gelişeceği beklentisi içindedir. Bu yorumda yanlış olan nedir? Apokaliptik ve klasik peygamberlik sözleri arasındaki farkları bilmek bu konuyu açıklığa kavuşturmamıza nasıl yardımcı olabilir?

Allah'ın Zaman Ölçeği

Daniel kitapçığını çalışırken akılda tutmamız gereken diğer bir önemli konu da, apokaliptik peygamberlik sözlerine tarihsel yaklaşımdır. Tarihselcilik olarak da bilinen bu yaklaşım, karşıt görüşler olan preterizm, fütürizm ve idealizmle karşılaştırılarak daha iyi anlaşılabilir.

Preterizm, Daniel kitapçığında duyurulan peygamberlik sözü olaylarını geçmişte gerçekleşmiş olarak görmeye eğilimlidir. *Fütürizm*, aynı peygamberlik sözlerinin halen gelecekte gerçekleşecek bir yerine gelişi belediklerini savunur.

İdealizm ise apokaliptik peygamberlik sözlerinin tarihsel herhangi bir referans noktaları olmadan genel ruhsal gerçeklikleri simgeledikleri görüşüdür.

Bunların tersine, *tarihselcilik* Allah'ın apokaliptik peygamberlik sözleriyle peygamberin çağından zamanın sonuna dek aralıksız bir tarihsel olaylar dizisi ortaya koyduğunu savunmaktadır. Daniel kitapçığını çalışırken, kitapçığındaki her önemli görümün (*Daniel 2, 7, 8, 11*) bu tarihsel taslağı farklı bakış açılarından ve yeni ayrıntularla tekrarladığını göreceğiz. Ellen G. White da dahil Adventist öncüler, Kutsal Kitap'taki Daniel ve Vahiy peygamberlik sözlerini tarihsel bakış açısıyla anlamışlardı.

Çölde Sayım 14:34 ve Hezekiel 4:5, 6 ayetlerini oku. Peygamberlik dilinde bir “gün” genellikle neyi temsil eder?

Daniel kitapçığını çalışırken, peygamberlik zamanının yıl-gün ilkesi uyarınca hesaplandığını da aklımızda tutmalıyız. Yani, peygamberlik sözündeki bir gün **genellikle** gerçek tarihte bir yıla karşılık gelir. Dolayısıyla, örneğin 2300 akşam ve sabah ifadesiyle 2300 yıldan bahsedildiği anlaşılmalıdır (*Dan. 8:14*). Aynı şekilde, 70 haftalık peygamberlik sözü 490 yıl olarak anlaşılmalıdır (*Dan. 9:24-27*).

Bu zaman çizelgesi çok açık bazı nedenlerden ötürü doğru olmalı: (1) Görümler simgesel olduğuna göre, belirtilen zamanlar da simgesel olmalıdır. (2) Görümlerde tasvir edilen olaylar uzun zaman süreleri içinde, hatta bazı durumlarda “sonun zamanına” kadar meydana geldikleri için, bu peygamberlik sözleriyle ilişkili zaman dilimleri de buna uygun olarak yorumlanmalıdır. (3) Yıl-gün ilkesi Daniel kitapçığı tarafından doğrulanmıştır. Kral Artahşasta'nın zamanından İsa'nın Mesih olarak gelişine kadar sürmüş olan 70 hafta peygamberlik sözü çok açık bir örnektir. O halde, Daniel kitapçığında verilmiş olan peygamberlik dönemlerine anlam vermenin en açık ve doğru yolu, bunları yıl-gün ilkesi uyarınca yorumlamaktır.

Bu zamana ilişkin peygamberlik sözlerinin bazıları yüzlerce hatta binlerce yılı kapsamaktadır. Bu gerçek bize sabır hakkında ne öğretilmeli?

Daniel Kitapçığının Günümüzle İlişkisi

2500 yıldan uzun süre önce yazılmış olmasına rağmen, Daniel kitapçığı Allah'ın 21. yüzyıldaki halkı için son derece güncel olmaya devam ediyor. Daniel'in bizim için geçerli olabileceği üç alana dikkat çekeceğiz.

Allah hayatlarımızda egemendir. İşler kötü gittiğinde bile Allah egemendir ve çocukları için en iyisini sağlamak amacıyla insanların tuhaf eylemleri aracılığıyla çalışır. Daniel'in Babil'deki deneyimi, Yusuf'un Mısır'da, Ester'in İran'da yaşadıklarına benziyor. Bu üç genç yabancı ülkelerde tutsaktılar ve putperest ulusların bunaltıcı baskısı altındaydılar. Dikkatsiz gözlere zayıf ve Allah'ın vazgeçtiği kişiler gibi görünebilirlerdi. Fakat Rab onları güçlendirdi ve etkili biçimlerde kullandı. Denemelerle, sıkıntılarla ve düşmanlıkla karşılaştığımız zamanlarda, geri dönüp Allah'ın Daniel, Yusuf ve Ester için yaptıklarına bakabiliriz. Rabb'in bizim Rabbimiz olmaya devam ettiğinden ve bizi denemeler ve ayartılar arasınayken bile terk etmediğinden emin olabiliriz.

Allah tarihin seyrini yönlendirir. Günah ve şiddetle dolu düzensiz ve amaçsız dünya zaman zaman bize sıkıntı verebilir. Fakat Daniel'in mesajı Allah'ın her şeyi denetiminde tuttuğudur. Daniel kitapçığının her bir bölümünde Allah'ın tarihin seyrini yönlendirdiği tekrar tekrar vurgulanıyor. Ellen G. White'in dediği gibi: "İnsanlık tarihinin kayıtlarında, ulusların gelişimleri, imparatorlukların yükselişi ve çöküşü sanki insanlığın iradesine ve maharetine bağlıymış gibi görünür. Olayların şekillenmesi, büyük ölçüde insanın gücüyle, ihtirasıyla ya da hevesleriyle belirleniyor gibi görünür. Fakat Allah'ın Sözü'nde perde açılır ve insani ilgilerin, güç ve tutkuların oyununun ve karşı oyununun, ardında, üzerinde ve her yerinde, Merhameti Sonsuz Olan'ın temsilcilerinin sessizce ve sabırla O'nun isteğinin tasarılarını gerçekleştirdiklerini görürüz."—*Education [Eğitim]*, s. 173.

Allah, Kendi son zaman baskısına örnek olur. Daniel ve arkadaşları, Kutsal Kitap'ın dünya görüşüne çoğunlukla aykırı bir dünya görüşüne sahip olan toplumda, hayata dair örnek kişiler görevi görürler. Onlara imanlarından ödün vermeleri ve Rabb'e olan bağlılıklarını yadsıyacak alanlarda Babil sistemine tavizde bulunmaları için baskı yapıldığında, Allah'ın Sözü'ne sadık kaldılar. Müjde uğruna düşmanlıkla, hatta zulümle karşılaştığımızda, onların sadakat ve Rabb'e mutlak bağlılık tecrübeleri bizi yüreklendirir. Aynı zamanda, Daniel Rabb'e bağlı kalarak devlete ve topluma katkıda bulunmanın mümkün olduğunu göstermektedir.

Daniel 9:23; Daniel 10:11, 12 ve Matta 10:29–31 ayetlerini oku. Bu ayetler Allah'ın bizim kişisel mücadelelerimize ilgisi hakkında ne söylüyor?

EK ÇALIŞMA: “Kutsal Kitap, Yaratıcıları'nın isteğini öğrenmek isteyen herkese kılavuz olması için tasarlanmıştır. Allah insanlara kesin peygamberlik sözünü vermiştir; melekler, hatta Mesih'in Kendisi, Daniel ve Yuhanna'ya yakın zamanda olması gereken olayları bildirmek için gelmiştir. Kurtuluşumuzu ilgilendiren önemli konular bir sis perdesi içinde bırakılmamıştır. Bunlar, gerçeğin dürüst arayıcılarının aklını karıştıracak ya da yanlış yönlendirecek şekilde açıklanmamıştır. Rab, peygamber Habakkuk aracılığıyla şöyle demiştir: 'Rüyeti yaz, ve levhaların üzerine açıkça kaz da, onu okuyan koşsun' (Habakkuk 2:2 [km]). Allah'ın sözü, onu dua eden bir kalple çalışan herkes için açıkça anlaşılardır. Gerçekten dürüst olan her can, gerçeğin ışığına gelecektir. 'Doğrulara ışık... saçar' (Mezmun 97:11). Hiçbir kilise, üyeleri gerçeği gizli bir hazine gibi, ciddiyetle aramadığı müddetçe, kutsallıkta yol alamaz.”—Ellen G. White, Büyük Mücadele, s. 521, 522.

“Daniel ve arkadaşlarının öyküsünü çalış. Yaşadıkları yerde dört bir yanda benliği şımartma ayartısıyla karşılaşmalarına rağmen, günlük hayatlarında Allah'ı şerefendirip yüceltiler. Tüm kötülüklerden kaçınmaya kararlıydılar. Kendilerini düşmanın yoluna koymayı reddettiler. Allah da onların sarsılmaz sadakatlerini zengin bereketlerle ödüllendirdi.”—Ellen G. White, Manuscript Releases [Yayınlanan El Yazmaları] No. 224, cilt 4, s.169, 170.

TARTIŞMA SORULARI:

① Daniel kitapçığını çalıştığımızda, çok etkili bir hususla karşılaşacağız. Allah sadece tüm uluslar üzerinde egemen değildir, aynı zamanda her birimizi en derin düzeyde, yakından tanımaktadır. Örneğin, Daniel 2. bölümde göreceğimiz gibi, putperest kralın bir düş görmesini sağlayabilmişti. Bir kişi uyurken onun zihnine girebilmek ve bir düş yerleştirmek, bizim idrak etmeye bile başlayamayacağımız bir yakınlığı ortaya koyuyor. Aynı zamanda, göreceğimiz gibi, düşün niteliği Allah'ın dünyanın muazzam imparatorluklarını bile mutlak şekilde denetiminde tuttuğunu ve her şeyin nasıl sonuçlanacağını bildiğini ortaya koyuyor. Gerçeğin bu betimlemelerinden nasıl bir teselli ve umut çıkarabiliriz? Aynı zamanda, Rabb'in senin her düşünceni bilecek kadar yakın olduğunu bilmek kendini nasıl hissettiriyor? Bu bağlamda, Çarmıh'ın vaadi neden çok önemli hale geliyor?

② Klasik ve apokaliptik peygamberlik sözleri arasındaki farkı derste tartışın. Kutsal Kitap'ta her ikisine dair başka hangi örnekleri

Dost Edinin, Adventist Değil

Andrew McChesney, Adventist Müjdeleme

İgor Gospodarets Moskova'dan 800 adet "Kutsal Kitap Sağlıklı ve Mutlu Yaşama Giden bir Yoldur" yazılı renkli müjdeleme afişi siparişi verdi. Nüfus çoğunluğunun Hristiyan olmadığı, eski bir Sovyet cumhuriyetinde bulunan kentinde, bu ilanları dört bir yana astı. Bundan sonra yaşlı bir müjdecî ona baştan başlamasını söyledi.

Arjantinli müjdecî Arturo Schmidt "Yedinci Gün Adventist Kilisesi'nin beş günde sigarayı bırakma programı için 800 yeni afiş siparişi ver" dedi.

İgor kulaklarına inanamadı. Afişler kendisine çokça zamana ve paraya mal olmuştu, sıfırdan başlamak istemiyordu. "Neden?" diye sordu.

Schmidt "Hedefimiz Hristiyan olmayanları Adventist yapmak değil" dedi. "Hedefimiz dostlar edinmek."

Yıl 1992'ydi, Sovyetler Birliği dağılılı henüz 1 yıl olmuştu. Genç bir Adventist pastör olan İgor, bu yeni bulunan inanç özgürlüğünü değerlendirip İsa'ya olan sevgisini paylaşmak istiyordu.

Schmidt'in tavsiyesi hoşuna gitmedi. İsa'yı duyurmamak ona mantıklı gelmedi. Sigarayı bırakma dersleri vermenin arkasındaki mantığı göremedi. Müjdeleme afişlerine bağlanan paranın boşa gitmesini istemiyordu. Dua etti.

Sonunda, İgor bunu denemeye karar verdi. Belki de yaşlı müjdecî onun bilmediği bir şey biliyordu. İgor Moskova'dan 800 adet sigarayı bırakma afişi sipariş etti ve bunları eskilerin üstüne astı.

İlk sigarayı bırakma seminerine katıldığında İgor'u bir sürpriz bekliyordu. Kiranan salon 1000 kişiyle ağzına kadar dolmuştu. Ziyaretçilerin çoğu Hristiyan değildi. İgor, önceki afişlerin bu kadar çok katılımıyı çekemeyeceğini anladı.

Aradan beş yıl geçti. Bir Seb't günü vaazından sonra, bir yabancı İgor'un elini sıkamak için uzandı.

Adam "Beni hatırladınız mı?" diye sordu.

İgor hatırlamadı.

Adam "Beş yıl önce sigarayı bırakma dersine katılan 1000 kişiden biriyim" dedi. "Sizin ve Pastör Schmidt'in konuşmalarınızı dinledim."

Adam Hristiyan olmayan bir ailede büyüdüğünü ve sigarayı bırakmak için çabaladığını anlatı. Bu seminerler sigarayı bırakmasına yardımcı olmuştu, böylece Adventistlerin kendisine dost olduğunu anlayarak, her Seb't günü kiliseye gelmeye başlamıştı.

İgor kulaklarına inanamadı.

Şimdi 59 yaşında ve güney Rusya'da bir kilisenin önderi olan İgor, "Dostluk müjdelemesinin önemini işte o zaman anladım" dedi. "Hedefimiz Hristiyan olmayanları Adventist yapmak değil. Hedefimiz İsa için dostlar edinmek."

Yeruşalim'den Babil'e

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: 2Kr. 21:10-16; Daniel 1; Gal. 2:19, 20; Mat. 16:24-26, 2Ko. 4:17; Yakup 1:5..

HATIRLAMA METNİ: “Tanrı bu dört gence her konuda bilgi, beceri, bilgelik verdi. Daniel her çeşit görümü ve düşü yorumlayabiliyordu” (Daniel 1:17).

Kutsal Kitap düşün insanlığın zayıflıklarını göstermekten imtina etmez. Yaratılış 3. bölümden itibaren, insanın günahkârlığı ve bunun üzücü sonuçları belirgin şekilde sergilenir. Aynı zamanda da, sadakatlerini terk etmeleri için güçlü teşviklerle karşılaştıklarında bile Allah'a büyük sadakat gösterenlerin öykülerini görürüz. Bu sadakatin en dokunaklı örneklerinden bazıları da Daniel kitapçığında görülür

Ancak Daniel'i çalışırken, kitapçığın asıl kahramanının Allah olduğunu her zaman aklımızda tutalım. Daniel ve arkadaşlarının sadakatlerini vurgulayan öykülere o kadar alışkınız ki, bu dört genç Babil İmparatorluğu'nun gücüne ve cazibesine karşı durmaya çalışırken onları yönlendiren ve destekleyen Kişi'nin sadakatini övmeyi unutabiliriz. Yabancı bir ülkenin kültürel ve dinsel baskıları karşısında sadık kalmayı bir yana bırakın, insanın kendi ülkesindeyken bile bunu başarması yeterince zor bir mücadeledir. Fakat öykülerin insan kahramanları zorluklara göğüs gererler, çünkü elçi Pavlus gibi onlar da “kime inandı[klarını] bil[irler]” (2Ti. 1:12) ve O'na güvenirler.

* 11 Ocak Sebte Günü'ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Allah'ın Egemenliği

Daniel kitapçığı ilk bakışta kasvetli bir bozgun haberiyle başlar. Yahuda Nebukadnessar'a teslim olmuş ve tapınak kapları Yerusuřalim'den alınarak şinar ułkesine gütürülmüştür. şinar sözcüğü Kutsal Kitap'ta Yaratılış 11:2 ayetinde, Babil kulesinin bulunduğu yer olarak geçer. şinar uğursuz bir simgedir, çünkü aııkça Allah'a meydan okumaktan kaynaklanan bir tasariya işaret eder. Fakat Babil'i inřa edenler göklere ulaşma çabalarında başarısız olmuş olsalar da, dış görünüş Nebukadnessar'ın ve şinar ułkesinde bulunan tanrılarının İsraililerin antlaşma Tanrısı'nı alt etmiş olduklarını düşündürüyordu.

Yine de, Daniel kitapçığının ilk satırları Yerusuřalim'in uğradığı bozgunun nedeninin Babil kralının üstün gücü olmadığını; aksine, bunun "Rab, Yahuda Kralı Yehoyakim'i... Nebukadnessar'ın eline teslim etti[đi]" (*Dan 1:2*) için gerçekteştiğini aııkça belirtiyor. Çok daha önce, Allah Kendi halkının O'nu unutmaları ve antlaşmayı çıgnemeleri halinde onları yabancı bir ułkeye esir olarak göndereceğini bildirmişti. Bu nedenle Daniel, Babil ordusunun gücünün arkasında ve ötesinde, tarihin ilerleyişini Göđün Tanrısı'nın yönlendirdiğini biliyordu. Bu genç adamlara Babil imparatorluğunun ayartısı ve baskısıyla mücadele etme gücü ve cesareti veren, Allah'ın egemenliğine ilişkin bu net görüştür.

2. Krallar 21:10–16, 2. Krallar 24:18–20 ve Yeremya 3:13 ayetlerini oku. Allah Yahuda ve Yerusuşalim'i neden Babililer'in eline veriyor?

Biz de yirmi birinci yüzyılın zorluklarıyla mücadele ederken, Daniel kitapçığında çok canlı bir şekilde yansıtılan Tanrı algısını yeniden yakalamalıyız. Bu kitapçığa göre, kulluk ettiğimiz Tanrı sadece tarihin güçlerini Kendi egemenliğiyle yönlendirmekle kalmıyor, aynı zamanda halkının hayatlarına merhametle müdahale ederek onlara ihtiyaç zamanında zaruri yardımı sağlıyor. Ayrıca ileride göreceğimiz gibi, Allah İbrani tutsaklar için yaptıklarını son zamandaki halkı için de (kendilerine ve imanlarına karşı saldırılara rağmen) yapacak.

Bugün imanının karşılaştığı, dışarıdan, kilisenin içinden ya da kendi karakter kusurlarından kaynaklanan zorluklardan bazıları neler? Karşında her ne varsa üstesinden gelmek için Allah'ın gücüne güvenmeyi nasıl öğrenebilirsin?

Baskı Altında İman

Daniel 1. bölümü oku. Bu genç adamlara boyun eğmeleri için hangi baskılar yapıldı?

Bu dört genç adam Babil'e gelir gelmez imanlarına ve kanaatlerine karşı en ciddi zorluğa göğüs germek mecburiyetinde kaldılar: krala hizmet etmek için özel bir eğitime tabi tutulmak üzere seçildiler. Eski çağ kralları sıklıkla tutsaklarının en iyilerinden bazılarını kraliyet sarayında hizmet etmeleri için işe alır, bu sayede bağlılıklarını kendilerini tutsak eden imparatorluğun kralına ve tanrılarına çevirmiş olurlardı. Aslında tüm sürecin amacı, dünya görüşünde değişime yol açacak bir çeşit dönüşüm ve telkin sağlamaktır. Sürecin bir parçası olarak, İbrani tutsakların isimleri değiştirildi. Yeni bir isim, sahipliğin ve kaderin değişiminin işaretidir. Yani, Babilliler tutsakların isimlerini değiştirerek onlar üzerinde hâkimiyet kurmayı ve onları Babil kültürünü ve değerlerini özümsemeye zorlamayı amaçlıyorlardı. İsrail'in Tanrısı'na işaret eden asıl isimleri, yabancı ilahları şerefendiren isimlerle değiştiriliyordu. Buna ek olarak, kral genç adamların kendi sofrasından yemelerini kararlaştırdı. Eski çağda kralın yemeğinden yemenin derin anlamları vardı. Krala bölünmemiş tabiiyet anlamına geliyor, ona olan bağlılığı yansıtıyordu. Yemek genellikle imparatorluğun tanrısına ya da tanrılarına sunulduğu için de, yemenin derin dinsel bir anlamı da vardı. Açıkça kralın tapınma düzenini kabul ve buna katılma anlamına geliyordu.

Yani, Daniel ve arkadaşları kendilerini zorlu koşullar içinde bulmuşlardı. Allah'a sadık kalarak imparatorluk düzeninin ezici gücüne karşı hayatta kalmaları için ancak bir mucize gerekiyordu. Daha da kötüsü, Babil kentinin kendisi insanlığın başarısının muazzam bir ifadesi olarak ayakta duruyordu. Babil tapınaklarının mimari güzelliği, asma bahçeler ve şehir boyunca dolanarak akan Fırat ırmağı aşılmaması mümkün olmayan bir güç ve görkemi gözler önüne seriyordu. Böylece, Daniel ve arkadaşlarına bir terfi imkânı ile bu düzenin yararlarının ve refahının tadını çıkarma fırsatı sunulmuştu. İbrani tutsaklar olmaktan çıkıp kraliyet memurları olabiliyorlardı. Şan ve şerefe giden kolay yolda yürümek için ilkelerinden taviz verecekler miydi?

Bu gençler kanaatlerinden taviz vermelerini gerektiren bir kararı ne şekilde aklileştirebilirlerdi? Peki sen şimdi ne şekilde benzer ya da daha güç anlaşılan zorluklarla mücadele ediyorsun?

Sarsılmaz Azim

Daniel 1:7–20 ayetlerini oku. Burada iki etmeni iş başında görüyoruz: Daniel'in özgür iradesi ve Allah'ın müdahalesi. Ayrıca burada hangi önemli ilke mevcut?

Dört İbrani tutsağın yeni Babil isimlerine itiraz etmedikleri anlaşılıyor. Büyük ihtimalle bu konuda kendi aralarında İbrani isimlerini kullanmak dışında yapabilecekleri bir şey yoktu. Fakat kralın sofrasından gelen yemeği yememek ve şarabı içmemek kesinlikle kendi ellerindeydi. Yani, dört adamın özgür seçimleri burada çok önemliydi.

Ne var ki, memurun biri isimlerini değiştirebiliyorsa, yemek listesini de değiştirebilirdi. Bu dört gencin kralın sofrasından yemek istememiş olmasının iki muhtemel sebebi olabilir.

Birincisi, kralın sofrasından gelen yiyeceklerin içinde kirli etler olabilirdi (*Levililer 11*). İkinci olarak da, yiyecek önce tanrının putuna yemek olarak sunuluyor, sonra yemesi için krala gönderiliyordu. Bu yüzden, Daniel'in hile ya da aldatmaya başvurmadan, açıkça talebinin dini nedenlere dayandığını, yani sarayın yiyeceğinin kendisini ve arkadaşlarını kirleteceğini söylemesi (*Dan 1:8*) çok cesurca bir davranıştı.

Daniel ile Babilli memur arasındaki iletişime baktığımızda, birkaç önemli nokta kendisini gösteriyor. Öncelikle, Daniel memurun zor bir durum içinde olduğunu anlamış olacak ki, bir deneme yapmayı teklif ediyor. On gün diğer yemeklerden yemek bu beslenme düzeninin sağladığı faydaların ortaya çıkması için yeterli olacaktı ve bu sayede memur korkularının boşa olduğunu anlayacaktı. İkinci olarak, Daniel'in bu kadar kısa sürede sonucun böylesine olumlu olacağından emin olması, Allah'a duyduğu mutlak güvenden kaynaklanmaktaydı. Üçüncü olarak, sebze ve sudan oluşan beslenme düzeni seçimi, Allah'ın Yaratılıştan insanlığa verdiği yiyeceğe işaret ediyor (*bkz. Yar. 1:29*), Daniel'in tercihini etkileyen belki de bu olmuştu. Sonuçta, Allah'ın bize başlangıçta verdiğiinden daha iyi bir beslenme düzeni olabilir mi?

Daniel'in özgür seçiminde Allah'ın bu şekilde etkisini göstermesinin yolunu açacak kadar önemli olan ne vardı (bkz. Dan. 1:9)? Bundan seçimlerimizin taşıdığı öneme dair hangi dersleri çıkartabiliriz? Allah'a olan güvenimiz seçimlerimizi ne şekilde etkilemeli?

Kusursuz ve Bilge

Daniel ve arkadaşları kraliyet hizmetine seçilmişlerdi çünkü Nebukadnessar tarafından belirlenen profile uygundular. Krala göre, saray memurları “kusursuz” ve “yakişikli” olmalıydı (*Dan. 1:4*). İlginç şekilde, kurbanlıkların ve tapınakta hizmet eden kişilerin de “kusursuz” olmaları gerekiydi (*Lev. 22:17–25, Lev. 21:16–24*). Anlaşılan Babil kralı kendisini İsrail’in Tanrısı’yla kıyaslıyordu, o kadar ki sarayında hizmet edenler için benzer nitelikler talep ediyordu. Öte yandan, bu nitelikler Daniel ile arkadaşlarının Babil imparatorluğunun zorluklarıyla mücadele ederlerken Allah için yaşayan kurbanlıklar olduklarını kasıtsız olarak düşündürebilir.

Galatyalılar 2:19, 20; Matta 16:24–26 ve 2. Korintliler 4:17 ayetlerini oku. Bu ayetler hangi ayartılarla karşı karşıya olursak olalım nasıl sadık kalabileceğimize ilişkin bize ne anlatıyorlar?

Allah dört İbrani tutsağın bağlılığını şereflendirdi, gençler on günlük deneme sürelerinin sonunda kraliyet sofrasından yiyen diğer öğrencilere göre daha sağlıklı ve daha iyi beslenmiş görünüyordular. Böylece, “Tanrı bu dört gence her konuda bilgi, beceri, bilgelik verdi,” yalnızca Daniel’e ise “her çeşit görümü ve düşü yorumlayabilme” yeteneğini verdi (*Daniel 1:17*). Bu armağan Daniel’in peygamberlik hizmetinde önemli bir rol oynayacaktı.

Allah, aynı Babil sarayındaki hizmetkârlarının imanını şereflendirdiği gibi, bize de dünyanın zorluklarıyla mücadele ettiğimizde bilgelik verir. Daniel ve arkadaşlarının tecrübelerinden, içinde bulunduğumuz toplumun yozlaştırıcı unsurlarıyla lekelenmeden kalmanın gerçekten de mümkün olduğunu öğreniyoruz. Ayrıca, Allah’a kulluk edebilmek için kendimizi içinde yaşadığımız toplumdan ve onun kültür hayatından soyutlamak zorunda olmadığımızı öğreniyoruz. Daniel ve arkadaşları sadece yalanlar, yanlışlar ve söylenceler üzerine inşa edilmiş bir kültürde yaşamakla kalmıyor, aynı zamanda bu yalanların, yanlışların ve söylencelerin eğitimini de görüyorlardı. Buna rağmen sadık kaldılar.

Her nerede yaşıyor olursak olalım, inançlarımıza aykırı kültürel ve sosyal etkilerin içinde, inancımıza bağlı kalma denemesiyle karşılaşırız. İçinde yaşadığınız kültürün olumsuz etkilerini belirle ve kendine şu soruyu sor: Bunlara ne kadar iyi karşı koyabiliyorum?

Son Sınav

Daniel 1:17–21 ayetlerini oku. Dört genç adamın başarısının anahtarı neydi? (Ayrıca bkz. Eyüp 38:36, Özd. 2:6, Yak. 1:5.)

Dört İbrani genç “Babil Üniversitesi”nde üç yıl eğitim gördükten sonra son sınav için kralın karşısına çıkarıldılar. Diğer öğrencilerden daha sağlıklı olmakla kalmayıp, bilgi ve bilgelikte de onlara üstün geldiler. Dördü de hemen kralın hizmetine atandılar. Şüphesiz, bu “bilgi ve bilgelığın” büyük ölçüde putperestlikten oluştuğunu unutmamalıyız. Fakat yine de bunu öğrendiler ve inanmıyor olmalarına rağmen belli ki iyi öğrenmişlerdi.

Nebukadnessar bu başarının sarayın yiyecekleriyle ve dört öğrencinin tabi tutulduğu eğitim programıyla ilgili olduğunu düşünmüş olabilir. Fakat Daniel ile arkadaşları üstün başarılarını Babil sistemine borçlu olmadıklarını biliyorlardı, anlatı da bunu açıkça gösteriyor. Her şey Allah’tan gelir. Allah’ın Kendisine güvenenler için neler yapabileceğine ne kadar da etkili bir örnek. Medyanın, devletlerin ve Allah’ın çocukları kimliğimiz için tehdit oluşturabilecek diğer kurumların ezici kuvvetinden korkmamalıyız. Biz Allah’a güven duyduğumuz sürece, zor zamanlarda O’nun bize güç vereceğinden ve tüm olumsuzluklardan bizi koruyacağından emin olabiliriz. Bizim için anahtar, imanımızla ilgili zorluklarla karşılaştığımızda doğru kararları vermektir.

Daniel 1. bölüme bakarak, Allah hakkında bazı çok önemli dersler öğreniyoruz: (1) Tarih Allah’ın denetimi altındadır. (2) Allah içinde yaşadığımız toplum ve kültürün düşmanca ortamında varlığımızı sürdürebilmemiz için bize bilgelik verir. (3) Allah, kendi kanaatleri ve yaşam tarzları aracılığıyla Kendisine güvenenleri şereflendirir.

Bölüm, “Kral Koreş’in krallığının birinci yılına dek Daniel’in sarayda kaldığına” (Dan. 1:21) dikkat çekerek sonuçlanıyor. Burada Koreş’ten bahsedilmiş olması önemli: sürgünlük deneyiminde bir umut ışığı sağlıyor. Koreş, Allah’ın Kendi halkını özgürlüğüne kavuşturmak ve Yeruşalim’e geri dönmelerine izin vermek üzere seçtiği kişiydi. Bu bölüm görünürde bozgun ve sürgünle başlamış olsa da, umudun ve eve dönüşün bir işaretleriyle sonuçlanıyor. İşte Tanrımız budur: hayatlarımızın en zor anlarında bile, acı ve ızdırabın arkasında yatan yüceliği ve sevinci görebilmemiz için O her zaman bir umut penceresi açar.

EK ÇALIŞMA: “Babil’deki Daniel ile arkadaşları gençliklerinde, görünürde hayatının erken dönemlerinde Mısır’da bulunan Yusuf’a göre daha talihlilerdi; fakat onlar da neredeyse aynı derecede sert karakter sınavlarına tabi tutuldular. Kraliyet soyundan gelen bu gençler nispeten daha sade olan Yahuda’daki anayurtlarından kentlerin en muhteşemine, onun en büyük hükümdarının sarayına taşınmışlar ve kralın özel hizmetine yönelik eğitim görmeleri için seçilmişlerdi. Bu yozlaşmış ve konforlu sarayda onları çevreleyen ayartular çok kuvvetliydi. Yehova’ya ibadet eden bu gençlerin Babil’e esir düşmüş olmaları; Allah’ın evinin kapılarının Babil tanrılarının tapınağına konulmuş olması; İsrail kralının kendisinin Babilliler’in elinde tutsak olması, galipler tarafından böhürlenerek kendi dinlerinin ve geleneklerinin İbranilerin dininden ve geleneklerinden üstün olduğuna kanıt olarak gösteriliyordu. Bu şartlar altında, İsrail’in O’nun emirlerinden ayrılmasının getirdiği aşağılanmalar aracılığıyla, Allah Babil’e Kendi üstünlüğünün, emirlerinin kutsallığının ve itaatin kesin sonucunun kanıtını gösterdi. O’nun verdiği bu tanıklık, yalnız başına da verilebilecekken, hâlâ bağlılıklarını sıkı sıkıya koruyanlar aracılığıyla verildi.”—Ellen G. White, *Education [Eğitim]*, s. 54.

TARTIŞMA SORULARI:

- ① **Derste, toplumunuzda Hristiyanlar olarak karşılaştığımız çeşitli kültürel ve sosyal zorluklar hakkında konuşun. Bu zorluklar neler ve bir bütün olarak kilise bunlara karşılık vermeyi nasıl öğrenebilir?**
- ② **Daniel ve diğerleri için imanlarından taviz vermenin ne kadar kolay olabileceği konusunu düşün. Sonuçta, Babilliler galiplerdi. Yahudi ulusu bozguna uğramıştı. Babil “tanrılarının” İsrail’in Tanrısı’ndan daha büyük olduğuna ve dolayısıyla Daniel ile arkadaşlarının bu gerçeği kabullenmesi gerektiğine dair daha ne “kanıta” ihtiyaç vardı ki? Bu durumda, bu süre içinde ayakta durmalarına yardım etmiş olabilecek hangi önemli Kutsal Kitap gerçeklerine tutunmuş olabilirler? (Bkz. Yer. 5:19, Yer. 7:22–34.) Bu, Kutsal Kitap’ı bilmemizin ve “mevcut olan gerçeği” kavramamızın ne kadar önemli olduğuna dair bize ne anlatmalı?**
- ③ **Sadakat, sadece kendimiz için değil, hizmet etmeye çalıştığımız ve sadakatimizin kendileri için Rabb’in karakterine tanıklık ettiği kişiler için de neden bu kadar önemli?**

Müjdeciliğe Yenilikçi Bir Yaklaşım

Andrew McCbesney, Adventist Müjdeleme

İnsanların kapıyı yüzünüze kapaması hevesinizi kırar mı?

Toplu posta ile gönderilen kitabın çöpe gideceğinden endişe ediyor musunuz?

Üniversite öğrencisi Samuel Naumann'ın Yedinci Gün Adventist yayınlarını Almanya'da paylaşmak için benzersiz bir yöntemi var; ve görüldüğü kadarıyla kalpler kazanmayı başarıyor.

Samuel, babası ve büyükbabasıyla birlikte, şehir merkezlerinde ve yıllık festivalerde gezici kitap standı açıyor. Bundan sonra aileden biri standın biraz ilerisinde durup geçenlere hediye kartları dağıtıyor. Hediye kartını kabul edenler standı yönlendiriliyor ve ücretsiz bir kitap seçiyor. Sonuç: aile kişisel bir temas sağlayabiliyor, kitabı alanın da bu kitabı okuma ihtimali artıyor.

Leipzig Üniversitesi'nde Slavonya araştırmaları öğrencisi olan 25 yaşındaki Samuel, "Festivallere katılan insanlardan karşılık aldık" dedi. "Bazılarını geri gelip 'Geçen yıl buradan bir kitap almıştım ve oldukça güzeldi, başka bir kitap daha istiyorum' diyor."

Hediye kartı fikri, 83 milyon nüfuslu ve Adventist Kilisesi'nin 35.000 üyesinin yayılmakta zorlandığı, büyük oranda dünyevî bir ülke olan Almanya'ya dolaylı bir yoldan girdi. Samuel'in ağabeyi Polonya'daki Adventist yaz kampında benzer bir kitap projesi görmüştü. Polonyalıları da bu fikri Ukrayna'dan almışlardı. Her durumda, Naumann ailesi bu fikre bayıldı ve kitap standı olarak kullanacakları bir römork bulduktan sonra turlara başladılar.

Standa gelen ziyaretçiler ilgilerini çeken konuları soruyor ve Ellen White'ın "Çağların Arzusu" ile "Büyük Mücadele" kitaplarıyla, Mark Finley ile Peter Landless'in "Sağlık ve Zindelik: Hayatınızı Değiştirecek Sırlar" derlemesi gibi sağlıkla ilgili kitapları da içeren düzinelerce kitabı inceliyorlardı.

Konuşmalar tanıklık fırsatı sunuyor, özellikle de ziyaretçi bir kitap seçerek, kaçınılmaz bir şekilde kitabın gerçekten bedava olup olmadığını sorduğunda, diyor Samuel.

Samuel "Kitabı alabilirsiniz, ücreti zaten ödendi" yanıtını vermeyi seviyor.

Ziyaretçi genellikle "Neden?" diye soruyor.

Samuel "Aynı çarım gibi" diyor. "İsa ücretini ödedi. Size yalnızca kabul etmek düşüyor. Tek bedeli de okumaya ayıracağınız zaman. Ödeyeceğiniz ücret bu."

Kitaplara verilen tepkiler çoğunlukla olumlu diyor.

Babası Steffen, bir lise öğretmeninin Büyük Mücadele'yi çok sevdiğini, hatta tarih dersinde kendi öğrencileriyle paylaşmak için fazladan dokuz nüsha istediğini hatırlıyor. Başka bir kez, bir Avrupa Birliği siyasetçisi Büyük Mücadele'nin bir nüshasını almış, ve o kalın kitabı bir gecede okumuş. Ertesi gün de gelip, muhabir oğlu için bir nüsha istemişti.

Samuel (resimde) herhangi bir kişinin vaftiz olup olmadığını bilmiyordu, fakat endişeli de değildi. "Ben bu hizmeti tohum ekimi olarak görüyorum, başka biri de gelip hasadı yapacak" dedi.

Sırdan Açıklamaya

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Dan. 2:1–16, Elç. 17:28, Dan. 2:17–49, Mez. 138, Yu. 15:5, Yas. 32:4, 1Pe. 2:4.*

HATIRLAMA METNİ: “[Daniel] şöyle dedi: ‘Tanrı’nın adına öncelikten sonsuzluğa dek övgüler olsun!’” (*Daniel 2:20*).

Grönland’ı çevreleyen denizlerde çok çeşitli boyutlarda buzdağları bulunur. Bazen küçük buz kütleleri bir yöne doğru yüzerken, devasa buzdağları farklı bir yöne gider. Bunun sebebi, küçük buzları yüzey rüzgârları sürüklerken, dev buz kütlelerini ise derin okyanus akıntılarının taşımasıdır. Tarih boyunca ulusların yükselişlerini ve çöküşlerini düşündüğümüzde, yüzey rüzgârlarıyla okyanus akıntılarının açıklanmasına benzer olduğunu görürüz. Rüzgârlar aynı insanın istekleri gibi değişken ve öngörülemez olan şeyleri temsil ediyor. Fakat bu fırtınaları ve kasırgaları aynı anda idare eden, okyanus akıntularından bile daha kuvvetli ve onlara çok benzeyen başka bir kuvvet. Bu, Allah’ın bilgece ve mutlak amaçlarının kesin hareketi. Ellen White’in dediği gibi, “Kendileri için belirlenen yolun engin devranındaki yıldızlar gibi, Allah’ın amaçları için de hiçbir acele ve gecikme söz konusu değildir.”—*Çağların Arzusu*, s. 32. Her ne kadar ulusların, ideolojilerin ve siyasi partilerin yükselişleri ve çöküşleri sadece insan hevesine bağlı olarak gerçekleşiyor gibi görünse de, Daniel 2. bölüm insanlık tarihini büyük finaline doğru götürenin aslında Göğün Tanrısı olduğunu gösteriyor..

*18 Ocak Sebti Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Allah'ın Her Yerdeki Varlığı

Daniel 2:1–16 ayetlerini oku. Rabb'in krala gösterdiği düş yüzünden İbraniler nasıl bir krizle karşılaşılıyorlar?

Eski dünyada düşler çok ciddiye alınır. Bir düş kötü bir his bırakırsa, çoğunlukla yaklaşmakta olan bir felakete işaret eder. Dolayısıyla, Nebukadnessar'ın bir düşten dolayı ve işleri daha da kaygı verici bir hale dönüştüren şekilde bu düşü artık hatırlamıyor oluşu yüzünden çok sıkıntılı olması anlaşılabilir. Babilli uzmanlar tanrıların düşlerin yorumunu açıklayabileceğine inanıyorlardı, fakat Daniel kitapçığındaki bu düş söz konusu olduğunda uzmanların yapabileceği bir şey yoktu, zira kral düşü unutmamıştı. Düşün içeriği kendilerine açıklansa, kralı memnun edecek bir yorum bulabilirdi. Fakat bu benzeri görülmemiş durumda, rüya uzmanları krala rüyasının ne anlama geldiğini söyleyemediklerinde, şu gerçeği kabul etmek zorunda kaldılar: “İnsanlar arasında yaşamayan ilahlardan başka krala bunu açıklayabilecek kimse yoktur” (*Dan. 2:11*).

Eski dünyada düşler çok ciddiye alınır. Bir düş kötü bir his bırakırsa, çoğunlukla yaklaşmakta olan bir felakete işaret eder. Dolayısıyla, Nebukadnessar'ın bir düşten dolayı ve işleri daha da kaygı verici bir hale dönüştüren şekilde bu düşü artık hatırlamıyor oluşu yüzünden çok sıkıntılı olması anlaşılabilir. Babilli uzmanlar tanrıların düşlerin yorumunu açıklayabileceğine inanıyorlardı, fakat Daniel kitapçığındaki bu düş söz konusu olduğunda uzmanların yapabileceği bir şey yoktu, zira kral düşü unutmamıştı. Düşün içeriği kendilerine açıklansa, kralı memnun edecek bir yorum bulabilirdi. Fakat bu benzeri görülmemiş durumda, rüya uzmanları krala rüyasının ne anlama geldiğini söyleyemediklerinde, şu gerçeği kabul etmek zorunda kaldılar: “İnsanlar arasında yaşamayan ilahlardan başka krala bunu açıklayabilecek kimse yoktur” (*Dan. 2:11*).

İlahiyatçılar Allah'ın “her yerdeki varlığından” bahsederler, öyle ki Allah yaratılıştan ayrı olmasına rağmen, yine de ona çok yakın olabilir. Allah'ın kral Nebukadnessar'a bir düş vermesi, O'nun bize ne kadar yakın olabileceğine dair bize ne öğretiyor? (Ayrıca bkz. *Elçilerin İşleri 17:28*.)

Dua

Daniel derhal üç arkadaşını dua etmek için bir araya toplayarak, Allah düşü açıklamazsa idam edileceklerini söyledi. Büyük bir sorunla karşılaş-tığımızda, Tanrımız'ın en çözülemez sorunları bile çözebilecek kadar yüce olduğunun da farkına varmalıyız.

Daniel 2:17–23 ayetlerini oku. Burada hangi iki çeşit dua ediliyor?

Bu bölümde iki çeşit duadan bahsediliyor. İlki Daniel'in Allah'tan düşün içeriğini ve yorumunu açıklamasını istediği rica duasıdır (*Dan. 2:17–19*). Bu duanın sözleri verilmemiş, fakat Daniel ve arkadaşlarının “Tanrı onlara lütfedip bu gizi açıklasın ve kendisiyle arkadaşları Babil'in öbür bilgeleriyle birlikte öldürülmesinler” diye “Göklerin Tanrısı'na yakardıkları” söyleniyor (*Dan. 2:18*). Onlar dua ederken Allah ricalarına cevap veriyor ve kralın gördüğü düşün içeriğini ve yorumunu açıklıyor. Ne zaman “Göklerin Tanrısı'ndan rahmet dilesek,” burada gördüğümüz kadar çarpıcı bir şekilde olmasa da, bizim dualarımızın da duyulacağından emin olabiliriz, zira Daniel'in Tanrısı bizim de Tanrımız'dır.

Daniel ile arkadaşları Allah'ın ricalarına karşılık vermesi üzerine şükran ve övgü dolu bir duaya başlıyorlar. Allah'ı bilgelğin kaynağı olduğu ve doğanın ve siyasal tarihin denetimini elinde tuttuğu için övüyorlar. Buradan çıkarabileceğimiz önemli bir ders var. Bir çok şey için Allah'a dua edip yalvarırken, ne kadar sıklıkla dualarımıza cevap verdiği için O'na şükredip O'nu övüyoruz? İsa'nın on cüzamlıyla deneyimi, insanın nankörlüğünün yeterli bir örneğini sağlıyor. İyileşen on kişiden sadece biri “Tanrı'yı yüceltmek için” geri dönüyor (*Luka 17:18*). Daniel'in davranışı bize sadece şükran ve övgünün ne kadar önemli olduğunu hatırlatmakla kalmıyor, aynı zamanda dua ettiğimiz Allah'ın karakterini de ortaya koyuyor. O'na dua ettiğimizde, O'nun bizim yararımıza olan şeyi yapacağına güvenebiliriz, bu yüzden her zaman O'nu övmeli ve O'na şükretmeliyiz.

138. Mezmuru oku. Bu şükran duasından, her ne durumda olursan ol Allah'a minnettar olmayı öğrenmene yardımcı olabilecek ne alabilirsin?

Heykel: Birinci Bölüm

Bu çeyrekliğin ilk dersinde, Allah'ın Zerubbabel (M.Ö. 538) ve Ezra'yı (M.Ö. 547) özel hizmetler için nasıl çağırdığını görmüştük. İkinci haftanın dersinde Allah'ın Nehemya'yı çağırdığını gördük (M.Ö. 444). Bu çağrılarını, Allah'ın ezeli bilgisıyla uyumlu bir şekilde yaptıklarının bilincinde olmamız gerekiyor. Örneğin, Zerubbabel, Yeremya'nın peygamberlik sözünde bildirdiği 70 yıllık tutsaklığın sona ermesiyle ilgili özel bir görev için Allah tarafından harekete geçirildi.

Daniel 2:24–30. Daniel burada bizim her zaman hatırlamamızı gerektirecek kadar önemli ne söylüyor? (Ayrıca bkz. Yuhanna 15:5.)

Allah duaya karşılık olarak düşün içeriğini ve yorumunu açıklıyor. Daniel de krala gizin çözümünün “Gökteki Allah'tan” geldiğini söylemekten çekinmedi. Ayrıca Daniel düşün içeriğini ve yorumunu bildirmeden önce, yatağında uykusu kaçan kralın ifade etmediği düşüncelerini ve endişelerini de açıkladı. Bu ayrıntılı bilgi ileteceği mesajın güvenilirliğini bir kez daha vurguladı, zira sadece kralın bildiği bu bilgi Daniel'e doğüstü bir güç aracılığıyla ulaşmış olmalıydı. Fakat Daniel düşün içeriğini bildirmeye başladıktan sonra başka bir krizi tetiklemeyi göze aldı, çünkü düş Nebukadnessar için pek de iyi haber içermiyordu.

Daniel 2:31–49 ayetlerini oku. Düş, Nebukadnessar'ın krallığının sonunun ne olduğunu söylüyor?

Düşte “başı saf altundan, göğsüyle kolları gümüşten, karnıyla kalçaları tunçtan, bacakları demirden, ayaklarının bir kesimi demirden, bir kesimi kilden” görkemli bir heykel vardı (Dan. 2:32, 33). Sonra bir taş “ayaklarından heykeli vurdu” (Dan. 2:34, KM) ve tüm yapı parçalanarak rüzgarla dağılan saman çöpleri gibi dağıldı. Daniel heykeli oluşturan farklı madenlerin tarihin akışı içinde birbirinin yerini alacak olan krallıkları temsil ettiğini söylüyor. Nebukadnessar için mesaj çok açıktı: Tüm kudreti ve görkemiyle Babil geçip gidecek ve yerini başka bir krallığa bırakacak, o krallığı da diğerleri izleyecekti, ta ki tamamen farklı nitelikte bir krallık hepsinin yerine geçinceye kadar: Ebediyen sürecek olan Allah'ın sonsuz krallığı.

İnsanla ilgili her şeyin ne kadar fani ve geçici olduğuna bak. Bu gerçek, İsa'da ve yalnızca İsa'da sahip olduğumuz büyük umuda dair bize ne öğretmeli (bkz. Yu. 6:54, 2Ko. 4:18) ?

Heykel: İkinci Bölüm

Düşü ve yorumunu tekrar oku (Dan. 2:31–49). Bu, Allah'ın dünyanın tarihini önceden bilmesiyle ilgili bize ne öğretiyor?

Nebukadnessar'ın düşüyle aktarılan peygamberlik sözü, genel bir peygamberlik sözleri taslağı oluşturuyor ve Daniel 7, 8 ve 11. bölümlerdeki daha ayrıntılı peygamberlik sözlerini incelerken kullanılacak ölçüt işlevini görüyor. Ayrıca Daniel 2. bölüm şartlı bir peygamberlik sözü değil. Apokaliptik bir peygamberlik sözü, yani Allah'ın önceden bildiği ve gelecekte gerçekten meydana gelecek olan olayın mutlak bir öngörüsü.

1. Altından baş Babil'i temsil ediyor (mÖ 626–539). Gerçekten de Babil imparatorluğunun gücünü ve zenginliğini hiçbir maden altından daha iyi temsil edemezdi. Kutsal Kitap onu “altın şehir” (*Yşsa. 14:4, KM*) ve “RABB'in elinde bir altın kâse” (*Yer. 51:7; Vab. 18:16 ile karşılaştır*) olarak adlandırıyor. Antik tarihçi Herodot şehrin bolca altınla süslenmiş olduğunu söylüyor.

2. Gümüşten göğüs ve kollar Med–Pers krallığını temsil ediyor (mÖ 539–331). Gümüşün altından daha az değerli olması gibi, Med–Pers imparatorluğu hiçbir zaman Babil imparatorluğunun görkemine erişemedi. Ayrıca gümüş Perslileri temsil etmeye uygun bir simgeydi, çünkü Persler vergi sistemlerinde gümüşü kullanıyorlardı.

3. Tunçtan karın ve kalçalar Grek krallığını temsil ediyor (mÖ 331–168). Hezekiel 27:13 ayeti Greklerin tunç kaplarla ticaret yaptıklarını resmediyor. Grek askerler tunç zırhlarıyla tanınırlardı. Miğferleri, kalkanları ve savaş baltaları piringtendi. Herodot, Mısırlı 1. Psantik'in Grek korsanların istilasında “tunçtan insanların denizden gelişini” bildiren kehanetin yerine gelişini gördüğünü anlatır.

4. Demirden bacaklar yerinde olarak Roma'yı temsil ediyor (mÖ 168–MS 476). Daniel'in açıkladığı gibi, demir, önceki krallıkların hepsinden daha uzun ömürlü olan Roma İmparatorluğu'nun ezici gücünü temsil ediyordu. Demir bu imparatorluğu temsil etmek için mükemmel bir madendi.

5. Bir kesimi demirden, bir kesimi kilden ayaklar bölünmüş Avrupa'yı temsil ediyor (MS 476–Mesih'in İkinci Gelişi). Demirle kilin karışımı, Roma İmparatorluğu dağıldıktan sonra gerçekleşenleri uygun bir şekilde resmediyor. Kraliyet aileleri arası evliliklerle sağlanan ittifaklardan bugünkü Avrupa Birliği'ne kadar, Avrupa'yı birleştirmek için pek çok girişimde bulunulmuş olsa da, ayrılık ve uyuşmazlık galip geldi ve bu peygamberlik sözüne göre Allah ebedi krallığı kurana kadar da böyle kalacak.

Taş

Daniel 2:34, 35, 44, 45 ayetlerini oku. Bu ayetler dünyamızın nihai kaderi hakkında bize ne öğretiyor?

Düşün odağında “son günlerde” neler olacağı var (Dan. 2:28, KM). Ne kadar güçlü ve zengin olurlarsa olsunlar, madenden (ve kilden) krallıklar, taştan krallığın kuruluşuna bir giriş olmaktan öte değiller. Madenler ve kil bir dereceye kadar insan üretimi olabilecekken, düştüğü taşa insan eli değmemiştir. Başka bir deyişle, önceki krallıkların hepsi nihayetinde son bulsa da, taşın temsil ettiği krallık sonsuza kadar varlığını sürdürecektir. Bu durumda, kaya mecazi genellikle Allah’ı simgelediğine göre (örneğin, Yas. 32:4, 1Sa. 2:2, Mez. 18:31), aynı şekilde taş da Mesih’i temsil ediyor olabilir (Mez. 118:22; 1Pe. 2:4, 7). Dolayısıyla, Allah’ın ebedi krallığının kuruluşunu temsil etmek için taştan daha uygun bir simge yoktur.

Bazıları, taştan krallığın İsa’nın dünyevi hizmeti sırasında kurulduğunu ve müjdenin yayılmasının Allah’ın krallığının tüm dünyaya egemen olduğunun bir göstergesi olduğunu savunuyorlar. Fakat taştan krallık ancak dört ana krallık düştükten ve insanlık tarihi heykelin ayakları ve parmaklarıyla temsil edilen bölünmüş krallıklar zamanına ulaştıktan sonra ortaya çıkıyor. Bu gerçek peygamberlik sözünün birinci yüzyılda yerine gelmiş olma ihtimalini devre dışı bırakıyor, zira İsa’nın dünyevi hizmeti dördüncü krallık olan Roma’nın egemenliği sırasında gerçekleşti.

Fakat taş bir dağa dönüşüyor. Yani, “heykele çarpan taşta büyük bir dağ oldu, bütün dünyayı doldurdu” (Dan. 2:35). Böyle bir dağ, Eski Ahit zamanında Allah’ın dünyevi krallığının somut temsili olan tapınağın bulunduğu Siyon Dağı’nı hatırlatıyor. İlginç şekilde, dağdan kesilen taşın kendisi de dağa dönüşüyor. Ayete göre halihazırda var olan bu dağ, büyük ihtimalla Mesih’in Kendi ebedi krallığını kurmak üzere içinden çıkıp geleceği göksel Siyon’a, göksel tapınağa işaret ediyor. Gökten gelecek olan Yeruşalim’de ise (Va. 21:1–22:5) bu krallık nihai biçimde yerine gelecek

Daniel 2. bölüm şimdiye kadar tüm krallıklarda doğruydur. O halde, buradaki son krallığın, yani Allah’ın ebedi krallığının gelişine dair peygamberlik sözüne güvenmek neden mantıklı ve akılcıdır? Bu peygamberlik sözüne *inanmamak* neden çok mantıksızdır?

EK ÇALIŞMA: Daniel 2. bölümdeki heykelin, mali güçle ilgili madenler olan altından ve gümüşten olmasına dikkat etmek yol göstericidir. Heykel aynı zamanda silah ve alet yapımında kullanılan tunçtan ve demirden, ayrıca eski dünyada kültürel ve evsel amaçlar için kullanılan kilden yapılmıştır. Dolayısıyla, heykel insanlığın ve onun başarılarının canlı bir tasviridir. Heykelin belirgin vücut bölümleri birbirini izleyen dünya krallıklarını ve insanlık tarihinin son günlerinde hüküm sürecek olan son uyumsuzluğu en uygun şekilde aktarıyor. Fakat, taşın “insan eli”yle yapılmamış (*Dan. 2:45*) olduğunun bilhassa tasvir edilmesi, bu geçici dünyayı ve onun tüm insani başarılarını bekleyen doğüstü sonun güçlü bir hatırlatıcısı.

Her ne kadar “insanlık tarihi insanın çıplak gözüne kuvvetlerin ve karşı kuvvetlerin karmaşık bir etkileşimi gibi görünse de... Daniel bize tüm bunların arkasında Allah’ın olduğuna ve yukarıdan bakarak en iyi gördüğüne ulaşmak için onun içinde yol aldığına dair güvence veriyor.”—William H. Shea, *Daniel: A Reader’s Guide [Daniel: Okuyucu Rehberi]* (Nampa, ID: Pacific Press, 2005), s. 98.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Dünyadaki tüm bu kargaşa ve ızdırabın içinde, Allah’ın her şeyi mutlak şekilde denetiminde tuttuğunu ve görkemli sonucuna ulaştıracağını bilmek ne kadar iyi. O zamana kadar, bu düşkün dünyadaki ızdırabı hafifletmek için yapılabilecek tüm iyiliğin yapılmasında bizim görevimiz nedir?
- ❷ Daniel ve sürgünlerin, kendi halklarına büyük zarar vermiş olan putperest bir önderle bu kadar yakın ve görünürde sadakatle çalışmasını nasıl açıklayabiliriz?
- ❸ Gördüğümüz gibi, bazıları el değmeden kesilmiş olan taşın müjdenin dünyaya yayılmasına işaret ettiğini ileri sürmüştür. Bunun doğru olamayacağını gösteren birkaç sebep var, bunlardan biri de Daniel 2:35 ayetinde belirtilen, taşın önceki ulusları ezeceği ve “rüzgarın hiç iz bırakmadan hepsini alıp götürdüğü.” Bu Çarmıh’tan sonra gerçekleşmedi. Üstelik, taşın krallığı kiliseyle özdeşleştirme girişimlerinden bazıları, taşın krallığın diğer tüm insan egemenliği biçimlerinin yerine geçeceğini dikkate almıyor. Bu tüm dünyayı kapsayan bir krallık. Dolayısıyla, bu peygamberlik rüyasının doruğu olarak resmedilen süreci yalnızca İsa’nın ikinci gelişi başlatabilir. Öyleyse, zamanın sonunda taşın yaptığı şeyin tek mantıklı yorumu neden İsa’nın ikinci gelişidir?

Ateşin Dokunmadığı Kitap

Andrew McChesney, Adventist Müjdeleme

Nijeryalı bir öğrenci tüm eşyalarını dairesindeki demir boruları bile eriten kızıl alevli bir yangın nedeniyle kaybetmiş, fakat hayretler içinde sadece bir eşyasını zarar görmemiş bir halde bulmuştu: Ellen White'ın "The Great Hope" (Büyük Umud) kitabının bir nüshası.

Olağdışı Oluwatobi İgbinyemi adındaki öğrenci derhal kitabı okudu ve kentindeki Yedinci Gün Adventist Kilisesine koştu, bu kitabı kendisine basılı yayın müjdeciliği faaliyetinde bir Sebte gününde bu kilisenin üyeleri vermişti.

İgbinyemi, elindeki sağlam "Yüce Umud" nüshasıyla, şaşkına dönmüş kilise üyelerine "Bu kitap çok iyi, harika" dedi. Bu kitap "Büyük Mücadele"nin 11 bölümünü içeren kısaltılmış bir uyarlamasıydı.

"Hiç böyle bir kitap görmemişim" dedi. "Kitabı bitirmemi bir mucize sağladı."

30 yaşındaki İgbinyemi'ye kitabı Nijerya'nın başkenti Lagos'un 220km kuzeydoğusunda yer alan Ede kentinde bir kilise üyesi vermişti. Adventist Kilisesi Osun Konferansı başkanı Joseph Adebomi şöyle diyor: Dünya kilisesinin Kentlere Müjdeleme hedefiyle ortak hareket eden ve dünya genelinde kentlerde 1 milyar kitap dağıtmayı hedefleyen kilise üyeleri, "Büyük Umud"un binlerce nüshasını Nijerya'nın Osun eyaletinde her çeyrekte bu kitabın dağıtılmasına ayrılan özel bir Sebte gününde dağıttı.

Bundan sonra, Ede'de Federal Politeknik adında bir yüksek öğrenim kurumunda öğrenci olan İgbinyemi, 2018'in Eylül ayında kitabı kirada oturduğu tek odalı daire-sinde bırakıp seyahate çıktı. Geri döndüğünde, evini bir yangında harap olmuş bir halde buldu. Ders kitapları, mobilyaları ve yatağı tamamen mahvolmuştu.

Adebomi "Demir bile erimiş" dedi.

Yangının sebebi hemen belli olmadı.

Fakat İgbinyemi külleri karıştırırken "Büyük Umud"u buldu.

O gün, günümüz dünyasında sürmekte olan kargaşaya anlam vermek için tarihi ve peygamberlik sözlerini kullanan kitabı büyük bir hevesle okuyup bitirdi. Sonra da tanıklığını paylaşmak için Adventist kilisesine koştu.

Adebomi'ye göre, "Paylaştığınız kitabın nasıl bir kitap olduğunu bilmiyorsunuz" diye bildirmişti. "Bunda Tanrı'nın gücü var."

İgbinyemi (resimde) topluluğun karşısında diz çöküp Tanrı'yı övdü.

Bu öykü Nijerya'nın Osun eyaletinde insanların yüreklerine dokunuyor ve imanlarını pekiştiriyor.

Emekli pastör ve Nijerya'yı da içeren Batı-Orta Afrika Bölümü'nün eski yönetici sekreteri Onaolapo Ajibade "Daha önce Kutsal Kitap'ların yangından zarar görmediğini duymuştum, ama başka bir kitabın yanmadığını hiç duymadım" dedi. Kendisi Osun eyaletindeki İnisida yaşıyor. "Bu mucize Peygamberlik Ruhuna kitaplarına olan sevgimi artırdı."

Fırından Saraya

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Daniel 3, Va. 13:11–18, Çtk. 20:3–6, Yas. 6:4, 1Ko. 15:12–26, İbraniler 11.*

HATIRLAMA METNİ: “Kızgın fırına atılsak bile, ey kral, kendisine kulluk ettiğimiz Tanrı bizi kızgın fırından kurtarabilir; senin elinden de bizi kurtaracaktır” (*Daniel 3:17*).

Böylece, Kutsal Ruh’la aşılanmış olan bu gençler, tüm ulusa imanlarını, yani ibadet ettikleri Kişi’nin tek gerçek ve yaşayan Tanrı olduğunu ilan ettiler. İmanlarının bu gösterisi, ilkelerinin en belagatli sunumuydu. Putperestleri yaşayan Allah’ın kudreti ve büyüklüğü ile etkilemek için, O’nun kulları Allah’a kendi saygılarını ortaya koymalıydılar. Şerefliendirdikleri ve ibadet ettikleri tek varlığın O olduğunu, hiçbir kaygının, hayatı koruma endişesinin dahi kendilerini putperestliğe en ufak bir taviz vermeye yöneltemeyeceğini açıkça göstermelidir. Bu dersler, bu son günlerde tecrübemiz üzerinde doğrudan ve hayati etkiye sahiptir.”—Ellen G. White, *In Heavenly Places* [Göksel Yerlerde], s. 149. İbadet meselesi yüzünden ölüm tehdidiyle karşı karşıya kalmak bize bilim öncesi, batıl inançların hakim olduğu çağdan kalma bir şeymiş gibi görünse de, Kutsal Yazı, dünyanın önemli ölçüde “ilerlemiş” olacağı zamanın sonunda benzer bir durumun, hem de dünya çapında gerçekleşeceğini ortaya koyuyor. Dolayısıyla, bu öyküyü çalışarak, Kutsal Yazı’ya göre Allah’a sadık olanların karşılaşacağı sorunlara dair anlayış ediniyoruz.

*25 Ocak Sebt Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Altın Heykel

Daniel 3:1–7 ayetlerini oku. Kralı bu heykeli yapmaya teşvik eden muhtemelen nedir?

Düş ile heykelin yapılması arasında bir miktar zaman geçmişti. Buna rağmen, kralın düşü ve Babil'in yerini başka güçlere bırakmaya mahkûm olduğunu hiç unutmadığı anlaşılıyor. Sadece altından baş olmaktan hoşnut olmayan kral, tebaasına krallığının tarih boyunca ayakta duracağı mesajını vermek için tümüyle altından bir heykel ile temsil edilmek istiyor.

Bu kibirli bir tavır, küstahça Allah'a meydan okumaya kalkan, Babil Kulesi'ni inşa edenleri akla getiriyor. Burada Nebukadnessar da onlardan daha az küstah değil. Babil'in hükümdarı olarak çok şey başarmıştır ve krallığının sonunda geçip gideceği düşüncesiyle yaşayamıyor. Böylece, kendini yüceltme amacıyla, kudretini hatırlatmak ve böylelikle tebaasının bağlılığını belirlemek için bir heykel yaptırıyor. Heykelin kralı mı yoksa bir tanrıyı mı temsil amaçlandığı açık olmasa da, eski çağda siyaset ile dini birbirinden ayıran çizgilerin (o da varsa) genellikle bulanık olduğunu aklımızdan çıkarmamalıyız.

Aynı zamanda, Nebukadnessar'ın gerçek Tanrı hakkında bilgi sahibi olmak için eline iki fırsat geçtiğini de hatırlamalıyız. İlk olarak, genç İbranileri sınyıp onların bilgelikte Babil'in diğer bilgilerinden on kat üstün olduklarını görür. Bundan sonra, diğer tüm uzmanlar kendisine düşünüy hatırlatmakta başarısız olduğunda, Daniel ona aklındaki düşünceleri, düşü ve yorumunu bildirir. Sonunda kral Daniel'in Tanrısı'nın üstünlüğünü kabul eder. Fakat şaşkırtıcı bir şekilde, önceki bu ilahiyat dersleri Nebukadnessar'ın putperestliğe geri dönmesine engel olmaz. Neden? Büyük ihtimalle gururdan. Günahkâr insanlar maddi ve düşünsel başarılarının beyhude ve yok olmaya mahkûm olduğu gerçeğini kabul etmemekte direnirler. Biz de bazen başarılarımıza gereğinden fazla odaklanıp bunların sonsuzluk karşısında ne kadar anlamsız olduklarını unuttuğumuzda, küçük "Nebukadnessar'lar" gibi davranıyor olabiliriz.

Hemen göze çarpmayan şekillerde karşımıza çıksa da, Nebukadnessar'ın düştüğü tuzağa düşmemeyi nasıl öğrenebiliriz?

İbadete Çağrı

Daniel 3:8–15 ve Vahiy 13:11–18 ayetlerini oku. Daniel'in zamanında olanlarla gelecekte olacaklar arasında hangi benzerlikleri görebiliriz?

Adı Akad dilinde “duvarlarla çevrili yer” anlamına gelen Dura ovasında dikilen altın heykel, devasa bir tapınak izlenimi veriyordu. Yetmezmiş gibi, yakındaki fırın bir sunağı anımsatabilirdi. Babil müziği ayinin bir parçası olmalıydı. Adama töreninin mükemmelliğini ve etkinliğini gösterircesine, yedi çeşit müzik aleti sayılmış.

Günümüzde, yeni hayat tarzlarını ve yeni ideolojileri benimsememiz, Allah'ın Sözü'nde ifade edildiği şekliyle O'nun yetkisine olan sadakatimizi bırakmamız ve Babil imparatorluğunun çağdaş varislerine bağlılığımızı sunmamız çağrılılarıyla dört bir yandan bombardımana tutuluyoruz. Dünyanın cazibesi zaman zaman karşı konulmaz gibi gelebilir, fakat nihai bağlılığımızı Yaratacı Allah'a olduğunu kendimize hatırlatmalıyız.

Peygamberlik sözü takvimine göre, biz yeryüzü tarihinin son günlerinde yaşıyoruz. Vahiy 13. bölüm yeryüzü sakinlerinin canavarın heykeline tapınmaya sevk edileceğini bildiriyor. Bu varlık “küçük büyük, zengin yoksul, özgür köle, herkesin sağ eline ya da alınına bir işaret vurduracak” (Va. 13:16).

Canavarın heykeline altı sınıf insanın bağlılık sunacağı söyleniyor: “küçük büyük, zengin yoksul, özgür köle.” Canavarın sayısı olan 666 da altı rakamını vurguluyor. Bu, Nebukadnessar'ın diktiği heykelin son günlerde eskatolojik Babil'in yapacağı şeyin bir örneği olduğunu gösteriyor (*altı ve atmış imgele-riyle ilgili olarak, bkz. Dan. 3:1*). Dolayısıyla, bu anlatıda nelerin meydana geldiğine ve Allah'ın dünyanın meselelerini nasıl egemen bir şekilde yönettiğine dikkat etmeliyiz.

İbadet sadece açıkça mutlak bağlılık talep eden bir şey ya da kişi karşısında boyun eğmek değildir. Sonunda kendimizi Rabbimiz'den başka bir şeye tapınırken bulmamıza yol açabilecek, çok daha ince diğer yollar hangileri?

Ateş Sınavı

Üç İbrani'ye göre, kralın zorladığı heykele ibadet, hayatlarının önceki yıllarında tecrübe ettikleri Yeruşalim'deki tapınak ibadetinin bariz bir taklidiydi. Her ne kadar imparatorlukta görevde bulunsalar ve krala sadık olsalar da, Allah'a olan bağlılıkları insana karşı sadakatlerine bir sınır koyuyordu. Şüphesiz, sadık idareciler olarak krala hizmetlerine devam etmek istiyorlardı; ancak törene katılamazlardı.

Mısır'dan Çıkış 20:3–6 ve Yasanın Tekrarı 6:4 ayetlerini oku. Bu ayetlerde bildirilen hangi şey, bu adamların duruşunu muhakkak etkilemişti?

Tüm halk, kral tarafından belirlenen talimatları izleyerek müzik aletlerinin sesiyle birlikte yere kapanıp altın heykele tapınmaya başladı. Sadece üç kişi, Şadrak, Meşak ve Abed-Nego krala itaat etmeme cüretini gösterdi. Bazı Babililer hemen kralın dikkatini bu konuya çektiler. Suçlamada bulunanlar şunları söyleyerek kralı öfkelenirmeye çalıştılar: (1) bu üç genç adamı Babil ilinde göreve atayan kralın kendisiydi; (2) Yahudiler kralın ilahlarına kulluk etmiyorlar; ve (3) kralın diktiği altın heykele tapınmıyorlar (*Dan. 3:12*). Ancak kral üç adama karşı çok öfkelenmiş olmasına rağmen, onlara ikinci bir şans sunuyor. Kral, bu adamların davranışlarından vazgeçerek heykele tapınmaları için tüm prosedürü baştan tekrar etmeye razı. Ama bu fırsatı geri çevirirlerse kızgın fırına atılacaklar. Nebukadnessar çağrısını çok küstahça bir iddiayla tamamlıyor: “O zaman bakalım hangi ilah sizi elimden kurtaracak?” (*Dan. 3:15*).

Gençler doğaüstü bir cesaretle donatılmış olarak, krala şu cevabı veriyorlar: “Kızgın fırına atılsak bile, ey kral, kendisine kulluk ettiğimiz Tanrı bizi kızgın fırından kurtarabilir; senin elinden de bizi kurtaracaktır. Ama bizi kurtarmasa bile bil ki, ey kral, ilahlarına kulluk etmeyiz, diktiğin altın heykele tapınmayız” (*Dan. 3:17, 18*)

Tanrıları'nın onları kurtarabileceğini bilmelerine rağmen, O'nun bunu yapacağına dair güvenceleri yok. Yine de, canlı canlı yakılabileceklerini bilmelerine rağmen, kralın emrine itaati reddediyorlar. Böylesine bir imana nereden sahip olabiliriz?

Dördüncü Adam

Daniel 3:19–27 ayetlerini oku. Ne oluyor? Ateşteki diğer kişi kim?

Sadık İbranileri ateşe atan Nebukadnessar, fırının içinde dördüncü bir kişinin varlığını fark edince şaşırıyor. Kral, bilgisi çerçevesinde dördüncü varlığı “bir ilâh oğlu” (*Dan. 3:25, KM*) olarak tanımlıyor.

Kral daha fazlasını söyleyemiyor, fakat biz bu dördüncü kişinin kim olduğunu biliyoruz. O, Sodom ile Gomora’nın yıkılışından önce İbrahim’e görünür, Yabbuk ırmağı kıyısında Yakup’la güreşir ve yanan bir çalıda Kendisini Musa’ya açıklar. O, Allah’ın Kendi halkının sıkıntıları sırasında yanlarında olduğunu göstermek için gelen, beden almasının öncesindeki İsa Mesih’tir.

Ellen G. White şöyle diyor: “Ancak Rab Kendisine ait olanları unuttadı. Tanıkları fırına atıldığında, Kurtarıcı Kendisini onlara şahsen açıkladı ve birlikte ateşin içinde yürüdüler. Sıcığın ve soğğun Rabbi’nin huzurunda, alevler yakıp tüketme güçlerini yitirmişlerdi.”—*Peygamberler ve Krallar*, s. 508, 509.

Allah’ın Yeşaya’da dediği gibi, “Suların içinden geçerken seninle olacağım, ırmakların içinden geçerken su boyunu aşmayacak. Ateşin içinde yürürken yanmayacaksın, alevler seni yakmayacak” (*Ysa. 43:2*).

Böyle öyküleri seviyor olsak da, imanları uğruna gördükleri zulümden mucizevi şekilde kurtarılmamış olan diğer kişiler hakkında kafalarda soru işareti yaratıyorlar. Bu adamlar Allah’a saygısız krallar tarafından öldürülen Yeşaya’nın ve Zekeriya’nın tecrübelerini mutlaka biliyorlardır. Kutsal tarih boyunca, hatta günümüze kadar, sadık Hristiyanlar kendileri için (en azından dünyada) bu öyküdeki gibi mucizevi bir kurtuluşla değil acı dolu ölümle sonuçlanan korkunç ızdıraplara maruz kaldılar. Burada imanlıların mucizevi şekilde kurtuldukları bir örnek var, fakat bildiğimiz üzere böyle şeyler sıklıkla olmuyor.

Öte yandan, buradaki kaderleri ne olursa olsun, Allah’ın sadık halkının tümünün sahip olacağı mucizevi kurtuluş nedir? (Bkz. 1Ko. 15:12–26.)

Böyle Bir İmanın Sırrı

Şadrak, Meşak ve Abed-Nego'nun yaşadıkları üzerine düşünürken kendimize şu soruyu sorabiliriz: *Böylesine güçlü bir imanın sırrı nedir?* Nasıl heykele tapınılmaktansa canlı canlı yakılmaya hazır olabildiler? Kralın emirlerine boyun eğmeyi aklileştirmek için bulabilecekleri onca bahaneyi düşün. Yine de, diğer pek çoklarının öldüğü gibi ölebileceklerini görmelerine rağmen, taviz vermediler.

İbraniler 11. bölümü oku. İmanın ne olduğu hakkında bize ne öğretiyor?

Böyle bir imanı geliştirmek için, imanın ne olduğunu anlamamız gerekiyor. Bazı insanların iman anlayışı sayısaldır; imanlarını Allah'tan aldıklarını düşündükleri karşılığa bakarak hesaplarlar. Alışveriş merkezine gittiklerinde boş park yeri için dua ederler. Geldiklerinde boş park yeri bulurlarsa, güçlü bir imana sahip oldukları sonucuna varırlar. Hiç boş yer yoksa, imanlarının Allah'ın dualarını dinleyeceği kadar kuvvetli olmadığını düşünebilirler. Bu iman anlayışı tehlikeli olabilir, çünkü Allah'ı yönlendirmeye teşebbüs etmekte ve Allah'ın egemenliğiyle bilgeliğini hesaba katmamaktadır.

Aslında gerçek iman, Daniel'in arkadaşları tarafından ortaya konduğu gibi, Allah'la olan ilişkimizin niteliğiyle ve bunun sonucu olan Allah'a mutlak güvenle ölçülür. Hakiki iman Allah'ın iradesini kendi isteğimize uyması için esnetmeye çalışmaz; aksine kendi irademizi Allah'ın iradesine teslim eder. Gördüğümüz üzere, üç İbrani adam Allah'a sadık kalarak krala meydan okumaya karar verdiklerinde Allah'ın onlar için ne hazırladığını tam olarak bilmiyorlar. Sonuçları ne olursa olsun doğru olanı yapmaya karar veriyorlar. İşte olgun bir imanı gerçekten tanımlayan şey budur. Biz, Rabb'e isteğimizle ilgili dua ettiğimizde, o anda ne olduğunu ya da niye olduğunu anlamasak da, O'nun bizim için en iyi olanı yapacağına güvendiğimiz zaman gerçek imanı göstermiş oluruz.

İmanımızı, büyümesine ve böylelikle zamanla daha büyük zorluklara hazır olmasına yardım eden “küçük şeylerde” bile, gündelik olarak yaşamamızın yolları neler? “Küçük şeylerle” ilgili sınavlar neden bir çok yönden en önemlileridir?

EK ÇALIŞMA: “Dura ovasındaki İbrani gençlerin tecrübesinden alınacak dersler önemlidir. Günümüzde, Allah’ın hizmetkârlarının pek çoğu, masum oldukları halde, Şeytan’ın telkiniyle kıskançlık ve dinsel bağnazlıkla dolan kişilerin elinde aşağılanmaya ve suistimale maruz kalacaklar. İnsanın gazabı bilhassa dördüncü emrin Sebt’ini kutsal tutanlara karşı uyandırılacak; ve sonunda bu kişiler evrensel bir hükümlerle suçlanarak ölümü hak ettikleri duyurulacaktır.

“Allah’ın halkını bekleyen sıkıntı mevsimi sarsılmaz bir iman gerektirecektir. O’nun çocukları ibadet ettikleri tek varlığın O olduğunu, hiçbir kaygının, hayatı kaybetme endişesinin dahi kendilerini sahte ibadete en ufak bir taviz vermeye yöneltmeyeceğini açıkça göstermelidir. Sadık yürek için, günahlı ve sınırlı insanların emirleri ebedî Allah’ın sözü yanında önemsiz kalacaktır. Sonuç hapis, sürgün ya da ölüm cezası da olsa, gerçeğe itaat edilecektir.”— Ellen G. White, *Peygamberler ve Krallar*, s. 512, 513.”—Sayfa 675.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ 1. Petrus 1:3–9 ayetlerini oku. Allah neden bazılarını ızdıraptan kurtarıırken diğerlerini kurtarmıyor? Yoksa bunun gibi soruların cevabına bu zamanda sahip olamayacak mıyız? Mucizevi kurtuluşun gerçekleşmediği durumlarda, hayal kırıklıklarına rağmen neden Allah’ın iyiliğine güvenmeliyiz?
- ❷ Buradaki öykü İbranilerin kızgın fırında ölmeleriyle sonuçlanmış olsaydı, yine de ondan hangi dersleri çıkarabilirdik?
- ❸ Son günlerdeki olaylardan anladıklarımıza dayanarak, kime ibadet ettiğimizi gösterecek olan konu, görünen işaret ne olacak? Bu, Sebt gününün gerçekten ne kadar önemli olduğuna dair şu anda bize ne anlatmalı??
- ❹ Luka 16:10 ayetini oku. Mesih’in buradaki sözleri gerçekten imanla yaşamının ne anlama geldiğini anlamamıza nasıl yardımcı olabilir?
- ❺ Nebukadnessar’ın “Bakalım hangi ilah sizi elimden kurtaracak?” dediği Daniel 3:15 ayetini tekrar oku. Bu soruya ne cevap verirdin?

Okulda Saldırı

Andrew McChesney, Adventist Müjdeleme

Azerbaycan'ın başkenti Bakü'de doğup büyüyen Stepan Avakov henüz 13 yaşındayken hayatını planlamıştı. Basketbolu çok seviyordu ve Azerbaycan'da kendi yaş grubunda en iyi oyuncu ünvanını almıştı.

Antrenörü "Kafana hiç takacak hiçbir şey yok" dedi. "Sen profesyonel basketbolcu olacaksın."

Bir gün ders sırasında bir grup öğrenci aniden sınıfa girdi.

İçlerinden biri Stepan'ı işaret ederek "O Ermeni" dedi.

Bir diğeri "Onu öldüreceğiz!" diye homurdandı.

Öğrenciler Stepan'ı sürükleyerek okulun önündeki meydana götürdüler, burada öfkeli bir etnik Azeri kalabalık bekliyordu. Stepan kendisini en kötü sonuca hazırlarken, onu götürenler anlaşılabilir bir şekilde serbest bıraktılar. Azeri bir sınıf arkadaşı Stepan'ın arkasında belirerek oradan kurtardı.

İki çocuk kalabalıktan uzaklaşınca Stepan'ın evine koşular, burada genç kurtarıcı Stepan'ı annesiyle bıraktı. Stepan bu çocuğu bir daha hiç görmedi.

Annesi Stepan'ın okula dönmesine izin vermedi ve 1 ay sonra, 1989'un sonlarına doğru, aile canlarını kurtarmak için Rusya'ya kaçtı.

Stepan güney Rusya'daki yaklaşık 175.000 nüfuslu Volgodonsk kentinde yeni hayatına uyum sağlamakta zorlanıyordu. Basketbol oynamayı denedi, fakat içinde bir şey kırılmıştı. Hayatı boyunca arkadaşı olan kişilerin kendisine etnik kökeni yüzünden düşman olmalarının nedenini anlayamıyordu. Yüreği cevapları arıyordu.

Okulda bir gün, tarih öğretmeni Kutsal Kitap tarihi anlatmak üzere bir misafir çağırıldığını duyurdu. Misafir öğretmen ayağa kalkarak Daniel 2. bölümdeki heykele ilişkin peygamberlik sözü hakkında konuşmaya başladı. Stepan büyük bir ilgiyle dinliyordu. Tanrı hakkında hiç düşünmemişti, şimdi hayatında ilk kez yeryüzü üzerinde egemenlik süren bir Tanrı'nın varlığını düşünüyordu. Tanrı'nın kendisinin geleceğini bilip bilmediğini merak etti. Dersten sonra Stepan misafir öğretmenin yanına giderek pek çok soru sordu.

Kadın başını salladı. "Pastör olan eşim iki hafta sonra okulda olacak" dedi. "Sorularını o yanıtlayabilir."

İki hafta sonra, tarih dersini pastör Veniamin Tarasyuk verdi. Herkesin cevaplaması gereken dört soruyu ortaya attı: Ben kimim? Nereden geliyorum? Neden buradayım? Benden sonra ne olacak? Bu sorular Stepan'ı şaşkınlığa uğrattı. Bunları hiç aklına getirmemişti.

Pastör "Bir kimse bu dört soruyu yanıtlayabilirse, o zaman hayatın bütün yanıtlarına sahip demektir" dedi. "Bu soruları Tanrı yanıtlayabilir."

Stepan eve dönerken Tanrı'yı ve bu dört sorunun yanıtlarını bulmaya kararlıydı. Birkaç yıl sonra vaftiz olduğunda bunları buldu. Stepan (resimde) "Bakü'den kaçmak zorunda kaldığımda içimdeki huzuru kaybetmiştim" dedi. "Vaftiz olana kadar, tüm hayatım boyunca huzuru aradım."

Gururdan Tevazuya

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Dan. 4:1-33, Özd. 14:31, 2Kr. 20:2-5, Yunus 3:10, Dan. 4:34-37, Flp. 2:1-11..*

HATIRLAMA METNİ: ““Belirtileri ne büyük! Şaşılması işleri ne yüce! Krallığı ebedi krallıktır, egemenliği kuşaklar boyu sürecek” (*Daniel 4:3*).

Gurura ilk günah denilmiştir. İlk olarak gökteki saraylarda bir melek olan Lusifer’de ortaya çıkmıştı. Bu nedenle Allah Hezekiel aracılığıyla şöyle diyor: “Güzelliğinden ötürü gurura kapıldın, görkeminden ötürü bilgelliğini bozdun. Böylece seni yere attım, kralların önünde seni yüzkarası yaptım (Hez. 28:17)

Gurur Lusifer’in düşmesine yol açmıştı, o da şimdi insanlara gurur aşıl-yarak onları Allah’a karşı gelmeye ve böylelikle yıkıma götüren bir yola gir-meye yönlendiriyor. Hepimiz, bizzat varlığımız için Allah’a bağımlı, düşkün insanlarız. Sahip olduğumuz her kabiliyet, bu kabiliyetlerle başardığımız her şey sadece Allah’tan kaynaklanıyor. O halde, aslında yaptığımız her şey tevazunun egemen olması gerekirken, ne cüretle gururlu, övünge ve kibirli olabiliyoruz?

Tevazunun önemini anlamak Nebukadnessar’ın uzun zamanını aldı. Kızgın fırında dördüncü adamın görünmesi bile (geçen haftanın dersi) yaşamının gidişatını değiştirmemişti. Ancak Allah krallığını elinden alıp onu yabani hayvanların arasında yaşamaya gönderdikten sonra kral gerçek duru-munun farkına vardı.

*1 Şubat Sebt Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Büyük Babil Bu Değil mi?

Daniel 4:1–33 ayetlerini oku. Krala ne oluyor ve neden?

Allah Nebukadnessar'a ikinci bir düş gördürüyor. Bu kez kral düşü unutmuyor. Fakat Babilli uzmanlar yine başarısız olduklarından, kral düşü yorumlamak üzere Daniel'i çağırıyor. Kral düste göge kadar yükselen büyük bir ağaç ve ağacın kesilmesini emreden göksel bir varlık görmüştü. Sadece köklerin bulunduğu kütüğü yerde bırakılacak ve göğün çiyiyle ıslanacaktı. Fakat Nebukadnessar'ın en çok canını sıkan, rüyada göksel varlığın "Ondaki insan yüreği değiştirilsin, yerine hayvan yüreği verilsin. Üzerinden yedi vakit geçsin" (*Dan. 4:16*) dediği kısım olmalı. Düşün ciddiyetini anlayan Daniel, nazikçe düşün yorumunun kralın düşmanlarının başına gelmesi dileğini ifade ediyor. Fakat Daniel düş tarafından iletilen mesaja sadık kalarak, düşün aslında kralın kendisinden bahsettiğini söylüyor.

Ağaçlar Kutsal Kitap'ta kralların, ulusların ve imparatorlukların sembeleri olarak sıklıkla kullanılmıştır (*Hezekiel 17; 31; Hoşea 14; Zekeriya 11:1; Luka 23:31*). O halde büyük bir ağaç da kibirli bir krala uygun bir simgeydi. Allah Nebukadnessar'a hükümdarlık ve kudret vermişti; fakat o sahip olduğu her şeyin Allah'tan geldiğini ısrarla fark edememişti.

Daniel 4:30 ayetine odaklan. Bu ayette kralın söylediği hangi şey Rabb'in ona verdiği uyarıyı hâlâ anlamadığını gösteriyor?

Hayatında neleri başardın? Gururlanmadan bunlarla iftihar edebilir misin? Öyle ise, nasıl?

“Peygamber Tarafından Uyarılmak

Daniel 4:27 ayetini oku. Daniel, neler olacağına ilişkin uyarıyla birlikte, krala ne yapmasını söylüyor ve neden? (Ayrıca bkz. Özđ. 14:31.)

Daniel düşü yorumlamakla kalmıyor, aynı zamanda Nebukadnessar’a bu durumdan kurtulmanın bir yolunu da gösteriyor: “Bu yüzden, ey kral, öğüdüümü benimse: Doğru olanı yaparak günahından, düşkünlere iyilik ederek suçlarından vazgeç. Olur ya, gönencin uzun sürer” (Dan. 4:27).

Nebukadnessar Babil’de çok büyük bir inşa işi gerçekleştirmişti. Bahçeler, bir su yolu şebekesi, yüzlerce tapınak ve diğer yapı projeleri kenti eski dünyanın harikalarından birine dönüştürmüştü. Fakat böyle bir görkem ve güzellik, en azından kısmen, kölelerin işgücünün sömürülmesi ve yoksulların ihmal edilmesiyle başarılmıştı. Dahası, imparatorluğun zenginliği kralın ve çevresinin zevklerini tatmin etmek için kullanılıyordu. Yani, Nebukadnessar’ın gururu sadece onu Allah’ı tanımaktan alıkoymakla kalmıyor, aynı zamanda bunun sonucu olarak ihtiyaç sahiplerinin yaşadıkları zorluklara karşı ilgisiz kılıyordu. Allah’ın yoksullara gösterdiği özel ilgi düşünüldüğünde, Daniel’in kralın karşısında vurgulayabileceği diğer olası günahlar içerisinde yoksulları ihmal etme günahını seçmiş olması şaşırtıcı değil.

Nebukadnessar’a verilen mesaj hiçbir yönden yeni değildi. Eski Ahit peygamberleri sıklıkla Allah’ın halkını yoksulları ezme konusunda uyarılmışlardır. Gerçekten de, kralın sürgüne gönderilmesine sebep olan günahlar içinde öne çıkan, muhtaçların ihmal edilmesi. Sonuçta, yoksullara merhamet göstermek Hristiyan hayırseverliğinin en yüksek ifadesidir; aksi, yani yoksulların istismar ve ihmal edilmesi ise bizzat Allah’a karşı saldırı teşkil eder. Muhtaçlarla ilgilenirken Allah’ın her şeyin sahibi olduğunun farkına varırız, bu da bizim Allah’ın mülkünün sahipleri değil, yalnızca vekilharçları olduğumuz anlamına gelir.

Sahip olduklarımızla başkalarına hizmet ederek Allah’ı yüceltir ve O’nun egemenliğini tanırız. Maddi varlıkların değerini ve işlevini kesinlikle Allah’ın sahipliği belirlemelidir. Nebukadnessar işte burada hata yapmıştı, biz de başarılarımızın üzerindeki Allah’ın egemenliğini tanımaz ve bu gerçeğin farkında oluşumuzu ihtiyaç sahiplerine yardım ederek göstermezsek, aynı hataya düşmeyi göze almış oluruz.

Yüce Olan Egemenlik Sürer...

Tövbe edip Allah'ın affına sığınması söylenmiş olmasına rağmen, Nebukadnessar'ın boyun eğmeyen gururu göksel hükmün yerine getirilmesine yol açar (Dan. 4:28–33). Kral, başardıkları için kendini överek sarayında yürürken, kraliyet sarayından kovulmasına yol açan zihinsel bir rahatsızlığa tutuldu. Tecrübe ettiği şey klinik likantropi (kurda dönüşme) ya da zoantropi (kendini hayvan sanma) denen patolojik bir zihinsel rahatsızlık olabilir. Bu rahatsızlık hastanın bir hayvan gibi davranmasına yol açar. Modern zamanlarda bu hastalığa “tür hoşnutsuzluğu” deniyor, yani kişinin vücudunun yanlış türden olduğunu hissetmesi ve bu yüzden bir hayvan olma arzusu duyma.

2. Krallar 20:2–5; Yunus 3:10 ve Yeremya 18:7, 8 ayetlerini oku. Bu ayetler kralın elindeki cezayı önleme fırsatına dair bize ne anlatıyor?

Ne yazık ki, Nebukadnessar zor yoldan öğrenmek zorundaydı. Kraliyet yetkilerine sahipken, Nebukadnessar Allah'la olan ilişkisi üzerine düşünebilme becerisine sahip değildi. Bu yüzden, kraliyet yetkilerini elinden alarak ve onu yabancı hayvanlar arasında yaşamaya göndererek, Allah krala Kendisine tümüyle bağımlı olduğunu kabullenme fırsatını verdi. Aslında, Allah'ın kibirli krala öğretmek istediği nihai ders “Göklerin egemenlik sürdüğü”dür (Dan. 4:26). Doğrusu, kralla ilgili hüküm Allah'ın tasarımında, göksel varlıkların kararında çok açık bir şekilde ifade edilen daha da büyük amaca sahip: “Öyle ki, her canlı Yüce Olan'ın insan krallıkları üzerinde egemenlik sürdüğünü ve onları dilediği kişiye, en hor görülen birine bile verebileceğini bilsin” (Dan. 4:17)

Başka bir deyişle, Nebukadnessar'a uygulanan terbiye hepimiz için de bir ders olmalı. Biz “yaşayanlar” topluluğundan olduğumuz için, öğrenmemiz gereken asıl derse daha çok dikkat etmeliyiz: “Yüce Olan insan krallıkları üzerinde egemenlik sürer.”

Yüce Olan'ın egemenlik sürdüğünü bilmek neden öğrenmemiz gereken çok önemli bir ders? Bu bilgiye sahip olmak, örneğin, üzerlerinde yetki sahibi olduğumuz kişilere davranış biçimimizi ne şekilde etkilemeli?

Gözleri Göğe Çevirmek

Daniel 4:34–37 ayetlerini oku. Kral için işler nasıl ve neden değişiyor?

Allah, Nebukadnessar'ın garip bir hastalığa tutulmasına izin veriyor, fakat sonunda akıl sağlığını ona kolaylıkla geri kazandırıyor. İlginç bir şekilde, peygamber tarafından öngörülen yedi yılın sonunda, hasta kral gözlerini göğe kaldırdığında her şey değişiyor (*Dan. 4:34*).

“Nebukadnessar yedi yıl boyunca tüm tebaası için bir hayret kaynağı oldu; yedi yıl boyunca tüm dünyanın karşısında aşığlandı. Bundan sonra akıl sağlığı geri verildi, böylece Göğün Tanrısı'na tevazuyla bakarak, cezalandırılışındaki ilahî eli fark etti. Halka duyuru yaparak, suçunu itiraf ve sağlığını geri kazanışındaki Allah'ın büyük merhametini ikrar etti.”—Ellen G. White, *Peygamberler ve Krallar*, s. 520.

Gözlerimizi göğe kaldırdığımızda büyük değişimlerin gerçekleşebileceğine şüphe yok. Anlayışı yerine gelir gelmez, kral dersini aldığını belli ediyor.

Fakat bu öykü Nebukadnessar'la ilgili olduğundan çok Allah'ın merhametiyle ilgili. Kral, İsrail'in Tanrısı'nı yaşamının Rabb'i olarak kabul etmek için daha önce eline geçen üç fırsatı kaçırmıştı. Dört Yahudalı sürgün gencin sıra dışı bilgeliğini fark ettiğinde (*Daniel 1*), Daniel düşünüyü yorumladığında (*Daniel 2*) ve üç İbrani adam kızgın fırından kurtarıldığında (*Daniel 3*) kendisine bu fırsat verilmişti. *Sonuçta bu kurtarılış kibrini kırmadıysa, ne kıracaktı ki?* Hükümdarın inatçılığına rağmen, Allah ona dördüncü bir şans verdi, sonunda kralın kalbini kazandı ve onu kraliyet makamına geri döndürdü (*Daniel 4*). Nebukadnessar'ın öyküsünün gösterdiği gibi, Allah bize Kendisiyle doğru ilişkiyi yeniden kazandırmak için fırsat üzerine fırsat verir. Pavlus'un yüzyıllar sonra yazdığı gibi, Rab “bütün insanların kurtuluşu gerçeğin bilincine erişmesini ister” (*1Ti. 2:4*). Bu öyküde bu gerçeğin güçlü bir örneğini görüyoruz.

Allah tarafından kibrin ne şekilde kırıldı? Bu tecrübeden ne öğrendin? Bu dersin sana yeniden öğretilmesinin önüne geçmek için hayatında hangi değişiklikleri yapman gerekiyor olabilir?

Alçakgönüllü ve Müteşekkir

Többe eden kral duyurdu: “Dünyada yaşayanlar bir hiç sayılır” (*Dan 4:35*). Bağlamı dikkate aldığımızda, kral hangi önemli konunun üzerinde duruyor?

Kral Nebukadnessar’ın gerçek Tanrı’yı samimiyetle kabul ettiğini nereden bilebiliriz? Daniel tarafından 4. bölümde araya eklenen mektubun yazarının bizzat Nebukadnessar oluşunu önemli bir delil olarak kabul edebiliriz. Gerçekten de, bu bölümün büyük kısmı kralın devasa krallığına dağıttığı bir mektubun bir kopyasına benziyor. Bu mektupta, kral gururundan ve deliliğinden bahsediyor ve Allah’ın hayatına müdahale edişini alçakgönüllülikle bildiriyor. Eski çağın hükümdarları nadiren kendileri için aşağısıyıcı şeyler yazarlardı. Bildiğimiz antik kraliyet belgelerinin neredeyse tümü kralı yüceltir. Dolayısıyla, kralın gururunu ve hayvan gibi davranışını itiraf ettiği bunun gibi bir belge, hakiki bir dönüşüme işaret ediyor. Ayrıca kral, yaşadığı tecrübeyi anlatan bir mektup yazarak ve alçakgönüllülikle Allah’ın egemenliğini ikrar ederek, bir müjdeci gibi davranıyor. Artık yaşadıklarını ve gerçek Tanrı’dan öğrendiklerini kendisine saklayamıyor. O halde burada, kralın duasında ve övgüsünde (*Dan. 4:34–37*) gördüğümüz, onun yaşadığı tecrübenin gerçekliğini ortaya koyuyor.

Kral artık farklı değer yargılarına sahiptir ve insanın kudretinin sınırlarının farkına varabilir. Kral, derin bir şükran duasında, Daniel’in Tanrısı’nın kudretini methediyor ve “Dünyada yaşayanların bir hiç sayıldığını” (*Dan. 4:35*) kabul ediyor. Yani, insanlar böbürlenmelerini sağlayacak hiçbir şey kendiliklerinden sahip değiller. Dolayısıyla, Nebukadnessar’ın Daniel kitapçığındaki bu son görünüşü, Allah’a övgü ezgileri söyleyen ve bizi gurura karşı uyaran, alçakgönüllü ve müteşekkir bir kralı resmediyor.

Allah elbette bugün de hayatları değiştirmeye devam ediyor. İnsanlar ne kadar gururlu ve günahkâr olurlarsa olsunlar, isyankâr günahkârları Göğün Tanrısı’nın çocuklarına dönüştürecek merhamet ve kudret Allah’ta bulunmaktadır.

Filipililer 2:1–11 ayetlerini oku. Burada hayatımızdaki gururu ortadan kaldırması gereken ne buluyoruz?

EK ÇALIŞMA: “Bir zamanların mağrur hükümdarı Allah’ın mütevazı bir çocuğu olmuştı; gaddar ve zorba yönetici, bilge ve merhametli kral oldu. Gökteki Allah’ı küçümseyip O’na küfreden kişi, şimdi Yüceler Yücesi’nin kudretini kabullenmişti ve Yehova korkusunu yaymak ve O’nun tebaasının mutluluğunu desteklemek için samimiyetle çabalıyordu. Kralların Kralı ve Rablerin Rabbi olan Kişi’nin azarı altında, Nebukadnessar sonunda her her hükümdarın öğrenmesi gereken dersi, gerçek büyüklüğün gerçek iyilikte olduğunu öğrenmişti. Yehova’nın yaşayan Allah olduğunu kabul etti ve şöyle dedi: ‘Ben Nebukadnessar Göklerin Kralı’na şükrederim. O’nu över, yüceltirim. Çünkü bütün yaptıkları gerçek, yolları doğrudur; kendini beğenmişleri alçaltmaya gücü yeter.’

Allah’ın dünyadaki en büyük krallığın O’na övgüler sunması tasarısı şimdi yerine gelmişti. Nebukadnessar’ın Allah’ın merhametini, iyiliğini ve yetkisini ikrar ettiği bu duyuru, kutsal tarihte kaydedilmiş olan kralın hayatındaki son eylemdir.”—Ellen G. White, *Peygamberler ve Krallar*, s. 521.

TARTIŞMA SORULARI:

❶ “Tüm diğer kötülüklerin yolunu açan gururdur: tümüyle Tanrı karşıtı bir ruhsal durumdur. Bu sana çok abartılı mı görünüyor? Öyleyse, bir kez daha düşün... Kişi ne kadar gururluysa, diğer insanlardaki gururdan o kadar hoşnutsuz olur. Hatta, ne kadar gururlu olduğunu bilmek istiyorsan bunun en kolay yolu kendine şu soruları sormaktır: ‘Diğer insanlar beni hakir gördüğünde, beni dikkate almayı reddettiklerinde, işime burnunlarını soktuklarında, büyüklük tasladıklarında ya da gösteriş yaptıklarında bundan ne kadar hoşnutsuzluk duyuyorum?’ Mesele şu ki, her kişinin gururu diğer herkesin gururu ile rekabet etmektedir. Davette her işe burnunu sokan kişiden o kadar rahatsız olmamın sebebi aslında benim her işe burnumu sokmayı istiyor olmam. İki cambaz bir iptе oynamaz.”—C. S. Lewis, *Mere Christianity [Halis Hristiyanlık]* (New York: Touchstone, 1996), s.110. Yazar Lewis burada kendi hayatındaki gururu görmene belki de yardım edecek ne söylüyor?

❷ Bu bölümde ve önceki bazı bölümlerde gördüğümüz temalardan biri de Allah’ın egemenliği. Bu konuyu anlamamız neden çok önemli? Sebt gününün bu önemli gerçeği anlamamıza yardım etmekte nasıl bir işlevi var?

Kafkasya'da Mesih'i Bulmak

Andrew McClesney, Adventist Müjdeleme

Bir grup Amerikalı güney Rusya'daki Volgodonsk kentinde Quiet Hour (sakin saat) sağlık fuarı düzenlediğinde, 17 yaşındaki Stepan Avakov tercümanlık için gönüllü oldu. Fuar bittiğinde organizatör Vincent Page Stepan'ı Kuzey Kafkasya bölgesinde kurulacak fuara davet etti. Mevsim yazdı ve Stepan'ın başka bir işi yoktu. Annesine danıştı.

Annesi "Gitsene" dedi. "İngilizceni geliştirirsin."

Yerel kilisenin pastörü Veniamin Tarasyuk da onay verdi, fakat ekledi: "Unutma, vaftiz olmak isersen geri dön, ben seni vaftiz ederim."

Stepan afalladı. Deli misin? diye düşündü. Vaftiz olmaya niyetim yok.

Fakat sonraki iki ay boyunca, çeşitli kasabaları ziyaret ettiği sırada Yedinci Gün Adventist hayatı yaşadı. Adventist organizatörler erken kalkıyor, Kutsal Kitap okuyor, dua ediyor ve sonra sabah ibadetlerini beraber yapıyorlardı. Stepan'a göre bu yepyeni bir dünyaydı.

Bir gün Vincent Stepan'ı sıradaki durak olan Litvanya'ya çağırdı. Ancak Stepan pasaportunu evde bırakmıştı. Vincent ona 100 dolarlık bir banknot verdi.

"Eve git, pasaportunu al ve bir gün içinde geri gel" dedi.

Ertesi sabah genç adam sabahın 5'inde, her zamankinden daha erken, oteldeki yatağından kalktı. Kasabadan nasıl çıkacağını bilmiyordu. Otelden çıkarken dua etti: "Tanrım, eğer varsan, beni otobüs terminaline götür."

Stepan yürümeye başladı ve otobüs terminalini buldu, buna kendi de şaşı. Bir otobüs açık kapılarla orada bekliyordu. İçeride yolcular söyleniyorlardı: "Şoför, niye bekliyoruz? Gidelim artık!" Stepan yerine geçtiği an kapılar kapandı ve otobüs hareket etti.

Gün boyu benzer mucizeler gerçekleşti. O gece Stepan pasaportuyla otele döndüğünde, yatağının yanında diz çöktü. "Tanrım, şimdi Senin var olduğunu biliyorum" dedi. "Beni sevdiğini gösterdin ve beni Kendine çekiyorsun. Şu andan itibaren, Sen benim Rabbim'sin ve Senin bende yaşamanı istiyorum."

Sabahleyin Stepan Vincent'e pasaportunu gösterdi. "İşte pasaportum" dedi. "Ancak daha önemli bir şey oldu. Dün gece Hristiyan oldum." Vincent ve diğer işçiler o an kendiliğinden, sevinçle alkışladılar.

Stepan üç hafta sonra, 10 Eylül 1993'te Pastör Veniamin tarafından vaftiz edildi.

Altı yıl sonra, Pastör Veniamin Stepan'ın kayınpederi oldu.

Şimdi 42 yaşında olan Stepan, Birleşmiş Milletler'de ve diğer kuruluşlarda profesyonel tercümanlık yapıyor. Ayrıca Rusya'da yetimlere yardım eden bir örgütün kurucusu ve yöneticisi.

Kendisinin ihtida öyküsü, söylediğine göre Romalılar 5:1 ayetinde bulunuyor: "Böylece imanla akladığımızı göre, Rabbimiz İsa Mesih sayesinde Tanrı'yla barışmış oluyoruz."

Stepan (resimde) "Bu ayet benim ihtida öykümü yansıtıyor" dedi.

Kibirden Yıkıma

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Daniel 5, Va. 17:4-6, Mez. 96:5, Kol. 1:15-17, Rom. 1:16-32, Vaiz 8:11, Va. 14:8.*

HATIRLAMA METNİ: ““O’dur zamanları ve mevsimleri değiştiren. Kralları tahttan indirir, tahta çıkarır. Bilgelere bilgelik, anlayışlılara bilgi verir” (*Daniel 2:21*).

Daniel 5. bölümde, Allah’ın Sözü insan kibrinin hayret verici ve etkileyici bir şekilde sonuçlanan güçlü bir örneğini aktarıyor. Gerçi Nebukadnessar’ın dersini almasının uzun zaman sürdüğü söylenebilir, fakat en azından sonunda öğrendi. Torunu Belşassar ise öğrenemedi. Tapınak kaplarını saraydaki bir sefahat aleminde kullanarak kirletti. Böyle bir saygısızlık eylemi sadece Allah’a meydana okumakla değil, bizzat O’na saldırmakla eşdeğerdi. Böylelikle, Belşassar Allah’ın tapınağının temellerine saldıran küçük boynuzla benzer şekilde hareket ederek (*bkz. Daniel 8*), kötülükleri doruğa ulaşmış oldu. Allah Belşassar’ın egemenliğini elinden alarak, son günlerde Kendi halkının düşmanlarına karşı yapacağı şeyi de önceden canlandırdı. Daniel 5. bölümde anlatılan olaylar mÖ 539 yılında, Babil’in Med-Pers ordusu tarafından işgal edildiği gece gerçekleşiyor. Daniel 2. bölümde öngörülen altından gümüşe geçiş işte burada gerçekleşiyor. Allah’ın dünyanın meselelerine hükmettiği bir kez daha ortaya çıkıyor..

*8 Şubat Sebt Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Belşassar'ın Şöleni

Daniel 5:1–4 ve Daniel 1:1, 2 ayetlerini oku. Belşassar'ın yaptığı bu kadar kötü olan şey ne? Bu onun gerçek karakterini ne şekilde ortaya çıkartıyor? Yaptıklarını Vahiy 17:4–6 ayetleriyle karşılaştır. Hangi benzerlikleri görüyorsun?

Kral, Yeruslaim tapınağının kutsal kaplarının içki kabı olarak kullanılmaları emrini veriyor. Nebukadnessar kapları Yeruslaim'deki tapınaktan zorla almış, fakat onları kendi tanrısının tapınağına koymuştu, bu da en azından onların kutsallığına saygı duyduğunu gösteriyordu. Fakat Belşassar kutsal kapları en saygısız şekilde içki içilen takımlara dönüştürdü.

Belşassar'ın soyluları kutsal kaplardan içki içerken "altından, gümüşten, tunçtan, demirden, ağaçtan, taştan ilahları övdüler" (*Dan. 5:4*). Altı malzemeden bahsedilmiş olması dikkate değer. Bugün kullandığımız (10 sayısı üzerine kurulu) onlu sayı sisteminin tersine, Babilliler (60 sayısı üzerine kurulu) altmışlı sayı sistemini kullanıyorlardı. Bu nedenle, altı sınıftan tanrılar Babil ilahlarının toplamını ve dolayısıyla Babil'in dini sisteminin bütününe simgeliyor. Daha da ilginç, malzemeler Nebukadnessar'ın düşünde gördüğü heykelin öğeleriyle aynı sırayı takip ediyor, sadece kilin yerine ağaç var. Aynı düşteki gibi en sonda taş var; her ne kadar burada putların yapıldığı malzemeyi belirtiyor olsa da, taş aynı zamanda Babil'in simgelediği dünyasal imparatorluklar hakkında Allah'ın hükmünü anımsatıyor (*bkz. Dan. 2:44, 45*).

Bu şölen, Vahiy kitapçığında görülen son zaman Babil'inin uygun bir temsili görevini görüyor. Aynı Belşassar gibi, son zaman Babil'indeki kadın da elinde altın bir kâse tutuyor ve uluslara kirlenmiş içki sunuyor. Başka bir deyişle, modern Babil, çok geçmeden uğrayacağı yarığın habersiz, sahte öğretiler ve bozulmuş bir ibadet düzeni aracılığıyla dünyayı kötülüğün tuzağına çekiyor (*Va. 17:4–6*). Bir gün yargı gelecek.

Toplumumuz ve kültürümüz Allah'ın Sözü'nün gerçeğine hangi yollarla saygısızlık ediyor? Farkında olmadan bile olsa bu saygısızlığa katılmamak için nasıl Odaha dikkatli olabiliriz? Cevabını Sebti günü derste söyle.

Davetsiz Bir Misafir

Daniel 5:5–8 ayetlerini oku. Ne oluyor ve kral neden o şekilde tepki gösteriyor? Bu anlatı hangi yönlerden Daniel 2. bölüme benziyor ve bu benzerlik neden önemli? (Bkz. Mez. 96:5, Kol. 1:15–17.)

Nebukadnessar'ın geçmişteki kriz zamanlarında yaptığı gibi (*Dan. 2:2, Dan. 4:7*), Belşassar da gizemli yazıyı açıklamak üzere bilgeleri, falcıları ve yıldızbilimcileri çağırttı. Ellerinden gelenin en iyisini yapacaklarından emin olmak için de, kral onlara abartılı payeler vaat etti: (1) eski çağlarda kraliyet mensuplarının giydiği renk olan mor giysi (*Ester 8:15*); (2) yüksel sosyal statü simgesi olan altın zincir (*Yar. 41:42*) ve (3) kraliyetteki üçüncü hükümdarlık makamı. Bu son mükafat Babil'in o dönemdeki tarihsel şartlarını isabetli bir şekilde yansıtıyor. Belşassar babası Nabonidus'un kral naibi olarak ülkenin ikinci hükümdarı olduğu için, üçüncü hükümdarlık makamını veriyor. Ancak çekici mükafatlara rağmen, bilgiler bir açıklama getirmeyi yine başaramıyorlar.

Yani, kral tüm günahlarının yanı sıra, bilgeliği yanlış yerde arıyordu. Babilli uzmanlar mesajın ne anlama geldiğini açığa çıkaramazlardı. Yarım göreceği-miz üzere, kendi dilleri olan Aramice yazılmıştı fakat kelimelerden bir anlam çıkartamıyorlardı. Bu bize Rabb'in Yeşaya aracılığıyla söylediklerini anımsatabilir: "Bilgelerin bilgeliği yok olacak, akıllının akı duracak" (*Yşa. 29:14*). Elçi Pavlus bu ayetten alıntı yaptıktan sonra şöyle demişti: "Hani nerede bilge kişi? Din bilgini nerede? Nerede bu çağın hünerli tartışmacısı? Tanrı dünya bilgeliğinin saçma olduğunu göstermedi mi? Mademki dünya Tanrı'nın bilgeliği uyarınca Tanrı'yı kendi bilgeliğiyle tanımadı, Tanrı iman edenleri saçma sayılan bildiriyle kurtarmaya razı oldu" (*1Ko. 1:20, 21*).

Bazı hakikatler insanların kendi başlarına çözmeye çalışmasına bırakılmayacak kadar önemlidir. Bu yüzden, bu hakikatleri bize Allah açıklar.

Mükafatların neler olacağını, fakat hemen ardından gelişecek olaylar düşünüldüğünde bu mükafatların ne kadar da gereksiz olduğunu düşün. Bu, dünyadaki şeylerin ne kadar geçici olabileceğine ve yaptığımız her şeyde sonsuzluk bakış açısını her zaman aklımızda bulundurmamız gerektiğine dair bize ne anlatmalı?

Kraliçe Gelir

Daniel 5:9–12 ayetlerini oku. Kraliçe Daniel hakkında kralın zaten biliyor olması gereken ne söylüyor? Daniel'in varlığından bile habersiz görünmesi kral hakkında ne söylüyor?

Ziyafet salonu duvardaki gizemli mesaj yüzünden şaşkınlığa düşerken, kraliçe geldi ve kafası karışmış krala rehberlik etti. Ona, düşleri yorumlama ve gizemleri çözme yeteneği Nebukadnessar zamanında ispatlanmış olan Daniel'i hatırlattı. Belşassar selefi kadar akıllı olsaydı, bu gizemli yazının anlamını bulmak için nereye bakması gerektiğini biliyor oldurdu. O an tamamen ne yapacağına bilemez durumda olan kral için kraliçenin araya girmesi gerekliydi. Kraliçenin sözleri, tüm krallıkta gizemli yazıyı yorumlayabilecek yegâne kişiyi dikkate almadığı için Belşassar'ı azarlar gibiydi. Ayrıca krala Daniel'in sözlü bir özgeçmişini verdi: Peygamberde Kutsal Allah'ın Ruhu vardı, sağduyuya, kavrayışa ve ilahî bilgeliğe sahipti, olağanüstü bir ruhu vardı ve bilgiliydi; düşleri kavrama ve yorumlama, bilmeceleri çözme, gizemleri açıklama yeteneği vardı; Nebukadnessar'ın zamanında sihirbazların, yıldızbilimcilerin, falcıların başkanı olmuştu (*Dan. 5:11, 12*).

Bu noktada, Belşassar'ın Daniel'i neden göz ardı ettiğini bir kez daha merak ediyoruz. Ayetler bu soruya doğrudan cevap vermiyor, fakat krala hükümdarlığının en az ilk üç yılında hizmet ettikten sonra (*Dan. 8:1, 27*), Daniel'in artık etkin hizmette olmadığını tahmin ediyoruz. Bunun nedenlerinden biri Daniel'in yaşı olabilir. Muhtemelen 80 yaş civarındaydı, kral yaşlı önderleri daha genç kuşaktan kişilerle değiştirmek istemiş olabilir. Kendisini Daniel'in Tanrısı'na adamak istemediği için onu görmezden gelmeye karar vermiş de olabilir. Fakat neden ya da nedenler ne olursa olsun, Daniel gibi bir makama sahip birinin bu kadar çabuk unutulabilmesi yine de dikkat çekici.

Romalılar 1:16–32 ayetlerini oku. Bu ayetlerde ifade edilen ilkenin yalnızca bu öyküde değil, aynı zamanda günümüz dünyasında hangi şekillerde ortaya konduğunu görüyoruz?

Tartıldın ve Eksik Bulundun

Daniel 5:13–28 ayetlerini oku. Daniel kralın yakında gerçekleşecek ölümüne neyi sebep gösteriyor?

Kralı Daniel'e danışmaya şartlar zorlamış olsa da, bunu isteksiz bir şekilde yapmış görünüyor. Bu, kralın bizzat Daniel'e karşı olan tavrından daha çok, Daniel'in Tanrısı'na karşı olan tavrı hakkında çok şey anlatıyor.

Daniel'in kralın sunduğu mükafatlara verdiği karşılık da Daniel'in öncelikleri ve karakteri hakkında çok şey söylüyor. Daniel'in, gizemli sözcüklerin ne anlama geldiğini bildiği için, ödülün gerçekte ne kadar değersiz olduğunu fark etmiş olması da mümkün.

Daniel bundan sonra kralı üç konuda suçluyor.

Birincisi, Belşassar Nebukadnessar'ın tecrübesini tamamen görmezden gelmişti. Yoksa tövbe eder, selevi gibi kendini alçaltırdı.

İkinci olarak, Belşassar tapınak kapılarını şarap içmek ve putlarını övmek için kullanmıştı. Daniel burada put yapımında kullanılan altı çeşit malzemeyle daha önce belirttiğimiz sıralamayla sayıyor.

Üçüncü olarak, kral "soluğunu elinde tutan, bütün yollarını gözeten" (*Dan. 5:23*) Kişi'yi, Allah'ı yüceltmeyi ihmal etmişti.

Daniel, kralın yanlışlarını belirttikten sonra, düşün yorumuna geçiyor. Duvardaki ilahî yazının üç Aramice fiilden (ilki tekrarlanıyor) oluştuğunu bu noktada öğreniyoruz. Bunların temel anlamları kral ve bilgeleri tarafından biliniyor olmalıydı: MENE: "saydı"; TEKEL: "tarttı" ve PERES: "bölündü."

Med-Pers ordusu Babil'in kapılarına dayanmışken, kral ve bilgeleri bu yazının uğursuz bir anlama geldiğinden muhtemelen şüphelenmişlerdi, fakat bilgiler krala hoş gitmeyen bir şey söyleme cesaretini gösterememişlerdi. Sadece Daniel asıl mesajı tüm anlamıyla Belşassar'a iletmek için deşifre ederek anlamlı bir ifadeye dönüştürme becerisine sahip olduğunu göstermişti: "**MENE**: Tanrı senin krallığının günlerini **saydı** ve ona son verdi. **TEKEL**: Terazide **tartıldın** ve eksik bulundun. **PERES**: Krallığın ikiye **bölünerek** Medler'le Persler'e verildi" (*Dan. 5:26–28*).

Pek teselli edici ve sevinçli sözler değil.

Kral süratle yargıya uğradı. Mevcut halde adalet ve yargının henüz yerini bulmadığı olaylarda Allah'a güvenmeyi nasıl öğrenebiliriz? (Bkz. Vaiz 3:17, Vaiz 8:11, Mat. 12:36, Rom. 14:12.)

Babil'in Düşüşü

Daniel 5:29–31, Vahiy 14:8, Vahiy 16:19 ve Vahiy 18:2 ayetlerini oku. Belşassar'ın Babil'inin düşüşünden, son zaman Babil'inin düşüşüne işaret eden ne öğrenebiliriz?

Hataları ne olursa olsun, Belşassar sözünün eriydi. Kötü haberlere rağmen Daniel'in yorumundan tatmin olmuştu, bu nedenle vaat ettiği armağanları peygambere verdi. Daniel'in mesajındaki hakikati kabullenmesinden, kralın Daniel'in Tanrısı'nın gerçekliğini dolaylı olarak tanıdığı anlaşılıyor. İlginç şekilde, Daniel de daha önce reddettiği armağanları, muhtemelen armağanlar artık düş yorumunu etkileyemeyeceği için, şimdi kabul ediyor. Kaldı ki, imparatorluk düşmek üzere olduğundan mevcut durumda bu armağanlar anlamsız. Bu yüzden peygamber, muhtemelen nezaketen, kraliyetin üçüncü hükümdarı olmasının birkaç saatten daha uzun sürmeyeceğini bilerek, mükafatları kabul ediyor.

Tam olarak peygamberin bildirdiği gibi, Babil düştü. Hem de çok çabuk; kral ve saray mensupları içkilerini içerken, şehir herhangi bir çatışma olmadan düştü. Tarihçi Herodot'a göre, Persler bir kanal kazarak Fırat Irmağı'nın yönünü değiştirdiler ve şehre nehir yatağından girdiler. Aynı gece Belşassar katledildi. Babası Kral Nabonidus şehri zaten terk etmişti, daha sonra yeni hükümdarlara teslim oldu. Böylelikle, o zamana kadar insanlığın görmüş olduğu en büyük imparatorluk sonuna gelmiş oldu. Altın baş, Babil, artık yoktu.

“Belşassar'a Allah'ın isteğini bilmesi ve yerine getirmesi için pek çok fırsat verilmişti. Büyükbabası Nebukadnessar'ın insanların arasından sürüldüğüne tanık olmuştu. Gururlu hükümdarın övündüğü aklın, o akli veren Kişi tarafından geri alındığını görmüştü. Kralın kralığından sürülerek yabani hayvanlara yoldaş edildiğini görmüştü. Fakat Belşassar'ın eğlence sevgisi ve kendini yüceltmesi asla unutmaması gereken dersleri unutturmuştu; o da Nebukadnessar'ın uyarı cezaları almasına sebep olan günahlara benzer günahlar işledi. Kendisine lütufla sunulan fırsatları boşa harcayarak, gerçeğe tanışmak için elinin altında bulunan imkânlardan yararlanmayı ihmal etti.”—Ellen G. White, *Bible Echo [Kutsal Kitap Yankısı]*, 25 Nisan 1898.

Biz “gerçekle tanışmak” için hangi imkânlara sahibiz? Bu ne anlama geliyor? Hangi noktada bilmemiz gereken gerçeğin tümüyle tanışık olduğumuzu söyleyebiliriz?

EK ÇALIŞMA: Eski dünyanın saraylarında büyük şöenler vermek yaygındı. Krallar büyüklüklerini ve özgüvenlerini sergilemek için taşkınlık ve lüksle dolu şöenler düzenlemeye bayılırlardı. Bu söz konusu şöenle ilgili tüm ayrıntıları bilmesek de, Med-Pers ordusu şehre saldırmaya hazır beklerken düzenlenmiş olduğunu iyi biliyoruz. Ancak insani açıdan, endişelenmeyi gerektirecek bir sebep yoktu. Babil'in güçlendirilmiş surları, yıllarca yetecek yiyecek stoku ve bolca suyu vardı, zira Fırat Irmağı şehrin tam ortasından akıyordu. O yüzden, kral Belşassar şehrin etrafını düşman sarmışken şöen vermekte sakınca görmemişti. Büyük bir kutlama tertip edilmesini emretti, bu da kısa sürede yozlaşmış bir sefahat alemine dönüştü. İnsanlığın kibrinin ne kadar güçlü bir ispatı, özellikle de Rabb'in kudretiyle karşılaştırıldığında. Allah, Daniel aracılığıyla krala, gerçeği öğrenmek için elinde olan fırsatlara rağmen, "soluğunu elinde tutan, bütün yollarını gözeten Tanrı'yi yüceltmediğini" (Dan. 5:23) söyledi.

"Ulusların tarihi bugün bize hitap eder. Allah her ulusa ve her bireye Kendi büyük planında bir yer vermiştir. Günümüzde insanlar ve uluslar, hata yapmayan Kişi'nin elindeki çekülle sınanmaktadır. Herkes kendi kaderine kendi seçimleriyle karar verir, Allah da kendi amaçlarının gerçekleşmesi için her şeyi hükmeder."—Ellen G. White, *Peygamberler ve Krallar*, s. 536

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Pazar günkü derste, toplumun ve kültürün Allah'ın gerçeğine hangi şekillerde saygısızlık ettikleri sorusunun cevabını derste tartışın. Bunlar neler, biz kilise olarak ve kişisel olarak bu saygısızlıklara ne şekilde karşılık vermeliyiz?
- ❷ Bu öykü, kurtuluşun ne bildiğimizden daha çok bildiklerimize ne şekilde karşılık verdiğimizle ilgili olduğuna dair bize ne öğretiyor? (Bkz. Dan. 5:22.)
- ❸ Daniel 5:23 ayetini oku. Bu ayette hangi önemli ruhsal ilkeler bulunuyor? Örneğin, ayet Allah'a meydan okumaya karşı bizi ne şekilde uyarıyor? Ya da, ayet Allah'ın sadece Yaratıcı değil, aynı zamanda varlığımızın Gözeticisi de olduğuna dair bize ne öğretiyor?
- ❹ Belşassar duvardaki sözcüklerin ne anlama geldiğini bilmemesine rağmen korkmuştu (Dan. 5:6). Bu, suçluluk duyan bir vicdanla yaşamamanın ne demek olduğuna dair bize ne anlatıyor?

Dişçiden Daha İyi

Madeline Dycbe

Kadının ağzı kulaklarına varıyordu.

Fakat bana dediğine göre, henüz birkaç saat önce, ABD'nin Texas eyaletindeki Pathway to Health mega kliniğinde bedava diş temizleme hizmeti alamayacağını öğrendiği için hayal kırıklığına uğramıştı.

Kadın, Fort Worth kentindeki Will Rogers Memorial Center'da Yedinci Gün Adventistleri'nin düzenlediği üç günlük ücretsiz mega klinik organizasyonunun ilk gününde sağlık ve diğer hizmetlerden yararlanmak için uzun bir kuyruk oluşturan kalabalığa katılmıştı. Fakat kuyruğun başına geldiğinde, o gün için başka diş bakım randevusu kalmadığını öğrendi.

Umutları kırılan kadın arkasını dönüp gitmek üzereyken, gönüllülerden biri başka bir ücretsiz hizmet seçmesini önerdi. Kadın göz kontrolünü tercih etti.

Tüm hastalar için gerekli olan tansiyon ve diğer hayati belirtilerin kontrolleri yapıldıktan sonra, bir göz doktorunun yanına oturdu.

Doktor kadının hayati belirtilerinin çıktısına baktı ve birkaç soru sordu. Bir şeylerin yolunda olmadığını düşünüyordu. Yakındaki bir başka doktordan yardım istedi.

Doktor kadını muayene etti, sonografi istedi ve kadına hipotiroidizm, yani tiroit bezi gelişmemişliği tanısını koydu. Kadına bu hastalığın sık görülen belirtileri olan halsizlik, asabilik, depresyon, soğuğa karşı hassasiyet ve kilo artışından şikâyetçi olup olmadığını sordu.

Kadın "Evet, altı yıldır!" yanıtını verdi.

Birçok doktora gitmişti, fakat hiçbiri durumuna tanı koyamamıştı. Sağlık sigortası sonografi gibi testleri karşılamıyordu ve tıbbi danışma hizmetinden fazlasını ödemeye gücü yetmemişti.

Kadınla karşılaştığımda Pathway to Health etkinliğinden ayrılıyordu. Pathway to Health gönüllüleri ona tecrübesinden memnun kalıp kalmadığını sorduklarında onlara öyküsünü anlattı. Onu çok iyi anlıyordum, çünkü bende de hipertiroidizm, yani aşırı faaliyet gösteren tiroit bezi var.

"Birkaç ay önce öldüğümü sandım" dedim. "Neyim olduğunu bilmiyordum. İlaç almaya başladığımda kendimi çok daha iyi hissettim. Durum gece gündüz kadar farklıydı. Bu sorunu kontrol altına alınca kendinizi çok daha iyi hissedeceksiniz."

Kadın gülücükler saçıyordu.

"Buraya diş temizliği için geldim ve dişçi beni görseydi gerçek sorunumun ne olduğunu asla öğrenemeyecektim" dedi. "Tanrı'nın bu işi ele alışı büyük bir bereket oldu."

Madeline Dycbe (resimde) Teksas'ın Keene kentinde yaşıyor ve iki çocuk annesi.

Aslan Çukurundan Meleğin Çukuruna

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Daniel 6, 1Sa. 18:6-9, Mat. 6:6, Elç 5:27-32, Mar. 6:14-29, İbr. 11:35-38.*

HATIRLAMA METNİ: “Bunun üzerine öbür bakanlarla satraplar Daniel’i ülke yönetimi konusunda suçlamak için fırsat kollamaya başladılar. Ancak ne suçlanacak bir yanını, ne de bir yanlışını buldular. Çünkü Daniel güvenilir biriydi. Kendisinde hiçbir eksiklik ya da yanlışlık bulamadılar” (Daniel 6:4).

Med-Persler Babil’i ele geçirdikten sonra, Medli Darius Daniel’in bilgeliliğinin farkına vardı ve onu yeni yönetimin bir parçası olmaya davet etti. Yaşlı peygamber kamu görevlerinde o kadar başarılı oldu ki, yeni kral onu tüm Med-Pers hükümetinin baş yöneticiliğine atadı.

Fakat bölüm ilerledikçe, Daniel’in haklı bir şekilde ilk günah olduğu söylenebilecek kıskançlığın sonucuyla yüzleştiğini görüyoruz. Ancak, öykü sona ermeden önce, Daniel’in sadece Med-Perslerin yönetimindeki dünyevi görevlerine değil, en önemlisi kendi Tanrısı’na sadık kaldığını görebiliyoruz. Allah’a olan bu bağlılığının büyük ölçüde diğer alanlardaki bağlılıklarına da doğrudan etki ettiğinden emin olabiliriz.

Daniel’in zulümle tecrübeleri, Allah’ın son zamandaki halkı için bir örnek işlevi görüyor. Öyküde Allah’ın halkının denemelerden ve ızdıraptan korunacağı ima edilmiyor. Kötülükle olan çatışmada, sonunda iyiliğin kazanacağına ve Allah’ın Kendi halkını sonunda aklayacağına dair güvence veriliyor.

*15 Şubat Sebti Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Kıskanç Canlar

Mükemmel bir ortam olan gökte bile Lusifer Mesih'i kıskanmıştı. "Lusifer İsa Mesih'i kıskanıyor ve O'na haset besliyordu. Yine de, tüm melekler İsa'nın üstünlüğünü, yüksek yetkisini ve adil hükümdarlığını kabul etmek için O'nun önünde eğildiklerinde, o da onlarla birlikte eğildi; fakat yüreği kıskançlık ve nefret doluydu."—Ellen G. White, *The Story of Redemption [Kurtuluş Öyküsü]*, s. 14. Kıskançlığı beslemek o kadar tehlikelidir ki, On Emir'de cinayet ve hırsızlık yasaklarının yanında ağgözlülüğe karşı emir de bulunmaktadır (*bkz. Çık. 20:17*).

Daniel 6:1–5, Yaratılış 37:11 ve 1. Samuel 18:6–9 ayetlerini oku. Bu öykülerin hepsinde kıskançlığın rolü nedir?

Daniel'in yöneticilik becerileri kralı etkiledi fakat diğer memurların kıskançlığını alevlendirdi. Böylece, onu yolsuzlukla suçlayarak ondan kurtulmak amacıyla komplo kurdular. Fakat ne kadar ararlarsa arasınlar Daniel'in yöneticiliğinde bir kusur bulamadılar. "Ancak ne suçlanacak bir yanını, ne de bir yanlışını buldular. Çünkü Daniel güvenilir biriydi. Kendisinde hiçbir eksiklik ya da yanlışlık bulamadılar" (*Dan. 6:4*). "Güvenilir" olarak tercüme edilen Aramice sözcük, "sadakatli" olarak da çevrilebilir.

Daniel kusursuzdu; memurların kendisine karşı bir suçlamada bulunmak için yapabilecekleri hiçbir şey yoktu. Ancak Daniel'in kendi Tanrısı'na ne kadar bağlı olduğunu ve Tanrısı'nın yasına ne kadar itaatkâr olduğunu da anlamışlardı. Böylece, Daniel'e komplo kurmak için, onun ya Allah'ın yasına ya da imparatorluğun yasına itaat etme ikilemiyle karşı karşıya kalacağı bir durum meydana getirmeleri gerektiğini fark ettiler. Daniel hakkında öğrendiklerinden, doğru şartlar altında onun imparatorluk yasasından değil, kendi Tanrısı'nın yasasından yana olacağına kesinlikle ikna olmuşlardı. Daniel'in sadakatine ne büyük tanıklık!.

Kıskançlıkla ilgili ne çeşit zorluklarla karşı karşıya kaldın ve bunlarla nasıl mücadele ettin? Kıskançlık neden bu kadar ölümcül ve felç edici bir ruhsal kusurdur?

Daniel'e Karşı Komplô

Daniel 6:6–9 ayetlerini oku. Bu fermanın arkasındaki düşünce nedir? Kralın gururuna ne şekilde hitap ediyor?

Darius çok geçmeden geri almayı arzuladığı bir ferman çıkardığı için ahmak görünebilir. Yeni kurulmuş krallığın siyasi şartlarıyla oynayacak kadar akıllı memurlar tarafından tuzağa düşürülmüştü. Darius yönetimi daha etkili hale getirmek için hükümet yetkilerini merkezden dağıtmış ve yüz yirmi satrap atamıştı. Ancak böyle bir eylem uzun vadede bazı tehlikeler barındırıyordu. Etkili bir vali kolaylıkla bir isyan başlatabilir ve krallığı bölebilirdi. Bu yüzden, herkesi otuz gün boyunca sadece kraldan istekte bulunmaya zorlayan bir yasa, krala bağlılığı teşvik etmek ve bu sayede her tür kargaşanın önüne geçmek için iyi bir taktik gibi görünüyordu. Fakat memurlar, bu kanun teklifinin “tüm” valilerin, yöneticilerin, satrapların müşavirlerin ve danışmanların desteğini aldığı iddia ederek kralı yanlış yönlendirdiler; bu bariz bir yanlıştı, çünkü Daniel dahil değildi. Ayrıca, tanrı muamelesi görme fikri krala cazip gelmiş olabilir.

Pers krallarının herhangi bir zamanda ilahilik iddiasında bulduklarına dair bir kanıt bulunmamakta. Yine de, fermanla kralın otuz gün boyunca tanrıların yegâne temsilcisi yapılması tasarlanmış olabilir; yani tanrılara edilen dualar onun aracılığıyla sunulmak zorundaydı. Maalesef kral bu teklifin arkasındaki sebepleri araştırmadı. Bu yüzden, komploları engelleyeceği iddia edilen yasanın kendisinin Daniel'e zarar vermeyi amaçlayan bir komplô olduğunu idrak edemedi.

Bu yasanın iki yönü dikkate değer. Birincisi, suçun cezası aslan çukuruna atılmaktı. Bu tür cezadan başka hiç bir yerde bahsedilmediği için, Daniel'in düşmanları tarafından *bilbassa bu durum için* önerilmiş olabilir. Kadim Yakın Doğu'da krallar, çeşitli durumlarda avlanma amacıyla salıvermek için kafeslerde aslan beslerlerdi. Bu yüzden, kralın fermanını çiğnemeye cüret edecek kişileri parçalayacak yeterince aslan mevcuttu. İkincisi, ferman değiştirilemezdi. “Persler'le Medler'in yasası”nın değiştirilemez oluşundan Ester 1:19 ve Ester 8:8 ayetlerinde de bahsedilir. Antik Grek tarihçisi Sicilyalı Diodorus, III. Darius'un (Daniel kitapçığında bahsi geçen Darius ile karıştırılmamalı) masum bir adama verdiği idam cezası konusunda fikrini değiştirdiğinden, fakat kararı feshedemediğinden bahseder.

Daniel'in Duası

“Ama siz dua edeceğiniz zaman iç odanıza çekilip kapıyı örtün ve gizlide olan Babanız'a dua edin. Gizlilik içinde yapılanı gören Babanız sizi ödüllendirecektir” (Mat. 6:6).

Daniel 6:10 ayetini oku. Daniel neden sessizce ve kimse kendisini görmeden dua etmiyor?

Daniel deneyimli bir devlet adamıydı, fakat her şeyden önce, Allah'ın hizmetkârıydı. Bu bakımdan, kralın fermanının arkasında neyin yattığını anlayabilen tek hükümet üyesi oydu. Darius'a göre ferman krallığın birliğini güçlendirmek için bir fırsat anlamına geliyordu, fakat komplocular açısından Daniel'den kurtulmak için bir taktikti.

Tabi ki, entrikanın arkasında yatan gerçek sebepler ve güdüler, Allah ile kötülüğün güçleri arasındaki kozmik savaşta saklı. Daniel bu esnada (mö 539) Daniel 7. bölüm (mö 553) ve 8. bölümde (mö 551) kayıtlı olan görüşleri çoktan almıştı. Bu yüzden kraliyet fermanının sadece insani siyaset meselesi değil, bu kozmik savaşın bir aşaması olduğunu anlayabilmişti. İnsanoğlu'nun krallığı Yüceler Yücesi'nin halkına teslim ettiği görüm ve yorumcu meleğin teselli edici yardımı (*Daniel 7*), bu krizle doğrudan yüzleşmesi için onu yüreklendirmiş olabilir. Ayrıca Nebukadnessar'ın fermanına meydan okuyacak kadar yürekli olan arkadaşlarının tecrübesini de düşünmüş olabilir (*Daniel 3*).

Böylece, ibadet alışkanlıklarını değiştirmede ve günde üç kez Yeruşalim'e dönerek dua etme adetini sürdürdü. Kral dışında herhangi bir insandan ya da ilahtan istekte bulunmak yasaklanmış olmasına rağmen, Daniel bu hassas otuz gün boyunca da dua yaşantısını saklamak ya da kılıfına uydurmak için herhangi önlem almadı. Bu durumda mutlak şekilde azınlıktı, zira düzinelerce vali ve diğer memurun arasında kraliyet fermanıyla ihtilaf halinde olan tek kişiydi. Fakat, açık dua yaşantısıyla, Allah'a borçlu olduğu bağlılığın krala ve onun değiştirilemez fermanına karşı bağlılığından önce geldiğini açıkça gösterdi.

Elçilerin İşleri 5:27–32 ayetlerini oku. Buradaki nasihat açık olsa da, insani yasaya aykırı davrandığımız zaman gerçekten Allah'ın istediğini yapıyor olduğumuzdan neden sürekli emin olmak zorundayız? (Sonuçta, bizim yanlış olduğuna inandığımız bir inanca ya da inanç sistemine ihanet etmektense ölümü tercih etmiş olan insanları düşün!)

Aslan Çukurunda

Daniel 6:11–23 ayetlerini oku. Kral Daniel'e onun Allah'ın çok güçlü ve sadık bir tanığı olduğunu ortaya koyan ne söylüyor?

Komplocular çok geçmeden Daniel'in dua ettiğini, yani tam olarak fermanda yasaklanmış olan şeyi yaptığını gördüler. Kralın huzurunda suçlamada bulunurken de, Daniel'den aşağılayarak bahsettiler: “Yahuda sürgünlerinden o Daniel” (*Dan. 6:13, KM*). İmparatorluğun baş yetkililerinden biri, kralın gözdesi, onların gözünde “bir sürgünden” daha fazlası değildi. Ayrıca, “Daniel seni de [ey kral], imzaladığın yasayı da saymıyor” diyerek Daniel'i kralla karşı karşıya getirdiler. Kral bu noktada fermanı imzalayarak tuzağa düşürüldüğünü anladı. Ayet kralın “onu kurtarmak için güneş batıncaya dek uğraştığını” söylüyor (*Dan. 6:14*). Fakat kralın peygamberi belirlenmiş cezadan kurtarmak için yapabileceği hiçbir şey yoktu. Medler'le Persler'in değişmez yasası harfiyen uygulanmak zorundaydı. Bu nedenle kral, istemeyerek de olsa, Daniel'in aslanlara atılması emrini verdi. Fakat Darius bunu yaparken duaya benzeyen zayıf bir umut parıltısı dile getirdi: “Kendisine sürekli kulluk ettiğin Tanrın seni kurtarsın!” (*Dan. 6:16*).

Kutsal Kitap metni Daniel'in aslanların arasında ne yaptığını söylemiyor, fakat dua ettiğini tahmin edebiliriz. Allah da Daniel'i koruması için meleğini göndererek onun imanını şerefletirdi. Sabah olduğunda, Daniel zarar görmemiş ve hükümetteki işlerine kaldığı yerden devam etmeye hazır haldeydi. Ellen G. White bu olay hakkındaki yorumunda şöyle diyor: “Allah Daniel'in düşmanlarının onu aslan çukuruna atmasını önlemedi; kötü meleklerin ve habis insanların tasarılarını bu noktaya kadar yerine getirmelerine izin verdi; ancak bunu Kendi hizmetkârının kurtuluşunu daha da belirginleştirmek ve gerçeğin düşmanlarının yenilgisini tamamına erdirmek için yaptı.”—*Peygamberler ve Krallar*, s. 543, 544.

Her ne kadar bu öykü (en azından Daniel için) mutlu sonla bitse de, Kutsal Kitap'takiler bile dahil olmak üzere (örneğin bkz. Markos 6:14–29) buradaki gibi kurtuluşla sonuçlanmayan hikâyelere ne demeli? Onları nasıl anlamalıyız?

Aklanma

Daniel 6:24–28 ayetlerini oku. Kral Allah’la ilgili hangi tanıklıkta bulunuyor?

Anlatının önemli bir noktası da Darius’un Allah’ı yücelterek O’nun egemenliğini tanıması. Bu, önceki bölümlerde Allah’a sunulan övgülerin ya da tanıma ifadelerinin sonucu, hatta doruğudur (bkz. *Dan. 2:20–23; Dan. 3:28, 29; Dan. 4:1–3, 34–37*). Nebukadnessar gibi Darius da Daniel’in kurtarılmasına Allah’ı yücelterek karşılık veriyor. Fakat daha fazlasını da yapıyor: önceki fermanını tersine çeviriyor ve “herkesin Daniel’in Tanrısı’ndan korkup titremesini” emrediyor (*Dan. 6:26*).

Evet, Daniel mucizevi şekilde kurtarıldı, sadakati ödüllendirildi, kötülük cezalandırıldı ve Allah’ın şerefiyle kudretinin doğruluğu kanıtlandı. Fakat burada gördüğümüz, evrensel çapta gerçekleşecek olanın küçük bir örneği: Allah’ın halkı kurtarılır, kötülük cezalandırılır ve Rab evrenin karşısında haklı çıkarılır.

Daniel 6:24 ayetini oku. Bu ayette sorunlu bulabileceğimiz ne var, neden?

Fakat rahatsız edici bir sorun var; suçluların karıları ve çocukları da, bildiğimiz kadarıyla masum olmalarına rağmen, suçlularla aynı kaderi paylaşıyorlar. Adaletin yanlış idare edilmesi gibi görünen bu durumu nasıl açıklayabiliriz?

Öncelikle, eyleme karar verenin ve uygulayanın kral olduğunu ve bunu suçlunun cezalandırılmasına ailesini de dahil eden Pers yasasına dayanarak yaptığını bilmeliyiz. Antik çağdan kalma bir ilkeye göre, aile fertlerinden birinin işlediği suçtan tüm aile sorumludur. Bu uygulamanın doğru olduğu anlamına gelmez; sadece öykünün Pers yasası hakkında bildiklerimizle örtüşüğünü gösterir.

İkinci olarak, Kutsal Kitap anlatısının olayı aktardığını fakat kralın davranışını tasdik etmediğini belirtmeliyiz. Aslında Kutsal Kitap, ebeveynlerinin günahları yüzünden çocukların öldürülmelerini açıkça yasaklamıştır (*Yas. 24:16*).

Bu ve bunun gibi pek çok adaletsizliğin karşısında, 1. Korintliler 4:5 gibi ayetlerden nasıl bir teselli çıkarabilirsin? Ayet ne söylüyor ve üzerinde durduğu nokta neden bu kadar önemli?

EK ÇALIŞMA: Daniel'in kurtarılışı İbraniler 11. bölümde kaydedilmiştir. "İmanın Onur Listesi" denilebilecek bu bölümde, peygamberlerin (diğer başarılarının yanı sıra) "aslanların ağzını kapadıkları" söyleniyor (*İbr. 11:33*). Bu harika bir şey, fakat İbraniler 11. bölümde de anlatıldığı gibi, iman kahramanlarının sadece Daniel gibi ölümden kurtululardan değil, acı çekerek cesaretle ölenlerden de oluştuğunu aklımızda tutmalıyız. Allah bazılarını yaşayarak, bazılarını da ölere tanıklık etmeye çağırır. Bu nedenle, Daniel'in kurtarılışı anlatısı, İsa'ya imanlarından dolayı şehit edilen çok sayıda erkek ve kadından öğrendiğimiz gibi, kurtuluşun herkese verildiği anlamına gelmez. Fakat, Daniel'in mucizevi şekilde kurtarılması, Allah'ın hüküm sürdüğünü ve eninde sonunda O'nun tüm çocuklarını günahın ve ölümün gücünden kurtaracağını gösteriyor. Daniel'in ileriki bölümlerinde bu netlik kazanacak.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Fransız düşünür Jean Paul Sartre şöyle yazmıştı: "İnsan gerçekliğinin esas tasavvurunu kavramanın en iyi yolu, insanın tasavvuru Allah olması gereken varlık olduğunu söylemektir." (Jean Paul Sartre, *Being and Nothingness: A Phenomenological Essay on Ontology* [Varlık ve Hiçlik: Görüngüsel Ontoloji Üzerine Bir Deneme], Washington Square Press, 1956, s. 724). Bu, en azından bir ölçüde, kralın bu tuzağa neden düştüğünü anlamamıza nasıl yardım eder? Hepimiz, hayattaki toplumsal konumumuz ne olursa olsun, ne kadar sinsice yaklaşırsa yaklaşsın, aynı tehlikeli eğilime karşı neden dikkatli olmalıyız? Başka hangi şekillerde "Allah gibi" olmayı isteyebiliriz?
- ❷ Allah'a ve O'nun yasasına olan bağlılığımıza ilişkin, başkalarına nasıl bir tanıklıkta bulunuyoruz? Seni tanıyan insanlar, işini, hatta hayatını kaybetme pahasına bile olsa, senin imanını savunacağını düşünüyorlar mı?
- ❸ Daniel'de onu Allah'ın Kendi tasarıları için etkin bir şekilde kullanabileceği bir insan yapan ne görüyorsun? Sen de Rabb'in yardımıyla aynı nitelikleri ne şekilde geliştirebilirsin?
- ❹ Daniel'in fermanı göz önünde bulundurarak dua etme şeklini değiştirmeye karar vermesi hangi şekillerde haklı çıkarılabilir? Yoksa bu tehlikeli bir taviz mi olurdu? Öyle ise, neden?

Dua Eden İspanyol Anne

Rebeca Ruiz Laguardia

On yaşında bir kız olan Pilar Laguardia, İspanya üzerindeki yıldızlı göğe bakarken kendi kendine sordu: “Yıldızları kim yarattı? Bir Yaratıcımız var mı, yoksa şans eseri mi var olduk?”

Bu soru yıllarca aklını meşgul etti. Akrobalarına fikirlerini sordu, ancak hiç kimse tatmin edici bir yanıt veremedi. Pazar günleri kilise ibadetlerine katılıyordu, fakat alevli cehennem ateşiyle, zorba ve intikamcı bir Tanrı’yla ilgili vaazlar onu ailesinin inancından uzaklaştırdı.

22 yaşındayken bir hastalık neredeyse onu öldürüyordu. Pilar Tanrı’yla ilgili sorusu yanıtlanmadan ölmekten çok korkuyordu.

Bir gün, yüreği acı içinde, pencereyi açtı ve göğe doğru haykırdı: “Tanrım, eğer varsan, Seni tanımak istiyorum! Bana yardım et! Bana cevap ver!”

Üç gün sonra, Yedinci Gün Adventist Kilisesi üyesi olan Simon Monton kapısını çaldığında, Tanrı onu yanıtladı. Simon, Pilar’ın agnostik bir koyun çobanı olan babasını müjdeleme toplantılarına çağırды, babası da merakından dolayı kabul etti. Pilar da onunla gitmek istedi, ama babası tek başına gitmekte ısrarcıydı. Pilar vazgeçmedi ve sonunda tartışmayı kazandı.

1960’ların sonunda Pilar, hasta ve zayıf haliyle, hayatında ilk defa bir Yedinci Gün Adventist kilisesine girdi. Güzel ilahilerle birlikte, Daniel 2. bölümdeki son zamana dair peygamberlik sözlerini dinledi. Babası ilk akşamdan sonra bir daha katılmasa da, Pilar toplantılar sona erinceye dek katılmaya devam etti. Son akşam ona bir kitap hediye edildi ve bir kilise üyesi adresini aldı.

Birkaç gün sonra bir kadın evine ziyarete geldi ve Kutsal Kitap dersleri teklif etti. Haftada bir yapılan bu çalışmalar sayesinde, Pilar Tanrı’yla ilgili sorularına yanıtlar aldı. Hayatında ilk defa rahat ve esenlik buldu.

Kutsal Kitap dersleri başladıktan 10 ay sonra Pastör Luis Bueno Pilar’ı vaftiz etti.

32 yaşında evlendi, fakat sağlık sorunlarından ötürü çocuk doğurması çok zordu. Tekrar, duayla Tanrı’ya gitti; ve bana hamile kaldı.

73 yıl önce İspanyol bir çobanın mütevazı evinde dünyaya gelen resimdeki annem, bugün Büyük Çoban’ın sürüsündeki canlılara sevinçle yol gösteriyor. Bana böyle bir anne verdiği için Tanrı’ya şükrediyorum.

Rebeca Ruiz Laguardia İspanya’da yaşıyor. Onun müjdecilik işini bu çeyreğin genç ve yetişkin Hizmet üç aylığında okuyabilirsiniz.

Fırtınalı Denizden Gögün Bulutlarına

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Daniel 7, 2Se. 2:1-12, Rom. 8:1, Mar. 13:26, Luka 9:26, Luka 12:8, 1Ti. 2:5.*

HATIRLAMA METNİ: ““Göklerin altındaki krallıklara özgü krallık, egemenlik ve büyüklük kutsallara, Yüceler Yücesi'nin halkına verilecek. Bu halkın krallığı sonsuza dek sürecek, bütün uluslar O'na kulluk edip sözünü dinleyecek” (*Daniel 7:27*)..

Bu haftaki konumuz olan Daniel 7. bölümdeki görüm, 2. bölümdeki düşe paralel. Fakat Daniel 7, Daniel 2'de bildirileni ayrıntılı olarak açıklıyor. Öncelikle, görüm gece gerçekleşiyor ve denizin dört rüzgâr tarafından dalgalandırılmasını tasvir ediyor. Karanlık ve su yaratılışı anımsatıyor, fakat burada yaratılış bir şekilde bozulmuş ya da saldırı altında gibi görünüyor. İkinci olarak, görümdeki hayvanlar kirli ve melez, bu da yaratılışın düzeninin ihlalini temsil ediyor. Üçüncü olarak, hayvanlara egemenlik verildiği resmedilmiş; dolayısıyla, Allah'ın bahçede Adem'e verdiği egemenliğin bu güçler tarafından gasp edildiği anlaşılıyor. Dördüncü olarak, İnsanoğlu'nun gelişile birlikte, Allah'ın egemenliği asıl sahibine iade ediliyor. Adem'in bahçede kaybettiğini İnsanoğlu göksel yargıyla geri alıyor.

Yukarıdaki tarif, bu bir hayli simgesel görümün arka planında işleyen Kutsal Kitap tasvirinin paoramik bir manzarasını ortaya koyuyor. Neyse ki görümün çok önemli ayrıntılarından bazıları melek tarafından açıklanıyor, biz de bu sayede bu muazzam peygamberlik sözünü ana hatlarıyla anlayabiliyoruz.

*22 Şubat Sebt Günü'ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Dört Hayvan

Daniel 7. bölümü oku. Daniel'e gösterilenin özü ne ve görünüm ne hakkında?

Daniel'e gösterilen her hayvan Nebukadnessar'a gösterilen heykelin bir bölümüne karşılık geliyor, fakat bu sefer her krallık hakkında daha fazla ayrıntıya yer verilmiş. Putperest ulusları temsil eden hayvanların hepsinin kirliliği hayvanlar olması ne kadar ilginç. Ayrıca, Daniel dördüncü yaratık dışındaki hayvanların hepsini bilinen varlıklara benzeterek tarif ediyor. Yani, hayvanlar rastgele belirlenmiş semboller değil, her biri temsil ettikleri krallığın bazı özelliklerini taşıyor ya da bir yönüne işaret ediyor.

Aslan: Aslan Babil'i temsil etmek için en uygun simge. Saray duvarlarını ve Babil sanatının diğer eserlerini kanatlı aslanlar süslüyordu. Görümde tasvir edilen aslanın sonunda kanatları koparılıyor, insan gibi ayakları üzerine kaldırılıyor ve ona insan yüreği veriliyor. Bu süreç, krallarının yönetimi altındaki Babil İmparatorluğu'nu simgeliyor.

Ayı: Ayı Med-Pers imparatorluğunu simgeliyor. Bir yanı üzerinde doğrulması Perslerin Medlere olan üstünlüğünün göstergesi. Dişleri arasındaki üç kaburga kemiği Med-Pers İmparatorluğu'nun fethettiği üç büyük ülkeyi temsil ediyor: Lidya, Babil ve Mısır.

Pars: Süratli pars, Büyük İskender tarafından kurulan Grek imparatorluğunu temsil ediyor. Dört kanadı bu hayvanı daha da süratli yapıyor, birkaç yıl içinde bilinen dünyanın tamamını egemenliği altına alan İskender'in çok uygun bir simgesi.

Korkunç ve ürktücü hayvan: Önceki varlıklar sadece bahsedilen hayvanlarla benzerlik gösteriyorken, bu kendi başına bir varlık. Yani, öncekiler aslan "gibi" ya da ayı "gibi" olarak tasvir edilmişler, ancak bu herhangi bir şey gibi tasvir edilmemiş. Bu çok boynuzlu hayvan ayrıca öncekilerden çok daha gaddar ve ağgözlü gibi görünüyor. Bu şekilde, dünyayı fethetmiş, yönetmiş ve ayakları altına alarak ezmiş olan putperest Roma'nın yerinde bir temsili..

İnsanlık tarihinin bu binlerce yılı, aynı öngörüldüğü gibi geldi ve geçti. Tüm bu gürültü, huzursuzluk ve zaman zaman da büsbütün karmaşanın üzerinde Allah'ın hüküm sürdüğü gerçeğini bilmekten ne kadar teselli bulabilirsin? Bu bize Kutsal Yazı'nın güvenilirliği hakkında ne öğretiyor?

Küçük Boynuz

Daniel 7:7, 8, 19–25 ayetlerini oku. Dördüncü yaratıktan çıkıp yükselen ve onun bir parçası olmaya devam eden küçük boynuz gücü kimdir?

Dün, dünyayı büyük zalimlikle yöneten on boynuzlu yırtıcı hayvanın putperest Roma'yı temsil ettiğini öğrenmiştik. Şimdi de küçük boynuzu ve temsil ettiği kuvveti ele almalıyız. Görümde resmedildiği üzere, dördüncü hayvanın on boynuzu var, bunlardan üç tanesi küçük boynuzla yol açmak için sökülüyor. Bu boynuzun insan gözü gibi gözleri var ve “böbürlenerek” konuşuyor (*Dan. 7:8*). Küçük boynuzun korkunç hayvan ile temsil edilen varlıktan, yani putperest Roma'dan doğduğu açık. Bir anlamda, boynuz putperest Roma'nın bazı özelliklerini büyütüyor veya sürdürüyor. Yani aynı kuvvetin sadece sonraki bir safhası.

Daniel bu diğer boynuzun kutsallara karşı savaştığını görüyor. Melek ona bu boynuzun üç kanunsuz iş yapacak olan bir kral olduğunu açıklıyor: (1) Yüceler Yücesi'ni kötileyen sözler söyleyecek, (2) Yüceler Yücesi'nin kutsallarına zulmedecek, (3) zamanları ve yasayı değiştirmeyi amaçlayacak. Sonuç olarak, kutsallar onun eline teslim edilecek. Melek bundan sonra küçük boynuzun işlerinin zaman aralığını bildiriyor: *bir vakit, vakitler ve yarım vakit* [KM]. Peygamberlik dilinin bu kullanımında *vakit* sözcüğü “yıl” anlamına geliyor, ikili biçimde olan *vakitler* ifadesi de yılları, yani “iki yılı” belirtiyor. Dolayısıyla, bu üç buçuk peygamberlik yıldır ve yıl-gün ilkesi uyarınca 1260 yıllık bir dönemi belirtir. Bu süre boyunca küçük boynuz Allah'a karşı bir saldırıda bulunacak, kutsallara zulmedecek ve Allah'ın yasasını değiştirmeye çalışacak.

2. Selanikliler 2:1–12 ayetlerini oku. Yasa tanımayan adamla küçük boynuz arasında hangi benzerlikler var? Burada bahsedilenin hangi kuvvet olduğuna inanıyoruz ve neden? Putperest Roma'dan çıkan, ancak Roma'nın bir parçası olarak kalmaya devam eden, putperest Roma zamanından dünyanın sonuna kadar uzanan, yani bugün hâlâ mevcut olan yegane güç nedir?

Mahkeme Kuruldu

Nehemya 9:9–22 ayetlerini oku. Duanın bu bölümüyle ilk bölümü arasında ne fark var?

Dört hayvana ve küçük boynuzun işlerine ilişkin görümden sonra, peygamber gökte bir yargılama sahnesi görüyor (*Dan. 7:9, 10, 13, 14*). Mahkeme kurulurken, tahtlar yerlerine konuluyor ve Eskiden beri var Olan yerine oturuyor. Göksel sahnede, binlerce binlerden oluşan göksel varlıkların Eskiden beri var Olan'a hizmet ettiği, mahkemenin kurulduğu ve kitapların açıldığı gösteriliyor.

Bu yargılama hakkında dikkate alınması gereken husus, yargılamanın küçük boynuzun 1260 yıllık etkinlik döneminden *sonra* (ms 538–1798; Cuma gününün dersine bak), fakat Allah'ın son krallığının kurulmasından *önce* gerçekleşmesi. Hatta, görümden *üç kez* aşağıdaki sıralama ortaya çıkıyor:

Küçük boynuz safhası (538–1798)
Göksel yargılama
Allah'ın sonsuz krallığı

Daniel 7:13, 14, 21, 22, 26, 27 ayetlerini oku. Yargılama hangi açılardan Allah'ın halkının yararına?

Eski Ahit'te buluşma çadırından ve tapınaktan gelen çeşitli yargı eylemleri anlatılır, fakat burada bahsedilen yargılama farklı. Bu sadece küçük boynuzu değil, aynı zamanda sonunda krallığı alacak olan Yüceler Yücesi'nin kutsallarını da etkileyen evrensel bir yargılama.

Daniel 7. bölümde yargılama açıklanmıyor ve başlangıcıyla bitişi hakkında bilgi verilmiyor. Fakat yargılamaya küçük boynuzun Allah'a ve O'nun halkına saldırısının ardından başladığı ima ediliyor. O halde buradaki mesele, evrensel boyutta bir yargılamanın başlangıcını vurgulamak. Daniel 8. ve 9. bölümlerden (önümüzdeki haftalara bak), yargılamanın başlama zamanını ve bu yargılamanın göksel Kefaret Günü'nde göksel tapınağın arındırılmasıyla ilişkili olduğunu öğreneceğiz. Buradaki ders, İkinci Geliş öncesinde gökte Allah'ın halkının yararına bir yargılamanın şüphesiz gerçekleşecek olduğu (*Dan. 7:22*).

İsa'nın çarmıhta bizim için gerçekleştirdiğini anlamak, yargı gününde güvenceye sahip olmamızın sebebi için neden bu kadar merkezi önemde? Çarmıh olmasa başka hangi umudumuz, hatta bunun ihtimali olabilirdi? (Bkz. Rom. 8:1.)

İnsanoğlu'nun Gelişi

Daniel 7:13 ayetini oku. Burada İnsanoğlu kim ve O'nu nasıl tanıyozuz? (Ayrıca bkz. Mar. 13:26, Mat. 8:20, Mat. 9:6, Luk. 9:26, Luk. 12:8.)

Yargılama ilerlerken, çok önemli bir şahıs sahneye giriyor: İnsanoğlu. Peki kim O? Öncelikle, İnsanoğlu başlı başına göksel bir varlık olarak görünüyor. Fakat unvanının ima ettiği gibi, aynı zamanda insan özellikleri gösteriyor. Başka bir deyişle O, yargılamada etkin bir görev almak için gelen ilahî-insani bir varlık. İkinci olarak, göğün bulutlarıyla gelen İnsanoğlu, Yeni Ahit'te İkinci Geliş'in yaygın bir imgesidir. Fakat bilhassa Daniel 7:13 ayetinde, İnsanoğlu gökten yeryüzüne iner halde değil, Eskiden beri var Olan'ın huzuruna çıkmak için gökte bir yerden başka bir yere yatay olarak hareket eder şekilde tasvir ediliyor. Üçüncüsü, göğün bulutlarıyla gelen İnsanoğlu betimlemesi Rabb'in görülebilir bir tezahürü izlenimini uyandırıyor. Fakat bu imgeler aynı zamanda Kefaret Günü'nde tapınağın artılmasını gerçekleştirmek için, etrafında buhur dumanıyla En Kutsal Yer'e giren başkâhini anımsatıyor.

İnsanoğlu aynı zamanda kraliyet mensubu bir kişi. "Bütün [halklar], milletler, ve diller ona kulluk etsinler diye, kendisine saltanat, ve izzet, ve kralılık verildi" (Dan. 7:14, KM). "Kulluk etmek" fiili aynı zamanda "tapınmak" diye de tercüme edilebilir (bkz. Yeni Çeviri). 1-7 bölümlerinde dokuz yerde geçiyor (Dan. 3:12, 14, 17, 18, 28; Dan. 6:16, 20; Dan. 7:14, 27) ve bir ilâha saygı gösterme fikrini yansıtır. Yani, Allah'ın yagasını değiştirme teşebbüsünün bir sonucu olarak, küçük boynuz tarafından temsil edilen dini sistem Allah'a ait olan ibadeti yozlaştırıyor. Burada resmedilen yargılama, gerçek ibadetin sonunda eski haline getirildiğini gösteriyor. Papalık sistemi tarafından kurulan ibadet sistemi, diğer unsurlarla birlikte, günahlı bir insanı Allah ile insanlık arasına arabulucu olarak yerleştiriyor. Daniel insanlığı Allah'ın karşısında temsil edebilecek yegâne arabulucunun İnsanoğlu olduğunu gösteriyor. Kutsal Kitap'ın söylediği gibi: "Çünkü tek Tanrı ve Tanrı'yla insanlar arasında tek aracı vardır. O da insan olan ve kendisini herkes için fidiye olarak sunmuş bulunan Mesih İsa'dır" (1Ti. 2:5).

Kutsal Kitap'ta İsa'nın hayatı ve karakteriyle ilgili tüm okuduklarımıza bakarak, burada tasvir edilen yargılamada O'nun bu kadar merkezi önemde olduğunu bilmek neden teselli edici?

Yüceler Yücesi'nin Kutsalları

Aşağıdaki ayetlere göre Allah'ın halkına ne oluyor? *Dan. 7:18, 21, 22, 25, 27.*

“Yüceler Yücesi'nin kutsalları” Allah'ın halkının adlarından biri. Bunlar küçük boynuzun temsil ettiği gücün saldırısına uğruyorlar. Papalığın egemenlik döneminde Allah'ın Sözü'ne bağlı kalmakta ısrar ettikleri için zulüm görüyorlar. Hristiyanlar Roma İmparatorluğu'nun putperest döneminde de (dördüncü yaratığın kendisi) zulme maruz kalmışlardı, fakat Daniel 7:25 ayetinde bahsedilen zulüm, ancak Roma'nın putperest dönemi sona erdikten sonra meydana gelen, kutsalların küçük boynuz tarafından uğratıldığı zulümdür.

Fakat Allah'ın halkı dünyevi güç tarafından sonsuza kadar baskıya maruz kalmayacak. Dünyanın krallıklarının yerini Allah'ın krallığı alacak. İlginç bir şekilde, görümün kendisinde İnsanoğlu'na “egemenlik, yücelik ve krallık verildi” (*Dan. 7:14*). Fakat meleğin yorumunda, krallığı alanlar “kutsallar” (*Dan. 7:18*). Burada bir çelişki yok. İnsanoğlu Allah'la ve insanlıkla ilişkili olduğu için, O'nun zaferi aynı zamanda temsil ettiği kişilerin zaferidir.

Başrahip İsa'nın Allah'ın Oğlu Mesih olup olmadığını sorduğunda, İsa Mezmur 110:1 ve Daniel 7:13, 14 ayetlerine işaret ederek şöyle diyor: “Benim. Ve sizler, İnsanoğlu'nun Kudretli Olan'ın yanında oturduğunu ve göğün bulutlarıyla geldiğini göreceksiniz” (*Mar. 14:62*). Dolayısıyla, İsa, göksel mahkemede bizi temsil eden Kişi'dir. Karanlığın güçlerini çoktan yenilgiye uğratmıştır ve zaferin Kendisine yaklaşanlarla paylaşır. Bu nedenle, korkacak bir şey yok. Elçi Pavlus'un çok uygun bir şekilde belirttiği gibi: “Ama bizi sevenin aracılığıyla bu durumların hepsinde galiplerden üstünüz. Eminim ki, ne ölüm, ne yaşam, ne melekler, ne yönetimler, ne şimdiki ne gelecek zaman, ne güçler, ne yükseklik, ne derinlik, ne de yaratılmış başka bir şey bizi Rabbimiz Mesih İsa'da olan Tanrı sevgisinden ayırmaya yetecektir” (*Rom. 8:37-39*).

Daniel'in görümünün binlerce yıl öncesinden tarihi ne kadar isabetli bir şekilde betimlediğine bak. Bu, Allah'ın geleceğe dair vaatlerinin hepsine güvenmeyi öğrenmemize nasıl yardım edebilir?

EK ÇALIŞMA: Tarihe üstünkörü bir bakış, kuzeyden gelen barbarların saldırıları sonucu Roma İmparatorluğu yıkıldıktan sonra, M.S. 538 yılında, Roma piskoposunun üç barbar kavmin ortadan kaldırılmasından faydalana-
rak kendisini Roma'daki tek güç olarak kabul ettirdiğini ortaya koyuyor. Bu süreçte, Roma imparatorunun çeşitli kurumsal ve siyasi işlevlerini kendine mal etti. Papalık buradan doğdu, Napolyon tarafından 1798 yılında azledilene kadar da dünyevi ve dini yetkiye sahip oldu. Bu Roma'nın değil, yalnızca söz konusu zulüm döneminin sonunu getirdi. Papa sadece Mesih'in vekili olduğunu iddia etmekle kalmadı, aynı zamanda Kutsal Kitap'a aykırı çeşitli öğretileri ve uygulamaları da başlattı. Purgatorya, kefaret, günah çıkarma ve Sebt emrinin Pazar olarak değiştirilmesi, papalık tarafından "zamanlara ve yasaya" getirilen pek çok değişikliktir birkaçı.

"İnsan kendi gücüyle düşmanın saldırılarına karşı koyamaz. Günahla lekelenmiş giysilerle, suçunu itiraf ederek Allah'ın huzurunda durur. Fakat Savunucumuz İsa, iman ve tövbeyle canlarını Kendisine emanet etmiş olan herkes adına etkin bir savunma sunar. Onları müdafaa eder ve onları suçla-
yanı Golgota'nın güçlü tezleriyle saf dışı bırakır. Allah'ın yasına mükemmel itaati nedeniyle gökteki ve yeryüzündeki tüm yetki O'na verilmiştir, O da suçlu insan yararına Babası'nın merhametini ve O'nunla uzlaşmayı talep etmektedir. Halkın suçlayıcısına dönerek şöyle beyan eder: "Seni Rab azar-
lasın, ey Şeytan. Bunlar Benim kanımla satın aldıklarım, ateşten çıkarılan yarı yanmış odun parçalarıdır." İmanla Kendisine dayananlara da şu güven-
ceyi verir: "Bak, suçunu kaldırdım. Sana bayramlık giysiler giydireceğim" (Zekeriya 3:4)." —Ellen G. White, *Peygamberler ve Krallar*, s. 586, 587.

TARTIŞMA SORUSU:

❶ Dördüncü yaratıktan, yani Roma'dan çıkıp yükselen ve onun bir parçası olmaya devam eden küçük boynuz gücünün tüm özelliklerine tekrar bak. Yüzyıllar önce putperest Roma'dan yükselen ve Allah'ın halkına zulmetmiş olmasının yanı sıra bugün hâlâ varlığını sürdüren tek güç hangisi? Bu açık tanımlama bizi, küçük boynuzun İsa'nın ilk gelişinden bir buçuk yüzyıl önce tarihten silinmiş putperest bir Grek kralı olduğu fikri de dahil olmak üzere, onun kimliğine dair dayana-
naksız görüşlerden korumaya neden yardım etmelidir? Bu belirgin tanımlayıcı işaretler aynı zamanda küçük boynuzun henüz ortaya çıkmamış gelecekteki bir güç olacağı inancından bizi nasıl korumalı?

Mısır'daki Mucize

Andrew McChesney, Adventist Müjdeleme

Plan kusursuz görünüyordu: Mısır'ın başkentinin merkezindeki eskiyen bir Yedinci Gün Adventist kilisesini canlı bir toplum merkezine dönüştürmek.

Fakat inşaat firmaları Kahire'nin Merkez Kilisesi'ni baştan inşa etme fikrini reddettiler. İnşaat firmalarından birindeki üst düzey mühendislerden biri "Bunun için ruhsat almanız imkânsız" dedi.

Kilise önderleri dua ettiler ve imanla ilerleme kararı aldılar. Bir inşaat firmasıyla daha görüştüler ve binayı restore etme ruhsatını nasıl alabileceklerini sordular.

Kıdemli bir mühendis "Zor olduğu doğru" diye yanıtladı. "Fakat biz bu ruhsatı bir ile üç ay arasında alabileceğimizi düşünüyoruz."

Bir ay sonra mühendis geri aradı ve inşaat ruhsatının hazır olduğunu bildirdi.

Bu hızlı ilerleyiş Adventist Kilisesi Mısır-Sudan Alanı veznedarı Akram Khan'ı hayrete düşürdü. Bir röportajda "Bir ay!" dedi. "Bu Tanrı'nın bizden binayla bir şeyler yapmamızı istediğini belirten ilk işaretti."

Kilise önderleri bunun ardından daha pek çok mucizenin gerçekleştiğini söylediler. Merkez Kilise binası bir yıl içinde tümüyle restore edildi ve 2018'de Ramses Kültür Merkezi olarak kapılarını tekrar açtı. Adventist Kilisesi başkanı Ted N. C. Wilson dört katlı tesisin tekrar açılışını yaptı ve kilise üyelerine kilisenin hizmetinin önemli bir kısmının büyük kentlerdeki insanlara yardım etmek olduğunu hatırlattı. Wilson, Merkez Kilise'nin yeniden döşenen salonunda yaptığı konuşmada "Kahire neredeyse 20 milyon insana ev sahipliği yapıyor; kalpleri kırık insanlara, kötücül şeylerin ele geçirdiği insanlara, kendi ihtiyaçlarının farkında olmayan insanlara, ruhsal olarak aç olan insanlara" dedi. "Ramses Kültür Merkezi işte bunun için var."

Daha önce 750 sandalyesi bütün binayı dolduran Merkez Kilise şimdi bir köşeyi işgal ediyor ve 280 kişilik oturma kapasitesi var. Restore edilen binada aynı zamanda bir anaokulu, bir diş kliniği, bir spor salonu, bir masaj odası, açılış dersleri için bir mutfak ve sağlık dersleri ile İngilizce eğitimi için yedi sınıf var.

Adventist Kilisesi'nin Kahire'de 200, yaklaşık 100 milyon nüfuslu bir Afrika ülkesi olan Mısır'ın tümünde ise 800 üyesi var.

Wilson ve diğer kilise önderleri, hayati adım olan inşaat ruhsatının alınmasından başlayarak, Ramses Kültür Merkezi'nin bu kadar hızlı tamamlanmasını sağladığı için Tanrı'yı övdüler. Khan (resimde) mucizelerin bunlarla sınırlı kalmadığını belirtti. Mısır'da sekiz yıldır hizmet eden bir Pakistanlı olan Khan "Bu binayla ilgili yaptığımız her şey bir mucize" dedi.

Mısır ve diğer yerlerde daha çok hizmet mucizelerinin gerçekleşmesi için dua edin. Mucizeleri mümkün kılan hizmet sunularınız için teşekkür ederiz.

Kirlenmeden Arınmaya

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Daniel 8, Dan. 2:38, Yar. 11:4, Levililer 16, İbr. 9:23–28.*

HATIRLAMA METNİ: “Ve bana dedi; İki bin üç yüz akşamla sabah oluncaya kadar; makdis [tapınak] o zaman tahir olacak [temizlenecek]” (*Daniel 8:14, KM*).

Daniel 8. bölümde aktarılan görüm peygambere mö 548/547 tarihinde verildi ve Daniel 7. bölümde bahsedilen yargılama hakkında önemli açıklamalar sağlıyor. Daniel 2. ve 7. bölümlerdeki görümlerin tersine, 8. bölümdeki görüm Babil’i atlayarak Med-Pers krallığıyla başlıyor, zira o dönemde Babil çöküşteydi ve Persler yeni dünya gücü olarak Babil’in yerini almak üzereydi. Daniel 8. bölümdeki görüm, 7. bölümdekiyle aynı doğrultuda. Daniel 8. bölümde kullanılan dil ve simgeler değişiyor, çünkü göksel Kefaret Günü’yle bağlantılı olarak göksel tapınağın arındırılmasına bütünüyle odaklanılıyor. Böylece, Daniel 8. bölümün kendine özgü katkısı göksel tapınağın özelliklerine odaklanmış olmasından kaynaklanıyor. Daniel 7. bölümde göksel mahkeme ve İnsanoğlu’nun krallığı alması ortaya konurken, Daniel 8. bölümde göksel tapınağın arındırılması gösteriliyor. Yani, bu iki bölüm arasındaki benzerliklerin işaret ettiği gibi, Daniel 8. bölümde tasvir edilen göksel tapınağın arındırılması 7. bölümdeki yargılama sahnesine karşılık geliyor.

**29 Şubat Sebt Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.*

Koç ve Teke

Daniel 8. bölümü oku. Bu görüş ne hakkında ve Daniel 2. ve 7. bölümlerde gördüklerimizle ne şekilde benzerlik gösteriyor?

Daniel 2. ve 7. bölümlerde olduğu gibi, burada da bize dünya imparatorluklarının yükselişi ve çöküşü ile ilgili bir görüş veriliyor, fakat bu sefer farklı bir tür simgesel dil kullanılıyor. Bu simgeler doğrudan Allah'ın tapınağıyla ilişkili. Bu anlatıda koç ve teke simgeleri, eski İsrail için bir yargılama zamanı olan Kefaret Günü tapınak töreniyle bağlantıları nedeniyle kullanılmış. Koçlar ve tekeler tapınak hizmetinde kurban sunuları olarak kullanılırlardı. Fakat ikisinden birlikte sadece Kefaret Günü'nde bahsedilir. Bu nedenle, bu iki hayvan görüşünün temel odağı olan Kefaret Günü'nü anımsatması için kasıtlı olarak seçilmiş.

Görümde olaylar gelişirken, Daniel üç farklı yöne, batıya, kuzeye ve güneye doğru boynuz atan bir koç görüyor (*Dan. 8:4*). Üç yönlü bu hareket, bu gücün genişlemesine işaret ediyor: "Hiçbir hayvan ona karşı koyamıyor, kimse onun elinden kurtaramıyordu. Koç dilediği gibi davrandı ve gitgide güçlendi" (*Dan. 8:4*). Meleğin açıkladığı gibi, iki boynuzlu koç Med-Pers imparatorluğunu temsil ediyor (*Dan. 8:20*), üç yön de büyük ihtimalle bu dünya gücünün ele geçirdiği üç büyük ülkeye harfiyen işaret ediyordu.

Daha sonra, Büyük İskender'in yönetimi altındaki Grek İmparatorluğu'nu temsil eden, büyük boynuzlu bir teke ortaya çıkıyor (*Dan. 8:21*). Tekenin "yere basmadan" (*Dan. 8:5*) hareket etmesi, süratle ilerlediğini gösteriyor. Bu simgeler, Daniel 7. bölümde kanatlı bir pars olarak gösterilen İskender'in zaferlerinin hızını aktarıyor. Fakat peygamberlik sözünün belirttiği gibi, teke "en güçlü olduğu sırada büyük boynuzu kırıldı" (*Dan. 8:8*) ve onun yerine dört ana yöne doğru uzanan dört boynuz çıktı. Bu peygamberlik sözü, İskender mō 323 Haziran'ında Babil'de öldüğünde ve krallığı dört generali arasında paylaşıldığında yerine geldi.

Daniel 2:38 ve Daniel 8:20, 21 ayetleri arasında, görümlerde açıklanan dört imparatorluktan üçünün adları belirtilmiş. Bu şaşırtıcı gerçek, bu peygamberlik sözlerine dair yorumumuzun doğruluğunu onaylamaya nasıl yardımcı olmalı?

Küçük Boynuzun Yükselişi

**Daniel 8:8–12 ayetlerini dikkatle oku. Bu küçük boynuz hangi yön-
lere doğru hareket ediyor ve bunu anlamak neden önemli?**

Kutsal Kitap metni göğün dört rüzgarı yönünde yayılan dört boynuzu tasvir ettikten sonra, birinden küçük bir boynuzun yükseldiğini söylüyor. Buradaki soru, bu boynuz/güç, dün İskender'in dört generalini temsil ettiğini gördüğümüz dört boynuzun birinden mi, yoksa dört rüzgarın birinden mi çıktığıdır. Metnin orijinal dilindeki gramer yapısı bu boynuzun göğün dört rüzgarından birinden geldiğini belirtiyor. Bu güç Grek İmparatorluğu'ndan ve onun dört dalından sonra yükseldiği için, yaygın anlayışa göre bu boynuz önce putperest sonra papalık dönemindeki Roma'dır. "Bu küçük boynuz, pagan ve papalık dönemleri olmak üzere her iki safhasıyla Roma'yı temsil eder. Daniel Roma'yı önce putperest imparatorluk safhasında Yahudi halkına ve ilk Hristiyanlara savaş açarken, sonra da günümüze kadar devam eden ve geleceğe uzanan papalık safhasında gördü."—*The Seventh-day Adventist Bible Commentary [Yedinci Gün Adventist Kutsal Kitap Şerhi], cilt 4, s. 841.*

Kutsal Kitap metnine göre, küçük boynuz önce yatay bir harekete başladı ve "güneye, doğuya ve Güzel Ülke'ye doğru yayılarak çok güçlendi" (*Dan. 8:9*). Bu üç yön putperest Roma'nın egemenliği altına giren üç büyük alana karşılık geliyor.

Küçük boynuz görümdeki esas oyuncu haline dönüştükçe, dikey genişlemesi çok dikkat çekiyor. Bu bağlamda boynuz, aşağıdaki karşılaştırmada görüldüğü üzere, Daniel 7. bölümdeki küçük boynuzla önemli ölçüde uyuyor: (1) İki boynuz da başlangıçta küçük (*Dan. 7:8, Dan. 8:9*). (2) İkisi de daha sonra çok büyüyor (*Dan. 7:20, Dan. 8:9*). (3) İkisi de zulmeden güçler (*Dan. 7:21, 25; Dan. 8:10, 24*). (4) İkisi de kendisini yüceltiyor ve küfrediyor (*Dan. 7:8, 20, 25; Dan. 8:10, 11, 25*). (5) İkisi de Allah'ın halkını hedef alıyor (*Dan. 7:25, Dan. 8:24*). (6) İkisinin de etkinliklerinin bir kısmı peygamberlik zamanıyla tasvir ediliyor (*Dan. 7:25; Dan. 8:13, 14*). (7) İkisinin de varlığı sonun zamanına kadar devam ediyor (*Dan. 7:25, 26; Dan. 8:17, 19*). (8) İkisi de doğüstü bir şekilde yok ediliyor (*Dan. 7:11, 26; Dan. 8:25*). Son olarak, Daniel 7. bölümdeki küçük boynuz papalığı temsil ettiği için, Daniel 8. bölümdeki küçük boynuzun dikey büyümesi aynı gücü temsil ediyor olmalı. Dolayısıyla, Daniel 2. ve 7. bölümlerde olduğu gibi, son ana güç hem putperest hem papalık dönemlerindeki Roma.

Tapınağa Saldırı

Daniel 8:10–12 ayetlerini oku. Burada küçük boynuz ne çeşit bir faaliyet yürütürken tasvir ediliyor?

Daniel 8:10 ayetinde, küçük boynuz Babil kulesini inşa edenlerin çabalarını ruhsal seviyede tekrarlamaya teşebbüs ediyor (*Yar. 11:4*). “Ordu” ve “yıldızlar” kavramları Eski Ahit’te Allah’ın halkını belirtmek için kullanılmıştır. İsrail, Rabb’in orduları olarak adlandırılmıştır (*Çık. 12:41, KM*). Daniel ayrıca Allah’ın sadık halkının yıldızlar gibi parladığını tasvir ediyor (*Dan. 12:3*). Belli ki bu gök cisimlerine bir saldırı değil, “vatani göklerde” (*Flp. 3:20*) olan Allah’ın halkına zulmedilmesidir. Her ne kadar binlerce Hristiyan putperest imparatorlar tarafından katledilmiş olsa da, burada küçük boynuzun dikey faaliyetlerine odaklanılıyor. Dolayısıyla, bu peygamberlik sözünün nihai biçimde yerine gelişi papalık dönemindeki Roma’yla ve onun çağlar boyunca süren zulümüyle bağlantılı olmalı.

Ayrıca, Daniel 8:11 ayetinde bir “Önder”den bahsediliyor, bu kişiden Daniel kitapçığının diğer kısımlarında “meshedilmiş olan önder” (*Dan. 9:25*), “önderiniz Mikail” (*Dan. 10:21*) ve “büyük önder Mikail” (*Dan. 12:1*) olarak söz ediliyor. Bu ifadeyle kastedilen kişi İsa Mesih’ten başkası olamaz. Daha önce sözü geçen “orduların” Önderi ve gökteki Başrahibimiz, İsa Mesih’tir. Dolayısıyla, papalık ve temsil ettiği dini sistem İsa’nın rahiplik görevini gizlemekte ve onun yerini almaya çalışmaktadır.

Daniel 8:11 ayetindeki “günlük sunu,” törensel hizmetlerin (kurbanlar ve arbuluculuk dahil olmak üzere) çeşitli ve sürekli özelliklerini belirtmek için dünyasal tapınakta yapılanların hatırlatıcısıdır. Bu hizmetler aracılığıyla günahkârlar bağışlanır ve tapınma çadırında günahlarla ilgilenilirdi. Bu dünyasal sistem, Mesih’in göksel tapınaktaki şefaathizmetini temsil ediyor. Yani, peygamberlik sözünün öngördüğü gibi, papalık Mesih’in arbuluculuğu yerine rahiplerin arbuluculuğunu getiriyor. Küçük boynuz bu sahte ibadet aracılığıyla Mesih’in şefaathizmetini kaldırıyor ve temsilen Mesih’in tapınağını yıkıyor.

“Gerçek ayak altında çiğnendi. Küçük boynuz yaptığı her şeyde başarılı oldu” (*Dan. 8:12*). İsa gerçeğin Kendisi olduğunu bildiriyor (*Yubanna 14:6*) ve Allah’ın Sözü’ne de gerçek olarak işaret ediyor (*Yubanna 17:17*). Buna karşın, papalık Kutsal Kitap’ın halkın diline tercüme edilmesini yasakladı, Kutsal Kitap’ın yorumlanmasını kilisenin yetkisine verdi ve en üstün iman kuralı olarak, geleneği teoride Kutsal Kitap’ın yanına, uygulamada ise üzerine koydu.

“Bu çalışma, insan geleneklerinin aksine *Kutsal Kitap* gerçeğine dair bilginin gerçekte ne kadar değerli ve önemli olduğuna dair bize ne anlatmalı?

Tapınağın Arındırılması

Daniel 8:14 ayetini oku. Burada ne oluyor?

Boynuzun yıkıcı saldırısı sonrasında, tapınağın temizleneceği duyuruluyor. Bu mesajı anlamak için, Daniel 8:14 ayetinde bahsedilen tapınağın arındırılmasının Daniel 7:9–14 ayetlerinde tasvir edilen yargılama sahnesine karşılık geldiğini aklımızda tutmalıyız. Bu yargılama gökte gerçekleştiği için, tapınak da gökte olmalı. Dolayısıyla, Daniel 7. bölüm Allah'ın insanların işlerine müdahalesini ve bunlarla ilişkisini yargısal bir bakış açısından tasvir ederken, Daniel 8. bölüm aynı olayı tapınak bakış açısından tarif ediyor.

Dünyasal tapınak gökteki emsalinin örneği olarak tasarlanmıştı ve ana hatlarıyla kurtuluş tasarısını örnekliyordu. Günahkârlar her gün kurbanlarını tapınağa getiriyorlardı, burada halkın itiraf ettikleri günahları bağışlanıyor ve bir anlamda tapınağa aktarılıyordu. Bunun sonucunda tapınak kirleniyordu. Dolayısıyla, tapınağı içinde kayda geçen günahlardan temizlemek için düzenli bir arınma süreci gerekiyordu. Buna Kefaret Günü deniyordu ve yılda bir kez gerçekleşiyordu (bkz. *Levililer 16*).

Peki göksel tapınağın temizlenmesi niye gerekiyordu? Benzerlik kurarak, tıpkı tövbe eden İsraililerin günahlarının dünyasal tapınağa aktarıldığı gibi, İsa'yı kabul edenlerin itiraf ettikleri günahların da göksel tapınağa "aktarıldığını" söyleyebiliriz. Dünyasal Kefaret Günü'nde İsa'nın gelecekteki ölümünü simgeleyen çok sayıda hayvan kurban edilirdi, bu sayede günahkârlar Kefaret Günü'ne dayanabilirlerdi.

Dünyasal Kefaret Günü'nde tapınak arındırılırken böyle olduysa, sadece Mesih'in kanının bizi yargılamadan geçireceği göksel Kefaret Günü ne kadar daha şiddetli olacaktır? Daniel 8:14 ayetinde tasvir edilen tapınağın arındırılması dünyasal hizmetin göksel karşılığıdır ve temel mesajı da şudur: günahkârlar olarak, günahlarımızın bağışlanması ve yargılamaya dayanabilmemiz için Mesih'in kanına ihtiyacımız var.

İbraniler 9:23–28 ayetlerini oku. Bu ayetler İsa'nın bizim için kurbanlığı aracılığıyla O'nda sahip olduğumuz kurtuluşu ne şekilde açıklıyor?

Peygamberlik Zaman Çizelgesi

Daniel 8:13 ayetini oku. Burada hangi soru soruluyor ve bir sonraki ayetteki yanıtı anlamamıza ne şekilde yardımcı oluyor?

2300 akşam ve sabahın zamanı nedir? İlk olarak, Daniel'e koç ile teke görümü ve ardından küçük boynuzun işleri ve verdiği zararları gösterildikten sonra, görümün Daniel 8:13 ayetindeki soruya döndüğüne dikkat etmeliyiz. Bu soru özellikle bu peygamberlik döneminin sonunda ne olacağıyla ve görümün tümünün kapsadığı süreyle ilgili. Ayrıca, bu zaman aralığı sadece küçük boynuzun işlerinin süresiyle sınırlandırılmaz, zira *görüm* kavramı koçtan küçük boynuzun işlerine kadar her şeyi kapsıyor. O halde bu gerçek tarihin akışı içinde uzun bir dönem olmalı.

"Bu görümde... olanlar ne zamana dek sürecek" (koç [Med-Pers], teke [Grek] ve küçük boynuzla işleri [putperest ve papalık dönemlerindeki Roma]) sorusuna, diğer göksel varlık şöyle cevap verdi: "İki bin üç yüz akşamla sabah oluncaya kadar; makdis [tapınak] o zaman tahir olacak [temizlenecek]" (*Daniel 8:14, KM*). Daha önce belirtildiği gibi, bu zaman aralığı çok uzun, çünkü Med-Pers İmparatorluğu döneminde başlayıp, Grek İmparatorluğu ile putperest ve papalık dönemlerindeki Roma'ya kadar, binlerce yıl boyunca sürüyor. Tarihsel yorumlama yöntemine göre (1. Derse bak), peygamberlik sözündeki bu süre yıl-gün ilkesi uyarınca hesaplanmalı, bu da 2300 akşam ve sabahın 2300 yıllık bir zaman aralığına karşılık gelmesi demek. Aksi halde, 2300 gün altı yıldan biraz uzun bir süreye karşılık gelecekti, bu da görümdeki tüm olayların gerçekleşmesinin imkânsız olduğu çok kısa bir süre. Bu nedenle, yıl-gün ilkesi geçerli olmalı.

Daniel 8. bölüm gerekli bilgiyi sağlayarak bu zaman aralığının ne zaman başladığını ve elbette bu sayede ne zaman sonlandığını hesaplamamıza yardımcı olmuyor. Fakat Daniel 9. bölüm kritik önemdeki bilgiyi bize veriyor (gelecek haftanın dersine bak).

Bu peygamberlik sözünün 2300 yılı, Kutsal Kitap'taki en uzun süreli zamana ilişkin peygamberlik sözünü oluşturuyor. Bir düşün: 2300 yıl! Özellikle günümüzde ne kadar yaşadığımızla karşılaştırıldığında çok uzun bir süre. Bu karşılaştırma, Allah'a ve son olayların tarihi ile ilgili kendi beklentilerimize karşı sabırlı olmayı öğrenmemize ne şekilde yardımcı olabilir?

EK ÇALIŞMA: Aşağıdaki tablo, bugüne kadar baktığımız, Daniel 2., 7. ve 8. bölümlerde tasvir edilen krallıkların sıralamasını gösteriyor. Bu, tapınağın arındırılması hakkında bize ne söylüyor?

Daniel 2	Daniel 7	Daniel 8
Babil	Babil	—————
Med-Pers	Med-Pers	Med-Pers
Grek	Grek	Grek
Putperest Roma	Putperest Roma	Putperest Roma
Papalık Roma'sı	Papalık Roma'sı	Papalık Roma'sı
—————	Gökteki Yargılama	Tapınağın Arındırılması
İkinci Geliş	İkinci Geliş	—————
[El değmeden kesilen taş]	[Kutsallar krallığı alıyor]	[El değmeden yok ediliyor]

Burada gördüğümüz gibi, bölümler arasında paralellikler var. Sadece tasvir edilen uluslar değil, Daniel 7. bölümdeki –Roma'nın 1260 yıllık papalık döneminden (ms 538–1798) sonra ortaya çıkan– yargılama sahnesi, Daniel 8. bölümde Roma'dan sonra ortaya çıkan tapınağın arındırılmasıyla doğrudan paralellik gösteriyor. Kısacası, Daniel 7. bölümdeki bu göksel yargılama –dünyanın sonunun yolunu açan yargılama– Daniel 8. bölümdeki tapınağın arındırılmasıyla aynı şey. Burada aynı şeyin iki farklı tasviri verilmiş ve her ikisi de küçük boynuz gücünün işlediği 1260 yıl süren zulümden sonra gerçekleşiyor.

TARTIŞMA SORULARI:

- Yukarıdaki tablo, tapınağın arındırılmasının küçük boynuzla ilgili 1260 yıllık peygamberlik sözünden bir süre sonra, fakat Allah'ın son krallığının kurulmasından önce gerçekleşmesi gereken, Daniel 7. bölümdeki yargılamayla aynı şey olduğunu bize nasıl gösteriyor?
- Daniel 8. bölümdeki peygamberlik sözü, tarihi vahşetle ve kötülükle dolu olarak tasvir ediyor. İki dünya imparatorluğunu simgeleyen iki hayvan birbiriyle savaşıyor (Dan. 8:8–12). Onlardan sonra ortaya çıkan küçük boynuz gücü vahşi ve zalim bir kuvvet (Dan. 8:23–25). Dolayısıyla, Kutsal Yazı burada bu dünyada mevcut olan acı gerçeğini önemsiz gibi göstermeye çalışmıyor. Bu, dört bir yanımızda gördüğümüz kötülük gerçeğine rağmen Allah'a güvenmeyi öğrenmemize ne şekilde yardım etmeli?

Mezardan Gelen Tanıklık

Andrew McChesney, Adventist Müjdeleme

George Cobb, iki kere ölen adam.

Cobb hakkında çok az bilgi var ve bilindiği kadarıyla hiçbir fotoğrafı yok.

Fakat mezarı uzun yıllardır dikkatleri üzerine çekiyor, çünkü ABD'nin Maine eyaletindeki Brunswick'te bir mezarlıkta bulunan mezarının taşında bir doğum tarihi ve iki ölüm tarihi var. Şöyle yazıyor:

10 Haziran 1794'te doğdu

10 Kasım 1848'de öldü

9 Mayıs 1882'de uyudu

İşin aslı, Cobb 10 Kasım 1848'de vaftiz olmuştu ve ihtidasının tarihinin, kendisi 9 Mayıs 1882'de 88 yaşındayken ölüp toprağa verildikten sonra mezar taşına yazılmasını istemişti.

Ellen G. White Estate yöneticisi James Nix "Bu, kilisemizin öncülerinin imanlarının ve inançlarını mümkün olan her aracı kullanarak paylaşmaya yönelik istekleriyle kararlılıklarının ilginç bir örneği, buna mezar taşınıza siz uyuduktan sonra inancınızı paylaşacak bir şeyler yazdırmak da dahil" dedi.

Mezar taşında dördüncü emirden bir bölüm de var: "Sebt gününü takdis etmek için onu hatırında tut."

Nix, Cobb'un bir fotoğrafını ve soyundan gelenleri bulmaya çalıştı, fakat başarılı olamadı. "Cobb'un bir tane fotoğrafını bulabilmek için her yeri aradım" dedi. "Buralarda 'Cobb'un soyundan kimse var mı?' diye sordum. Mezar taşına kazılacak fazladan yazı için hem para ayırıp hem de talimat bırakacak kadar önemseyen bu adam hakkında bilgi edinmek istiyorum."

Cobb'un mezardan yaptığı bu benzersiz tanıklığı, mezarlığı ziyaret eden kilise üyeleri de dahil olmak üzere bir çok kişinin yüreğine dokundu.

Yedinci Gün Adventist Kilisesi'nin dünya çapındaki örgütünün başkanı Ted N. C. Wilson "Gerçekten yaşıyor olabilmek için benliğe ölmesi gerektiğini anlamıştı" dedi. "Yani hayatını, kendisi için yaşamak ile, eski benliğe ölüp Mesih'te yeni bir yaratık olmak arasındaki tezadın güzel bir örneği olarak yaşamıştı. Onun mezar taşını görmek ne büyük bir ayrıcalık."

Kilisenin Dünya Hizmeti Enstitüsü'nde eğitim ve iletişim kordinatörü olarak çalışan üçüncü nesil Adventist müjdecisi Karen Glassford, bu mezar taşını ilk gördüğünde ilk ölüm tarihinin aslında Cobb'un vaftizine gönderme olabileceğinden şüphelendiğini söyledi.

"Onun mezar taşı diğer insanlara harika bir tanıklık sağladı" dedi. "Bu onları meraklandırıyor: 'Acaba niye iki kere öldü?' Eminim ki bu adamın mezar taşı sayesinde göğe gelen insanlar olacak."

İtiraftan Teselliye

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Daniel 9; Yer. 25:11, 12; 29:10; 2Kr. 19:15–19; Mat. 5:16; Yakup 5:16.*

HATIRLAMA METNİ: “Ya Rab, dinle! Ya Rab, bağışla! İşit ve davran, ya Rab! Ey Tanrım, adının hatırı için gecikme! Çünkü kent ve halk Senindir.” (*Daniel 9:19*).

Daniel 9. bölüm Kutsal Kitap’taki harika dualardan birini ihtiva etmektedir. Daniel hayatının önemli anlarında önündeki zorluklarla baş edebilmek için duaya başvurdu. Daniel ile arkadaşları putperest kralın gördüğü düş yüzünden öldürülmek üzereyken, peygamber duayla Allah’a yaklaştı (*Daniel 2*). Kraliyet fermanı ile kral dışında bütün ilahlara dua etmek yasaklandığında, Daniel Yeruslaim’e dönerek günlük dualarına devam etti (*Daniel 6*). O yüzden, Daniel 9. bölümdeki duayı göz önünde bulundururken, Daniel 8. bölümdeki 2300 akşam ve sabah görümünün peygamberi çok etkilemiş olduğunu unutmayalım. Peygamberlik sözünün ana hatları açıklanmış olmasına rağmen, Daniel iki göksel varlık arasındaki konuşmada bildirilen zaman aralığını anlamlandıramıyordu: “İki bin üç yüz akşamla sabah oluncaya kadar; makdis [tapınak] o zaman tahir olacak [temizlenecek]” (*Daniel 8:14, KM*). Peygambere ancak şimdi, 9. bölümde daha fazla ışık veriliyor, bu kez de onun içten duasına karşılık olarak.

*7 Mart Sebt Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Allah'ın Sözü'nün Merkeziliği

Daniel 9:1, 2 ayetlerini oku. Daniel, dikkatli bir şekilde çalıştığı peygamberlik sözünü “Kutsal Yazılar’dan anladığını” söylüyor. Kutsal Kitap’ın hangi kitapçığını ya da kitapçıklarını kastediyor?

Bu duayı incelediğimizde, Allah'ın daha önce Musa'ya ve diğer peygamberlere açıkladıklarının derinlemesine araştırılmasından kaynaklandığı anlaşılıyor. Yeremya'nın tomarından sürgünde geçireceği zamanın yetmiş yıl süreceğini öğrendikten sonra (*bkz. Yer. 25:11, 12; Yer. 29:10*), Daniel yaşadığı tarihsel anın önemini anladı.

Daniel'in bu duayı mÖ 539'da, yani Babil'in yerini Pers İmparatorluğu'nun aldığı yıl ettiğini aklımızda tutalım. Yani Nebukadnessar'ın Yerusuhalim'i ele geçirip tapınağı yerle bir edişinin üzerinden neredeyse yetmiş yıl geçmişti. Dolayısıyla, Yeremya'nın peygamberlik sözüne göre, Allah'ın halkı çok yakında anayurtlarına dönecekti. Allah'ın Sözü'ne güvenen Daniel halkının başına çok önemli bir şeyin geleceğini anlamıştı, bu da, Allah'ın Kendi Sözü'nde vaat ettiği gibi, Yahudilerin Babil'deki sürgünlüklerinin yakında sona ereceği ve evlerine dönecekleriydi.

Daniel ulaşabildiği Kutsal Yazıları çalışarak öğrendikleri sayesinde, halkının günahlarının ne kadar ciddi olduklarını da anlamıştı. Anlaşmaya uymadıkları için Allah'la olan ilişkilerini koparmışlardı; bunun kaçınılmaz sonu da sürgün olmuştu (*Lev. 26:14-45*). Dolayısıyla, Daniel'in zamanları anlamasını ve halk adına Allah'a yalvarma zorunluluğu hissetmesini sağlayan, Allah'ın bildirilerini araştırması olmuştu.

Dünya tarihinin son günlerine yaklaşırken, Allah'ın Sözü'nü çalışmaya ve hayatımızı ona göre yaşamaya her zamankinden daha çok ihtiyacımız var. İçinde yaşadığımız dünyaya dair yetkin açıklamayı bize ancak Kutsal Yazı sağlayabilir. Sonuçta, Kutsal Yazı iyilikle kötülük arasındaki büyük mücadelenin öyküsünü anlatmaktadır ve böylece insanlık tarihinin kötülüğün yok edilişi ve Allah'ın sonsuz krallığının kuruluşuyla kapanacağını ortaya koymaktadır. Kutsal Yazılar'ı ne kadar çalışırsak, dünyanın günümüzdeki durumunu ve onun içindeki yerimizi, ayrıca hiç umut vaat etmeyen dünyada umut beslemek için sahip olduğumuz nedenleri o kadar iyi anlarız.

Kutsal Kitap ilk bakışta özünde ve başlı başına mantıksız gibi görünebilecek bir dünyayı bir ölçüde anlamamıza nasıl yardım eder?

Bir Lütuf Ricası

Daniel 9:3–19 ayetlerini oku. Daniel merhamet için yalvarışını hangi temelde yapıyor?

Bu duada birkaç noktaya özellikle dikkat etmeliyiz.

Öncelikle, Daniel duasının hiçbir yerinde Yahudi halkının başına gelen felâketlere dair bir açıklama talep etmiyor. Sebebi biliyor. Aslında, duanın esas kısmı Daniel'in bizzat sebebi anlatmasından oluşuyor: “Tanrımız RABB’in sözüne kulak vermedik, kulları peygamberler aracılığıyla bize verdiği yasalara uymadık” (*Dan. 9:10*). Daniel’i bir şeyi anlamaya çalışırken en son 8. bölümün sonunda, 2300 akşam ve sabah görümünü anlamadığını söylediğinde görmüştük (*bkz. Dan. 8:27*).

İkinci nokta da, bu duanın Allah’ın lütfuna, halkını günah işlemiş ve kötülük yapmış olmalarına rağmen bağışlama istekliliğine bir başvuru olmasıdır. Burada bir anlamda müjdenin güçlü bir örneğini görüyoruz; kendi erdemleri olmayan günahkâr halkın buna rağmen layık olmadıkları lütfu ve hak etmedikleri bağışlanmayı istemeleri. Bu, her birimizin Allah’ın karşısındaki durumuna bir örnek değil mi?

“Daniel 9:18, 19 ayetlerini oku. Daniel Rabb’e duasına karşılık vermesi için başka hangi sebebi gösteriyor?”

Daniel’in duasının bir başka yönünden de bahsetmek gerek: Allah’ın adının şerefine başvuru. Yani, duanın gerekçesi Daniel’in ya da halkının kişisel çıkarları değil, Allah’ın kendi itibarıdır (*Dan. 9:17–19*). Başka bir deyişle, talebe karşılık verilmelidir zira Allah’ın adı şereflendirilecektir.

2. Krallar 19:15–19 ayetlerini oku. Hizkiya’nın duası hangi yönlerden Daniel’in duasını anımsatıyor? Matta 5:16 ayeti bizim de Allah’ı nasıl yüceltebileceğimize dair ne söylüyor?

Arabuluculuğun Değeri

Daniel 9:5–13 ayetlerini oku. Daniel'in sürekli "biz" yanlış yaptık demesi, böylelikle sonunda ulusun başına bu felaketin gelmesine sebep olan günahlara kendisini de dahil etmesi neden önemli?

Daniel'in duası Kutsal Kitap'taki önemli arabuluculuk dualarından sadece biridir. Bu dualar Allah'ın yüreğine dokunur, yargıyı uzaklaştırır ve onun yerine düşmanlardan kurtuluşu sağlar. Allah tüm Yahudi ulusunu yok etmeye hazırken, O'nun elini durduran Musa'nın arabuluculuğu olmuştu (*Çık. 32:7–14, Say. 14:10–25*). Şiddetli kuraklık ülkeyi yiyip bitirmek üzereyken bile, Allah İlyas'ın duasına karşılık vermiş, ülkeyi canlandırmak için yağmur yağdırmıştı (*1. Krallar 18*).

Aile fertleri, arkadaşlar ve diğer insanlar ya da durumlar için dua ettiğimizde, Allah dualarımızı duyar ve müdahale edebilir. Bir duanın cevaplanması bazen uzun sürebilir fakat Allah'ın Kendi çocuklarının ihtiyaçlarını asla unutmadığına emin olabiliriz (*bkz. Yakup 5:16*).

Bu durumda, Daniel Allah ile halk arasında bir arabulucu görevi görüyor. Peygamber, Kutsal Yazılar'ı çalışmasından halkın Allah'ın yasasını çiğnedikçe ve O'nun uyarılarını duymayı reddettikçe ne kadar günahkâr hale dönüşüklerini fark etti. Bu yüzden, onların umutsuz ruhsal durumlarını fark ederek, iyileşme ve bağışlanma için dua etti. Fakat peygamber ayrıca kendini halkıyla özdeşleştirdi. Daniel, bazı yönlerden, Mesih'in bizim arabulucumuz olarak üstlendiği göreve örnek teşkil ediyor (*Yubanna 17*). Fakat arada çok önemli bir fark var: Mesih "günah işlememiştir" (*İbr. 4:15*) ve dolayısıyla kişisel günahını itiraf etme ya da kişisel bağışlanma için kurbanlar sunma ihtiyacı duymamaktadır (*İbr. 7:26, 27*). Fakat yine de Kendisini günahkârlarla benzersiz bir şekilde özdeşleştirmiştir: "Tanrı, günahı bilmeyen Mesih'i bizim için günah sunusu yaptı. Öyle ki, Mesih sayesinde Tanrı'nın doğruluğu olalım" (*2Ko. 5:21*).

"İnsandaki tüm iyi ve kutsal, asil ve güzel şeyleri bir araya getirip, bunu Allah'ın meleklerine insan canının kurtuluşunda veya erdemde bir rol alması için sunsanız, teklif ihanet olarak görülüp reddedilirdi."—Ellen G. White, *Faith and Works [İman ve İşler]*, s. 24. **Bu sözler, kendi yararımız için bir Arabulucu'nun varlığına duyduğumuz ihtiyaca dair bize ne öğretiyor?**

İbadetin Bir Parçası Olarak Kurbanlıklar

Daniel'in arabuluculuk duası iki önemli soruna değiniyor: halkın günahları ve Yeruşalim'in ıssızlığı. Dolayısıyla, Allah'ın yanıtı bu iki ricayla ilgiliydi. Mesih'in işi aracılığıyla insanlar kurtarılacak ve tapınak meshedilecekti. Fakat söz konusu iki ricaya, Daniel'in anlık tarihsel ufkunu bazı yönlerden aşan şekilde yanıt verildi: Mesih'in işi tüm insan neslinin yararına olacaktır.

Daniel 9:21–27 ayetlerini oku. 70 haftalık sürede hangi iş yapılacaktı? Bunu neden ancak İsa başarabilirdi?

1. “Başkaldırıcıyı ortadan kaldırmak.” “Başkaldırı” olarak çevrilen İbranice sözcük (*peša*), astın üstüne karşı bile riayetsizlik etmesi anlamına gelir (*örneğin Özd. 28:24*). Bu sözcük Kutsal Kitap'ta insanların açıkça Allah'a meydan okuması anlamında da kullanılmıştır (*Hez. 2:3*). Fakat İsa'nın kanı aracılığıyla Allah'a karşı isyan bastırılmıştır ve Golgota'dan akan erdemler insanlara sunulmuştur.

2. “Günaha son vermek.” Fiil “mühürlemek” anlamını taşıyor ve burada günahın bağışlandığı anlamına geliyor. İlk günahtan beri insan nesli Allah'ın standartlarına uygun yaşamayı başaramadı, fakat Mesih bizim hatalarımızı düzeltecek.

3. “Suçu bağışlatmak.” Pavlus'un dediği gibi: “Çünkü Tanrı bütün doluluğunun O'nda bulunmasını uygun gördü. Mesih'in çarmıhta akıtılan kanı aracılığıyla esenliği sağlamış olarak yerdeki ve gökteki her şeyi O'nun aracılığıyla kendisiyle barıştırmaya razı oldu” (*Kol. 1:19, 20*). Burada da ancak İsa bu hakikati gerçekleştirebilir.

4. “Sonsuza dek kalıcı doğruluğu sağlamak.” Mesih çarmıhta bizim yerimizi alarak, bize Allah nezdinde “doğru olma” kutlu durumunu bahsetmiş oldu. Allah'tan gelen bu doğruluğa ancak iman yoluyla sahip olabiliriz.

5. “Görüm ve peygamberliği mühürlemek.” Mesih Kendisini kurban olarak sunduğunda, O'nun kefarek işine işaret eden Eski Ahit peygamberlik sözleri yerine geldikleri anlamında mühürlenmiş oldular.

6. “En Kutsal'ı meshetmek.” Burada bahsedilen En Kutsal bir kişi değil, bir yer. Öyleyse buradaki ifade, Mesih göksel tapınakta bizim yüce Başrahibimiz olarak göreve başlarken bu tapınağın meshedilmesinden bahsetmektedir (*İbr. 8:1*).

Peygamberlik Sözü Takvimi

2300 akşam ve sabah görünümünün sonunda peygamber şaşkındı çünkü görünümü anlayamıyordu (*Dan. 8:27*). On yıl sonra Daniel'in görünümü "anlamasına" yardım etmek için Cebrail geldi (*Dan. 9:23*). Bu sonraki açıklama eksik bilgiyi temin ediyor ve Mesih'in işinin yetmiş haftalık sürenin sonuna doğru tamamlanacağını bildiriyor. Yıl-gün ilkesi uyarınca ve öngörülen olayların gidişatına göre, yetmiş hafta 490 yıl olarak anlaşılmalıdır. Bu sürenin başlangıç noktası da Yerus alim'in yeniden kurulması emridir (*Dan. 9:25*). Bu emir kral Artahşasta tarafından m  457 tarihinde verildi. Ezra  nderliĒindeki Yahudilerin Yerus alim'i yeniden inşaa etmelerine imkân saĒladı (*Ezra 7*). Kutsal Kitap metnine göre yetmiş hafta "saptanmış" ya da " ıkarılmıştı." Bu bilgi, 490 yıllık sürenin daha uzun bir zaman aralıĒından, yani 8. bölümdeki g r mde belirlenmiş olan 2300 yıldan çıkartıldığını gösteriyor. Bundan da, 2300 yıllık ve 490 yıllık s relerin başlangıç noktalarının aynı olması gerektiĒi sonucu çıkar, yani m  457.

Yetmiş haftalık peygamberlik sözü u  kisma ayrılmıştır: yedi hafta, atmış iki hafta ve yetmişinci hafta.

Yedi hafta (49 yıl) büyük ihtimalle Yerus alim'in yeniden inşaa edileceĒi süreyi ifade ediyor. Bu yedi haftadan sonra, "Meshedilmiş olan  nder'in" (*Dan. 9:25*) gelişine kadar atmış iki hafta (434 yıl) geçecek. Nitekim Artahşasta'nın fermanından 483 yıl sonra, yani ms 27 yılında İsa Mesih vaftiz edildi ve mesihlik görevi için Kutsal Ruh tarafından meshedildi.

Yetmişinci hafta içinde başka önemli olaylar da gerçekleşecek: (1) Mesih'in ölümünden bahseden "mesholunan kesilip atılacak" (*Dan. 9:26, KM*). (2) Mesih "bir oklarıyla bir haftalık saĒlam bir antlaşma yapacak" (*Dan. 9:27*). Bu, İsa ve elçilerin Yahudi ulusuna yönelik özel göreviydi. Son "hafta" içinde, yani ms 27 ile ms 34 yılları arasında yerine getirildi. (3) "Haftanın yarısı geçince, kurbanı da sunuyu da kaldıracak" (*Dan. 9:27*). İsa, vaftiz edililişinden u  buçuk yıl sonra (yani haftanın ortasında), Yeni Antlaşma'nın son ve kusursuz kurbanı olarak Kendisini sunarak ve bu sayede hayvan kurban etmeye olan ihtiyacı ortadan kaldırarak kurban sistemine son verdi; yani peygamberlik sözü açısından bu sistemin artık bir önemi kalmamıştı. 70 haftalık peygamberlik sözünün son haftası ms 34 yılında, İstefanos şehit edildikten ve müjdenin mesajı sadece Yahudilere deĒil diĒer uluslardan olanlara da ulaşmaya başladıktan sonra sona erdi.

Daniel 9:24–27 ayetlerini oku. Mesih'e ilişkin büyük umuda ve vaade raĒmen, şiddet, savaş ve yıkımdan söz ediliyor. Bu, hayatın fel ketleri içindeyken bile umudun hâlâ var olduĒu güvencesini bize nasıl verebilir?

EK ÇALIŞMA: Aşağıda, Daniel 9:24–27 ayetlerindeki 70 haftalık peygamberlik sözünün Daniel 8:14 ayetindeki 2300 yıllık peygamberlik sözüyle ne şekilde bağlantılı olduğunu ve onun başlangıç noktasını oluşturduğunu açıklayan bir tablo var. 2300 yıllık süreyi (var olmayan 0 yılını silmeyi de anımsayarak) mö 457 tarihinden başlatırsan, 1844 yılına ulaşırsın; ya da ms 34 yılından başlayarak kalan 1810 yılı (2300 eksi ilk 490 yıl) eklersen, yine 1844 yılına ulaşırsın. O halde, Daniel 8:14 ayetindeki tapınağın arındırılmasının 1844 yılında başladığı ortaya konulabilir.

1844 tarihinin Daniel 7. ve 8. bölümlerde gördüklerimizle nasıl uyduğuna dikkat et. Yani, Daniel 8. bölümdeki tapınağın arındırılmasıyla aynı şey olan Daniel 7. bölümdeki yargılama (son iki haftanın derslerine bak), 1260 yıllık zulümden sonra (Dan. 7:25) fakat İsa'nın İkinci Gelişi'nden ve O'nun sonsuz krallığının kurulmasından önce gerçekleşiyor.

2300 Yıllık Peygamberlik Sözü

TARTIŞMA SORULARI:

- 1 Bilginler 2300 günlük peygamberlik sözüyle 70 haftalık peygamberlik sözünün aşlında tek bir peygamberlik sözü olduğunu –haklı olarak– söylemişlerdir. Peki neden böyle söylediler? Bu savı destekleyecek hangi kanıtları bulabilirsin?
- 2 Daniel'in arabuluculuk duasından, kendi arabuluculuk duası hayatımızda bize yardım edebilecek ne öğrenebiliriz?
- 3 Mesih'in bizim yararımıza kurbanlığı sahip olduğumuz tek umuttur. Bu, alçakgönüllü kalmamızı ve daha da önemlisi başkalarına karşı daha sevgi dolu ve bağışlayıcı olmamızı ne şekilde sağlamalı? Luka 7:40–47 ayetleri hepimize ne söylemeli?
- 4 Daniel'in duasında ve umudunda Kutsal Yazılar'ın ne kadar merkezi olduğuna bak. Sonuçta, ulus ağır bir bozguna uğramış, halk tutsak edilmiş, toprakları yağmalanmış, başkentleri yerle bir edilmişti. Fakat tüm bunlara rağmen, onun insanların evlerine döneceğine dair umudu vardı. Kutsal Kitap ve içinde yazan Allah'ın vaatleri olmasa, bu umudu başka nereden edinebilirdi? Bu, bizim de Söz'deki vaatlere dayanarak sahip olabileceğimiz umuda dair bize ne anlatmalı?

Angola Havaalanındaki Melek

Andrew McCbesney, Adventist Müjdeleme

Melekler havaalanlarında yaşar mı?

Bir TAAG Angola Havayolları uçağı beni Angola'nın başkenti Luanda'ya bir akşam geç saate getirdi. Müjdecilik öyküleri derlemek üzere gideceğim ada ülkesi Sao Tome ve Principe'ye kalkacak bir sonraki uçuşa iki saat vardı.

Biniş kartımda belirtilen saatte, kalkış alanına doğru uzanan uzun bir kuyruğa girdim. Fakat biniş kartımı uzattığımda, havayolu temsilcisi Portekizce bir şeyler söyleyerek beni geri çevirdi. Anlam veremediğimi görünce bir güvenlik görevlisi çağırıldı, o da 20 dakika beklemem gerektiğini belirtti.

Yirmi dakika sonra havayolu temsilcisi biniş kartımı kabul etti ve beni kalabalık bir odaya yönlendirdi. 15 dakika daha bekledim.

Ardından başka bir havayolu temsilcisi "Sao Tome!" diye seslendi. Zemin kattaki kalkış alanına inmek için yürüyen merdiveni bekleyen kalabalığa katıldım. Fakat yürüyen merdivenin başında bekleyen bu seferki havayolu temsilcisi, Portekizce bir şeyler söyleyerek biniş kartımı reddetti. Konuşmayı çevirecek bir güvenlik görevlisi de yoktu, ben de 20 dakika beklemem gerektiğini düşündüm.

Diğer yolcular yürüyen merdivene akın ettiler ve kısa sürede odada pek az kişi kaldı. Gitmeye karar verdim. Biniş kartımı kontrol edecek kimse kalmamıştı. Yürüyen merdivenin aşağı ucunda, karmakarışık bir kuyrukta bekleyen insanlara katıldım.

Dakikalar geçti ve bizi uçağı götürmeye hiçbir otobüs gelmedi.

Ardından kumral saçlı ve sarıya çalan kahverengi sırt çantalı bir genç adam kuyrukta önüme geçti. Öylece dikilerek, neden sıranın arkasına geçmediğini merak ettim. Birkaç dakika sonra bana baktı ve "Benim İngilizcem" dedi.

Ne demek istediği konusunda hiçbir fikrim yoktu. Sadece Portekizce bildiğini düşündüm.

Adam etrafımızdaki kalabalığa işaret etti.

Biraz aksanlı bir İngilizceyle "Bu uçuş Portekiz'e" dedi. "Sao Tome orada." Koridorun sonunu işaret etti.

"Teşekkür ederim!" diye bağırdım ve koşmaya başladım. Gerçekten de, koridorun sonunda bir otobüs bekliyordu ve ben bindikten kısa süre sonra kapılarını kapattı.

Çok dolu olmayan uçağı bindiğimde, havaalanındaki o yabancıyı hatırladım. İngilizce konuştuğumu nereden anlamıştı? Kimseyle bir şey konuşmamıştım. Nereye gideceğimi nasıl anlamıştı? Biniş kartım cebimdeydi. Neden kuyrukta tam önüme geçip beni kalabalık arasında seçmişti?

Sao Tome'ye varınca hikayemi yerel kilisenin önderi Eliseu R. Xavier'e anlattım. Tanrı'nın bir melek gönderdiğini belirtti. Uçuşumu kaçırıyordum üç gün boyunca Luanda'da mahsur kalacağımı söyledi. Havayolları Sao Tome'ye haftada sadece üç uçuş düzenliyor.

Hiç şüphem yok. Havaalanları meleklerin evidir.

Savaştan Zafere

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Ef. 6:12, Daniel 10, Ezra 4:1-5, Yeşu 5:13-15, Va. 1:12-18, Kol. 2:15, Rom. 8:37-39.*

HATIRLAMA METNİ: ““Ey çok sevilen adam, korkma! Esenlik olsun sana! Güçlü ol! Evet Güçlü ol!” (Daniel 10:19).

Daniel 10. bölümde kitapçığın son görünümü başlıyor, bu görünüm 11.ve 12. bölümlerde de devam ediyor. Bize en başta bu görünümün “büyük bir savaşla” ilgili olduğu bilgisi veriliyor (Dan. 10:1). Bu savaşla ilgili ayrıntılar Daniel 11. bölümde anlatılıyor, Daniel 10. bölüm bunun ruhsal boyutlarını gösteriyor ve dünyadaki savaşların perde arkasında evrensel boyuttaki bir ruhsal çatışmanın bütün şiddetiyle sürdüğünü ortaya koyuyor. Bu bölümü işlerken, dua ettiğimizde bu evrensel çatışmaya çok derin sonuçları olan bir şekilde dahil olduğumuzu göreceğiz. Fakat mücadelelerimizde yalnız değiliz; İsa Şeytan’a karşı savaşta bizim adımıza çarpışıyor. Dahil olduğumuz nihai savaşın dünyasal insan güçlerine karşı değil, karanlığın güçlerine karşı olduğunu öğreneceğiz.

Elçi Pavlus’un Daniel’den yüzyıllar sonra belirttiği gibi: “Çünkü savaşımız insanlara karşı değil, yönetimlere, hükümlerlere, bu karanlık dünyanın güçlerine, kötülüğün göksel yerlerdeki ruhsal ordularına karşıdır” (*Ef. 6:12*). Sonuçta, mücadeledeki başarımız Şeytan’ı çarmıhta tek başına yenen İsa Mesih’e dayanmaktadır.

**14 Mart Sebti Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.*

Oruç ve Dua, Bir Kez Daha

Daniel 10:1–3 ayetlerini oku. Daniel’i tekrar ne yaparken görüyoruz?

Daniel uzun süren yas sürecine nelerin sebep olduğunu söylemiyor. Fakat bu kadar coşkun bir şekilde arbuluculuk duası etmesinin nedeni büyük ihtimalle Babil’den Filistin’e yeni dönmüş olan Yahudilerin durumuydu.

Ezra 4:1–5 ayetlerini oku. Yahudiler ülkelerine geri döndüklerinde hangi zorluklarla karşılaşılıyorlar?

Ezra 4:1–5 ayetlerinden, bu dönemde Yahudilerin tapınağı yeniden inşa etme girişimlerinin şiddetli bir düşmanlıkla karşılandığını biliyoruz. Samiriyeliler kralı yeniden inşa işini durdurmaya sevk etmek için Pers sarayına yalan haberler gönderdiler. Bu krizler karşısında, Daniel üç hafta boyunca Allah’a yalvararak, Koreş’i işin devamına izin vermesi için etkilemesini diledi.

O dönemde Daniel muhtemelen doksan yaşına yakındı. Kendisini değil, halkını ve karşılaştıkları zorlukları düşünüyordu. Allah’tan herhangi yanıt alana kadar, üç hafta boyunca duaya ısrarla devam etti. Peygamber bu süre boyunca kaliteli yiyeceklerden kaçınarak mütevazı bir şekilde beslendi, hatta yağ sürmedi. Kendi rahatı ve görünüşüyle hiç ilgilenmiyordu, fakat binlerce kilometre uzakta Yerusulim’deki Yahudi kardeşlerinin esenliği konusunda derinden endişeliydi.

Daniel’in dua hayatına baktığımızda, çok değerli bazı dersler öğreniyoruz. Öncelikle, ricalarımızın hemen yanıtlanmadığı zamanlarda dahi duaya ısrarla devam etmeliyiz. İkinci olarak, başkaları için dua etmeye zaman ayırmalıyız. Arbuluculuk dualarının özel bir niteliği vardır. Hatırlayın, “Eyüp dostları için dua ettikten sonra, RAB onu eski gönencine kavuştur[du]” (*Eyüp 42:10*). Üçüncü olarak, dua Allah’ı somut ve gerçek bir şey yapmaya teşvik eder. O halde, ne çeşit dua olursa olsun, her zaman dua edelim. Dayanılmaz denemelerle, büyük sorunlarla ve ezici zorluklarla karşı karşıyayken, yüklerimizi duayla Allah’a götürelim (*Ef. 6:18*).

Daniel 10:12 ayetini oku. Bu, duanın bizim Allah hakkında kendimizi iyi hissetmemizi sağlayan kişisel bir deneyim olmasından çok, Allah’ı bir şey yapmaya teşvik eden nesnel bir tecrübe olduğu konusunda bize ne anlatıyor?

Önder'e İlişkin Bir Görüm

Daniel 10:4–9 ayetlerini oku. Burada Daniel'e ne oluyor?

Daniel yaşadığı tecrübeyi tarif ettiğinde, gördüğü şeyin muazzam görkemini hayal bile etmekte zorlanıyoruz. Bu insan görüntüsü (*Dan. 10. 5, 6*) göksel yargılama görünümünde tasvir edilen “İnsanoğlu”na göndermede bulunuyor (*Dan. 7:13*). Bu önemli kişiyi göksel tapınakla bağlantılı olarak tasvir edilen “Gök Ordusu'nun Önderi”ne (*Daniel 8*) benzeten bir özellik olan keten giysisi, rahiplerin kıyafetlerini anımsatıyor (*Lev. 16:4*). Altın ayrıca kraliyet itibarının bir göstergesi olarak rahiplerin kıyafetleri ile ilişkilendirilir. Son olarak, bu kişinin şimşeğe, aleve ve tunca benzetilmesi ve güçlü sesi onu doğaüstü bir varlık olarak tasvir ediyor. Bu, rahiplik, kraliyet ve askerlik niteliklerine sahip bir kişi. Bu kişi ayrıca Eriha'yla yapılan savaştan kısa süre önce Yeşu'ya gözükken göksel varlıkla ilginç benzerlikler gösteriyor (*Yeşu 5:13, 14*). Yeşu görünümde “RABB'in ordusunun komutanı”nı görmüştü. İlginç şekilde, burada “komutan” olarak tercüme edilen İbranice sözcük (*sar*), Daniel 10:21 ayetinde Mikail hakkında “önder” olarak tercüme edilen aynı sözcük. Fakat Daniel ile Sebt günü bir görünümde dirilmiş olan Rabb'i gören Yuhanna arasında daha yakın bir paralellik oluşuyor.

Daniel 10. bölümdeki Daniel'in Allah'ın Oğlu görünümü ile Yeşu 5:13–15 ayetlerindeki ve Vahiy 1:12–18 ayetlerindeki görümler arasında hangi benzerlikleri görüyoruz?

Daniel'e göre, yanındakiler dehşete düştüler, Daniel'in kendisi de zayıf düştü ve yere yığıldı. Allah'ın mevcudiyetinin tezahürü dayanamayacağı kadar fazla gelmişti. Fakat o andaki korkuları her ne olursa olsun, Daniel'in görünümü tarihin Allah'ın denetimi altında olduğunu gösteriyor. Gerçekten de, görünümde olaylar gelişirken, Allah'ın Daniel'e peygamberin yaşadığı zamandan başlayıp Allah'ın krallığının kuruluşuna kadar insanlık tarihinin bir özetini verdiğini göreceğiz (*Daniel 11 ve 12*).

Daniel kitapçığında sürekli olarak gördüğümüz gibi, Rab insanlık tarihini denetim altında tutabiliyorsa, bizim kişisel hayatlarımız için neler yapabilir?

Bir Melek Dokundu

Daniel 10:10–19 ayetlerini oku. Bir melek Daniel’e her dokunduğunda ne oluyor?

İlahî ışığın parıltısı altında bunalan peygamber yere düşüyor. Daha sonra ona dokunup teselli etmek için bir melek ortaya çıkıyor. Anlatıyı okuduğumuzda, meleğin Daniel’e üç kez dokunduğuna dikkat et.

İlk dokunuş peygamberin ayağa kalkmasını ve gökten gelen teselli edici sözleri duymasını sağlıyor: “Korkma, ey Daniel! Anlayışa erişmeye ve kendini Tanrın’ın önünde alçaltmaya karar verdiğin gün duan işitildi. İşte bu yüzden geldim” (Dan. 10:12). Daniel’in duası gökleri harekete geçirmişti. Bizim için bu Allah’ın dualarımızı duyduğuna dair bir güvencedir ve sıkıntı zamanlarında büyük teselli kaynağıdır.

İkinci dokunuş Daniel’in konuşabilmesini sağlıyor. Peygamberin ağzından Rabb’in karşısında korku ve heyecan hislerini ifade eden sözler dökülüyor: “Ey efendim, bu görünüm yüzünden acı çekiyorum, kendimi toparlayamıyorum. Ben kulun nasıl seninle konuşayım? Gücüm tükendi, soluğum kesildi” (Dan. 10:16, 17). Yani, Allah sadece bizimle konuşmakla kalmaz; bizden duygularımızı, ihtiyaçlarımızı ve arzularımızı O’na anlatabilelim diye ağzımızı açmamızı ister.

Üçüncü dokunuş ona güç veriyor. Daniel yetersizliğini fark ettiğinde, melek ona dokunuyor ve onu Allah’ın esenliğiyle teselli ediyor: “Ey çok sevilen adam, korkma! Esenlik olsun sana! Güçlü ol! Evet, güçlü ol!” (Dan. 10:19). Meleğin Daniel’e anlayış ve kavrayış vermek için, onun dualarına cevaben gönderilmiş olduğunu hatırla. Başka bir deyişle, 11. bölümde devam eden görünüm, Daniel’in Yeruşalim’in mevcut durumu için tuttuğu yasa ve tefekkürüne karşılık olarak onu yüreklendirmeye çalışacak. Allah bizim tarafımızda olduğu için, sıkıntılarla karşılaştığımız zamanlarda bile huzur bulabiliriz. O’nun sevgi dolu dokunuşu geleceğe umutla bakmamıza imkân sağlıyor.

Ondalık vermek kendi ruhsallığımız için ve Allah’a kişisel olarak ne kadar güvendiğimiz ölçüsünde olarak neden çok önemli?

Toplumun çeşitli kesimlerinden olan bize, gök aslında çok yakın olabilir.”—Ellen G. White, *Çağların Arzusu*, s. 48. Göğün ve yerin birbirine ne kadar yakından bağlantılı olduğunu ne sıklıkla düşünüyorsun? Bu gerçeği her zaman yüreğinde ve zihninde canlı tutsan nasıl daha farklı yaşardın?

Büyük Bir Çatışma

Daniel 10:20, 21 ayetlerini oku. Burada Daniel'e ne açıklanıyor?

Göksel elçi perdeyi açıp Daniel'e insanlık tarihinin perde arkasında süren evrensel savaşı açıklıyor. Daniel dua etmeye başlar başlamaz gök ile yeryüzü arasında ruhsal bir savaş başlıyor. Göksel varlıklar, Yahudilerin tapınağın yeniden inşasına devam etmelerine izin vermesi için Pers kralıyla bir mücadeleye giriştiler. Daniel 10. bölümün girişinden Pers kralının Koreş olduğunu biliyoruz. Fakat tek başına bir insan kralın göksel bir varlığa ciddi direnc göstermesi mümkün değildir. Bu da, kralın arkasında Yahudileri tapınağın yeniden inşasından alıkoymas için Koreş'i kışkırtan bir ruhsal aracının olduğunu gösteriyor.

Sur kralının, kentın insan kralının arkasındaki ruhsal güç olan Şeytan'ı temsil ettiği Hezekiel 28. bölümde de benzer bir durum vardır. O halde, Mikail'in kendilerine karşı savaşmak için geldiği Pers krallarına Şeytan'ın ve meleklerinin de dahil oluşu şaşırtıcı olmamalı. Bu da, insanların Yerusulim'deki tapınağın yeniden inşasına gösterdikleri direncin ruhsal alemde de bir karşılığının olduğunu gösteriyor.

Daniel 10:13 ayetini oku. Burada ne çeşit bir savaş tarif ediliyor?

“Şeytan Med–Pers krallığındaki üst düzey güçleri etkileyerek Allah'ın hal-kını onların gözünden düşürmeye çalışırken, melekler sürgünlerin yararına çalışıyorlardı. Bu mücadele tüm göğün ilgilendiği bir mücadeleydi. Daniel peygamber aracılığıyla, bize iyiliğın güçleriyle kötülüğün güçleri arasındaki bu büyük savaştan bir kesit veriliyor. Cebrail üç hafta boyunca karanlığın güçleriyle savaşarak Koreş'in zihni üzerinde çalışan etkileri tersine çevirmeye çalıştı; mücadele daha bitmeden Mesih'in Kendisi Cebrail'in yardımına geldi. Cebrail 'Pers krallığının önderi yirmi bir gün bana karşı durdu' diyor, 'sonra baş önderlerden Mikail bana yardıma geldi, çünkü orada, Pers krallarının yanında alıkonulmuştum' (Daniel 10:13). Allah'ın halkının yararına göğün yapabileceği her şey yapılmıştı. Zafer nihayet kazanılmıştı; düşman kuvvetleri Koreş'in bütün günlerinde ve yaklaşık yedi buçuk yıl hüküm süren oğlu Kambises'in bütün günlerinde kontrol altında tutuldu.”—Ellen G. White, Peygamberler ve Krallar, s. 571, 572.

Muzaffer Bir Önder

Daniel kitapçığının en belirgin karakteri, başlangıçta “İnsanoğlu” (Dan. 7:13) ya da “Gök ordusunun önderi” (Dan. 8:11) olarak adlandırılan kişidir. Sonunda onun adının “Allah gibi olan kimdir?” anlamına gelen Mikail (Dan. 10:12) olduğunu öğrendik. Pers kralıyla olan çatışmada Cebrail’e yardım etmek için geliyor (Dan. 10:13). Melek bu göksel varlıktan “Önderiniz Mikail” (Dan. 10:21) olarak bahsediyor, yani Allah’ın halkının önderi. Mikail, Daniel kitapçığında daha sonra Allah’ın halkını koruyan Kişi olarak ortaya çıkıyor (Dan. 12:1). Yahuda 9. ayetten, aynı zamanda başmelek denilen Mikail’in, Şeytan’a karşı savaşarak Musa’yı dirilttiğini öğreniyoruz. Vahiy 12:7 ayeti Mikail’in Şeytan’ı ve onun düşmüş meleklerini bozguna uğratan göksel ordunun komutanı olduğunu açıklıyor. Dolayısıyla Mikail İsa Mesih’ten başkası değil. Pers İmparatorluğu’nun bir başkomutanına, insan önderinin arkasında duran ruhsal bir güce sahip olduğu gibi, Allah’ın halkının da kendileri adına evrensel savaşa giren ve bu savaşı kazanan Başkomutanları Mikail var.

Koloseliler 2:15 ayetini oku. İsa evrensel çatışmada zaferi nasıl kazandı?

Kötülüğün güçleriyle karşı karşıya olduğumuz zamanlarda, savunucumuz olan İsa’ya güvenebiliriz. O, kamu hizmetinin başlangıcında Şeytan’ı mağlup etti. Dünyevi hayatı sırasında, çölde ayartılarla saldırıya uğradığında Şeytan’ı yendi, cinlerden oluşan ordulara karşı savaştı ve insanları karanlığın gücünden kurtardı. İsa, Petrus Kendisini Golgota’ya gitmekten vazgeçirmeye çalıştığında, bu girişimin arkasına saklanmış olan kötülüğü yendi. İsa öğrencilere son sözlerinde, yaklaşan ölümünden Şeytan’a karşı kesin bir zaferle sonuçlanacak bir savaş olarak bahsetti: “Bu dünya şimdi yargılanıyor. Bu dünyanın egemeni şimdi dışarı atılacak. Ben yerden yukarı kaldırıldığım zaman bütün insanları Kendime çekeceğim” (*Yuhanna 12:31, 32*).

Bazen etrafımıza baktığımızda her şey çok kötü görünür. Şiddet, ahlaksızlık, yozlaşma ve hastalıklar her yerden sökün ediyor. Etten kemikten olmayan bir düşman, her yönden bize acımasızca saldırmakta. Fakat vermemiz gereken savaşlar ne kadar zor olursa olsun, İsa bizim için savaşıyor ve göksel tapınakta Önderimiz ve Başrahibimiz olarak bulunuyor.

Romalılar 8:37–39 ayetlerini oku. Galiplerden olma vaadini kendi Hristiyan hayatlarımızda nasıl gerçek bir tecrübe yapabiliriz?

EK ÇALIŞMA: “Cebrail üç hafta boyunca karanlığın güçleriyle savaşıyor. Koreş’in zihni üzerinde çalışan etkileri tersine çevirmeye çalıştı... Allah’ın halkının yararına göğün yapabileceği her şey yapılmıştı. Zafer nihayet kazanılmıştı; düşman kuvvetleri Koreş’in bütün günlerinde ve... oğlu Kambises’in bütün günlerinde kontrol altında tutuldu.”—Ellen G. White, *Peygamberler ve Krallar*, s. 572.

“Daniel, Göğün Yüceliği tarafından ne kadar da şereflendirilmiştir! O, titreyen hizmetkârını teselli ediyor ve ona duasının gökte duyulduğuna dair güvence veriyor. Hararetleli yakarışına karşılık olarak melek Cebrail Pers kralının yüreğini etkilemek üzere gönderildi. Hükümdar, Daniel’in oruç tutup dua ettiği üç hafta boyunca Allah’ın Ruhü’nun tesirine karşı direnmişti, fakat inatçı kralın yüreğini Daniel’in duasına yanıt olmak üzere kararlı bir şekilde eyleme geçirmek için Göğün Önderi, yani Başmelek Mikail gönderildi.”—Ellen G. White, *The Sanctified Life [Kutsanmış Hayat]*, s. 51..

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Her ne kadar Hristiyanlık tarihi içinde bu gerçeği gören ilk kişiler olmasak da, Yedinci Gün Adventistleri olarak biz “büyük mücadele” motifinin, ya da tüm evrenin Mesih ile Şeytan arasındaki destansı bir savaşın parçası olduğu düşüncesinin güçlü savunucularıyız. Ayrıca biz, tüm insanların gerçekten de bu mücadeleye dahil olduğuna inanıyoruz. Başkaları, seküler insanlar bile, hepimizin içine battığı bir savaş gerçeğinden söz etmiştir. Büyük mücadelede senin kendi deneyimin ne oldu? Bunun kendi hayatında ne şekilde tezahür ettiğini gördün? Bu mücadeleyi veren başkalarına da yardımcı olabilecek ne öğrendin?
- ❷ Efesliler 6:10–18 ayetlerini oku. Pavlus’un açıkça kullandığı askerlik imgelerine dikkat et. Bu ayetlerde bize büyük mücadele için hangi “savaş talimatları” verilmiş?
- ❸ Daniel 10:11 ayetinde, Daniel’e ikinci kez (bkz. Dan. 9:23) hamudot, yani “sevilen biri” deniyor. Bu, gök ile yer arasındaki yakın, hatta duygusal bağlantı hakkında bize ne söylüyor? Günümüz dünyasının büyük bölümünde yaygın olan tanrıtanımaz görüşle karşılaştırıldığında, bu gerçeğin ne kadar kökten farklı olduğunu düşün. Burada Daniel’e atıfla karşımıza çıkan bu Kutsal Kitap görüşü, bize ne umut vaat ediyor?

Anne Karnındaki Bebek Ölmeyi Reddetti

Victor Hulbert

Doktor, Fusae Suzuki'ye "Çok üzgünüm" dedi. "Kocanız çok genç, fakat ne yazık ki bu akşam ya da en fazla birkaç gün içinde ölecek."

Bu haber genç Japon anneyi perişan etti. Nehre su çekmeye gitti ve suya bakarken kendisini suya atmaya düşündü. Fakat bu sırada siyah takım elbiseli iki adam belirdi.

Biri "Kısa bir süre sabret" dedi.

Diğeri "Evet, sabırlı ol" dedi.

Bu sözlerden sonra, adamlar ortadan kayboldu.

Bu olay Fusae'yi umutsuzluğundan kurtardı ve tüberküloza yakalanmış olan çiftçi eşi Mitsuharu'ya bakmak üzere eve döndü.

Çok geçmeden ikinci çocuğuna hamile kaldı. Mitsuharu eşinin iki çocuğa tek başına bakmak için çabalaması düşüncesine dayanamıyordu. Sonunda, kocasının hamileliği sonlandırması ricalarına razı oldu. Devlet de bu kararı destekledi.

Eczacı ona kesinlikle işe yarayacağını söylediği etkili bir ilaç verdi.

"Bu ilacı dikkatli kullan ve sakın reçetede belirtilen dozun üstüne çıkma" diye uyardı. "Aksi halde kendi hayatın tehlikeye girer."

Fusae, hamileliğini sonlandırmaya yetecek olan ilk dozu aldı. Acı içinde ağlarken, karnındaki bebeğin hareket ettiğini hissetti. "Bebeğim hala yaşıyor!" diye haykırdı.

Ertesi gün aynı dozu tekrar aldı. Ardından üçüncü gün tekrarladı. Ancak karnındaki bebek hâlâ hareket ediyordu. Çaresizlik içinde, ilaç şişesini boşaltana kadar almaya devam etti, fakat bebek hayatta kaldı.

Kocasına "Bu tamamen inanılmaz bir şey!" dedi.

Sağlıklı bir bebek doğdu. Birkaç ay sonra Fusae ve Mitsuharu müjdeleme toplantılarına katıldılar ve Akeri'nin ilk doğum gününde vaftiz oldular.

Adventist Kilisesi Kuzey Asya-Pasifik Bölümü'nün yönetici sekreteri olarak hizmet verdikten sonra emekli olan tecrübeli Japon pastör Akeri Suzuki "Onların vaftiz günü bana hep Tanrı'nın hayatımı kurtarmak için annemin rahmine müdahale ettiğini anımsatır" dedi. "Anne-babam köyümüzdeki ilk Adventist kilise üyeleri oldu."

Annesi bu olayı Akeri'ye 30 yaşından sonra anlattı.

"Annemden doğum hikayemi öğrendiğimde korkunç bir sarsıntı geçirdim ve güçlü bir yıldırım çarptığı gibi hissettim" dedi. "Bütün bedenim titredi."

Tanrı'nın muazzam sevgisi karşısında şaşkına dönerek, "Ben Tanrı'dan gelen çok kıymetli bir hediyeyim" diye düşündü.

Tam o anda kendini tekrar Tanrı'ya adadı.

"Tanrı hayatımı kurtarmak için annemin rahmine müdahale etti" dedi.

Kuzeyden ve Güneyden Güzel Ülke'ye

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Daniel 11; Dan. 8:3–8, 20–22; Ysa. 46:9, 10; Dan. 8:9, 23; Mat. 27:33–50.*

HATIRLAMA METNİ: “‘Bilgelerden kimisi tökezleyecek; öyle ki, son gelinceye dek arınıp temizlenebilsin, lekесiz duruma gelebilsinler. Çünkü son yine de belirlenen zamanda gelecek’” (*Daniel 11:35*).

EBu zorlayıcı bölüme başlarken, girişte birkaç noktanın vurgulanması gerekiyor. Öncelikle, Daniel 11. bölüm Daniel kitapçığında daha önce gördüğümüz peygamberlik sözlerinin ana hatlarıyla tümüyle aynı doğrultudadır. Aynı 2., 7., 8., ve 9. bölümlerde olduğu gibi, peygamberlik bildirisi peygamberin zamanından başlayıp zamanın sonuna kadar uzanıyor. İkinci olarak birbiri ardına dünya güçleri ortaya çıkıyor, bunlar genellikle Allah'ın halkına zulmeden güçler. Üçüncü olarak, ana hatlar halindeki her peygamberlik sözü mutlu sonla doruğa ulaşıyor. Daniel 2. bölümde taş heykeli yok ediyor; Daniel 7. bölümde İnsanoğlu krallığı alıyor; Daniel 8. ve 9. bölümlerdeyse göksel tapınak Mesih'in işi aracılığıyla arındırılıyor.

11. bölüm üç temel noktayı takip ediyor. İlk olarak, Pers krallarıyla başlıyor ve onların kaderlerini, kuzey kralının Allah'ın kutsal dağına saldırmalarıyla sonun zamanının gelişini anlatıyor. İkinci olarak, kuzey kralı ile güney kralı arasındaki birbirini izleyen bir dizi savaş ve bunların Allah'ın halkını nasıl etkiledikleri tarif ediliyor. Üçüncü olarak, Kuzey kralının “güzel kutsal dağ” yakınında ölmesiyle mutlu sona erişiyor (Dan. 11:45). Böylesine olumlu bir sonuç, kötülüğün bitişine ve Allah'ın sonsuz krallığının kuruluşuna işaret ediyor.

*21 Mart Sebt Günü'ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Pers ve Grek Krallıkları Hakkındaki Peygamberlik Sözleri

Daniel 11:1–4 ayetlerini oku. Burada bize Daniel kitapçığında daha önce gördüğümüz peygamberlik sözlerinden bazılarını hatırlatan ne görüyoruz?

Cebrail Daniel'e Pers krallığında üç kralın daha ortaya çıkacağını söylüyor. Bunlardan sonra, hepsinden daha zengin olacak olan dördüncü kral gelecek ve Grekleri kışkırtacak. Koreş'ten sonra Pers imparatorluğunda art arda üç kral hüküm sürdü: Kambises (mö 530–522), Sahte Smerdis (mö 522) ve 1. Darius (mö 522–486). Dördüncü kral, Ester kitapçığında Ahaşveroş olarak bahsedilen Kserkses'tir. Peygamberlik sözünde öngörüldüğü gibi, çok zengindi (Ester 1:1–7) ve Grek krallığını istila etmek için muazzam bir ordu topladı. Fakat tüm kuvvetine rağmen, cesur Grek askerlerinden oluşan daha küçük bir güç tarafından püskürtüldü.

Daniel 11:3 ayetinde ortaya çıkan ve eski dünyanın mutlak hükümdarı haline gelen güçlü kralın Büyük İskender olduğunu fark etmek zor değil. 32 yaşında, imparatorluğu yönetecek bir varis bırakmadan öldü. Böylece krallık dört generali tarafından bölüştü: Seleukos Suriye ve Mezapotamya'ya, Ptolemaios Mısır'a, Lisimahos Trakya ve Anadolu'nun bir kısmına ve Kassander Makedonya ve Yunanistan'a hakim oldu.

Daniel 11:2–4 ayetlerini Daniel 8:3–8, 20–22 ayetleriyle karşılaştır. Bu ayetler bir arada buradaki kuvvetin İskender olduğunun belirlenmesine nasıl yardımcı oluyor?

Bu çeşitli isimlerden, tarihlerden, bölgelerden ve tarihsel olaylardan ne öğrenebiliriz? İlk olarak, peygamberlik sözünün ilahî haberci tarafından öngörüldüğü gibi yerine geldiğini öğreniyoruz. Allah'ın Sözü asla yanılmaz. İkinci olarak, Allah tarihin Rabbi'dir. Birbiri ardına gelen siyasi güçlerin, önderlerin ve krallıkların, her çeşit imparatorun, diktatörün ve politikacının hırsıyla harekete geçirildiği izlenimini edinebiliriz. Fakat Kutsal Kitap Allah'ın mutlak şekilde denetim sahibi olduğunu ve tarihin çarkını Kendi ilahi gayesi doğrultusunda hareket ettireceğini, bunun sonucunda da kötülüğün yok edileceğini ve Allah'ın sonsuz krallığının kurulacağını ortaya koyuyor.

Suriye ve Mısır Hakkındaki Peygamberlik Sözleri

Daniel 11:5–14 ayetlerini oku. Burada ne ortaya çıkıyor?

Büyük İskender'in ölümünden sonra büyük Grek İmparatorluğu onun dört generali arasında bölüştü. Bunlardan ikisi –Suriye'deki Seleukos (Kuzey) ve Mısır'daki Ptolemaios (Güney)– hanedanlar kurmayı başardılar, bunlar ülkenin egemenliği için birbirleriyle savaşıyorlardı.

Pek çok Kutsal Kitap öğrencisi Daniel 11:5–14 ayetlerinde öngörülen Kuzey kralı ile Güney kralı arasındaki savaşları, bu iki hanedan arasındaki sayısız çarpışma olarak anlamışlardır. Peygamberlik sözüne göre bu iki hanedanı evlilik yoluyla birleştirme girişiminde de bulunulacak, fakat bu ittifak kısa ömürlü olacaktır (*Dan. 11:6*). Tarihi kaynaklara göre, 1. Seleukos'un torunu olan 2. Antiyokus Teos (mö 261–246) Mısır kralı 2. Ptolemaios Filedefos'un kızlarından Berenike ile evlenmişti. Fakat bu anlaşma yürümedi ve Allah'ın halkının doğrudan ilgili olduğu çatışma kısa sürede kaldığı yerden devam etti. Dolayısıyla Daniel 11. bölümde, Daniel peygamber sahnedan ayrıldıktan sonraki yüzyıllarda Allah'ın halkının hayatlarına dokunacak bazı önemli olaylar ele alınıyor.

Yine, Rabb'in dünyanın bu bölgesinde üstünlük için birbiriyle savaşan krallıklarla ilgili bunca ayrıntıyı neden önceden bildirdiğini sorabiliriz. *Nedeni çok basit: bu savaşlar Allah'ın halkını etkiliyor.* Yani, Rab halkının gelecek yıllarda karşılaşacağı pek çok zorluğu önceden duyuruyordu. Ayrıca, Allah tarihin Rabbi'dir ve peygamberlik kayıtlarını tarihsel olaylarla karşılaştırdığımızda peygamberlik sözlerinin öngörüldüğü gibi yerine geldiğini yeniden görebiliriz. Bu Helenistik krallıkların birbirleriyle savaşarak yaşadıkları değişimleri öngören Tanrı, geleceği bilen Allah'tır. O bizim güvenimize ve imanımıza lâyıktır. Bu, insan hayal gücünün ürettiği bir put değil, büyük bir Tanrı'dır. O sadece tarihsel olayların akışını yönetmekle kalmaz, O'na izin verirsek bizim hayatlarımızı da yönetebilir.

Yeşaya 46:9, 10 ayetlerini oku. Bu iki ayette ne miktarda temel Hristiyan ilahiyati bulunuyor ve bunlardan hangi büyük umudu çıkarabiliriz? Allah müşfik ve sevgi dolu değil, kinci ve acımasız olsaydı, onuncu ayetin ne kadar korkutucu olabileceğini düşün.

Roma ve Antlaşma Önderi

Daniel 11:16–28 ayetlerini oku. Metin zor anlaşılır olsa da, Daniel kitapçığında başka yerlerde de görülen hangi imgeleri bulabilirsin?

Gücün Helenistik krallardan putperest Roma'ya geçişinin Daniel 11:16 ayetinde tarif edildiği anlaşılıyor: “Kente saldıran Kuzey Kralı dilediği gibi davranacak, kimse ona karşı duramayacak. Güzel Ülke’yi yönetecek, yıkıp yok etme yetkisi onun elinde olacak.” Güzel Ülke eski İsrail’in bulunduğu bölge olan Yeruşalim, bu bölgeyi ele geçiren yeni güç de putperest Roma’dır. Aynı olay küçük boynuzun yatay büyümesi ve Güzel Ülke’ye ulaşmasıyla da temsil ediliyor (*Dan. 8:9*). O halde, bu noktada dünyayı yöneten gücün putperest Roma olduğu açıkça anlaşılıyor.

Kutsal Kitap ayetlerindeki bazı ek ipuçları da bu düşünceyi destekliyor. Örneğin “zorla vergi toplayacak” ifadesinde bahsedilen Sezar Augustus olmalı. İsa onun hükümdarlığı sırasında doğmuştu, zira Meryem ve Yusuf sayım için Bethel’em’e gitmişlerdi (*Dan. 11:20*). Ayrıca, peygamberlik sözüne göre bu hükümdarın yerine “değersiz biri geçecek” (*Dan. 11:21*). Tarihin gösterdiği gibi, Augustus’un yerine üvey oğlu Tiberius geçmiştir. Tiberius tuhaf ve değersiz bir kişi olarak tanınıyordu.

En önemlisi, Kutsal Kitap metnine göre “antlaşma önderi” Tiberius’un hükümdarlığı sırasında yok edilecekti (*Dan. 11:22*). Bu açıkça “Meshedilmiş olan Önder” olarak da adlandırılan Mesih’in çarınha gerilmesinden bahsetmektedir (*Dan. 9:25, ayrıca bkz. Mat. 7:33–5*), zira O Tiberius’un hükümdarlığı sırasında öldürülmüştür. Burada İsa’dan “antlaşma önderi” olarak bahsedilmesi bize tarihsel olayların akışını gösteren güçlü bir işaretir, okuyuculara yine Allah’ın şaşırtıcı ezeli bilgisine dair güçlü bir kanıt veriyor. Bu peygamberlik sözlerinde daha önce gerçekleşen her şeyde Allah haklı çıktı, o halde gelecekte olacağını söylediği şeylere dair de O’na kesinlikle güvenebiliriz.

Tüm siyasi ve tarihi olaylar arasında, “antlaşma önderi” Nasıralı İsa ayetlerde ortaya çıkartılmıştır. Bu, tüm kargaşa ve siyasi entrikalara rağmen, bize İsa’nın Kutsal Yazılar’da merkezi olmaya devam ettiğini göstermeye nasıl yardımcı olur?

Bir Sonraki Güç

Daniel 11:29–39 ayetlerini oku. Putperest Roma’dan sonra hangi güç yükseliyor?

Daniel 11:29–39 ayetleri yeni bir güç düzeninden bahsediyor. Bu düzen putperest Roma İmparatorluğu’nun devamı olmasına ve selefinin bazı özelliklerini miras almasına rağmen, aynı zamanda bazı yönlerden de farklı olduğu görülüyor. Kutsal Kitap metni “ne önceki ne de sonraki gibi olmayacak” diyor (Dan. 11:29, İngilizce’den çeviri). Daha ilerlediğimizde, onun dini bir güç gibi davrandığını görüyoruz. Saldırıları daha çok Allah’a ve O’nun halkına yönelik. Bu kralın eylemlerinden bazılarına bakalım.

İlk olarak, “öfkeyle kutsal antlaşmaya karşı çıkacak” (Dan. 11:30). Burada bahsedilen, bu kralın karşı koyduğu Allah’ın kurtuluş antlaşması olmalı.

İkinci olarak, bu kral “tapınakla kaleyi kirletecek” ve “günlük sunuları” kaldıracak olan güçler oluşturacak (Dan. 11:31). Daniel 8. bölümde küçük boynuzun Allah’ın “tapınağının” temellerini yıktığını ve “günlük sunuları” kaldırdığını görmüştük (Dan. 8:11). Bu, Mesih’in göksel tapınaktaki hizmetine yapılmış ruhsal bir saldırı olarak anlaşılmalıdır.

Üçüncü olarak, bu güç tapınağa saldırısının bir sonucu olarak “yıkıcı iğrenç şeyi” Allah’ın tapınağına koyacak. Benzer bir ifade olan “yıkım getiren başkaldırı”, küçük boynuzun gerçekleştirdiği sapkınlık ve isyan hareketlerine işaret ediyor (Dan. 8:13).

Dördüncü olarak, bu güç Allah’ın halkına zulmediyor: “Bilgelerden kimisi tökezleyecek; öyle ki, son gelinceye dek arınıp temizlenebilsin, lekesiz duruma gelebilsinler” (Daniel 11:35). Bu bize gökteki ordudan ve yıldızlardan bazılarını yere düşüren ve ayakları altında çiğneyen küçük boynuzu hatırlatıyor (Dan. 8:10; Dan. 7:25 ile karşılaştır).

Beşinci olarak, bu kral “kendini bütün tanrılardan daha büyük, daha yüce gösterecek, tanrıların Tanrısı’na karşı duyulmamış sözler söyleyecek” (Dan. 11:36). Bu hiç şaşırtıcı değil, zira küçük boynuzun da Allah’a karşı dahi (Dan. 7:25) “böbürlenmiş bir ağız vardı” (Dan. 7:8).

Başka benzerliklerden de bahsedilebilir, fakat Daniel 7. ve 8. bölümde okuduklarımıza dayanarak, bu güç kimdir ve toplumsal baskılara rağmen onun kimliğiyle ilgili tavizsiz durmamız bizim için neden önemlidir?

Son Olaylar

Daniel 11:40–45 ayetlerini oku. Burada ne oluyor?

Aşağıdaki ifadeler bu metni anlamamıza yardım ediyor:

Sonun Vakti: “Sonun vakti” ifadesi sadece Daniel kitapçığında geçer (*Dan. 8:17, KM; Dan. 11:35, 40, KM; Dan. 12:4, 9, KM*). Daniel’in peygamberlik sözlerinin incelenmesi, sonun vaktinin 1798 yılında papalığın düşüşünden ölümlerin dirilişine kadar uzandığını gösteriyor (*Dan 12:2*).

Kuzey Kralı: Bu unvan önce coğrafi olarak Seleukos hanedanını belirtiyor, fakat daha sonra putperest Roma’ya ve son olarak da papalık Roma’sına işaret ediyor. Böylelikle, coğrafi bir bölgeyi değil, Allah’ın halkının ruhsal düşmanlarını tanımlıyor. Ayrıca Kuzey kralının Kutsal Kitap’ta simgesel olarak Kuzeyle ilişkilendirilmiş olan, gerçek Tanrı’nın bir taklidini temsil ettiğine de dikkat etmeliyiz (*Yşa. 14:13*).

Güney Kralı: Bu unvan ilk olarak Kutsal Topraklar’ın güneyinde, Mısır’da yer alan Ptolemaios hanedanını belirtiyor. Fakat peygamberlik sözünde olaylar gelişirken teolojik bir boyut kazanıyor, bazı bilginler bunu tanrıtanımazlıkla ilişkilendiriyorlar. Ellen White’in Vahiy 11:8 ayetindeki Mısır göndermesi hakkında yorum yaparken dediği gibi, “Bu tanrıtanımazlıktır.”—*Büyük Mücadele*, s. 269.

Güzel kutsal dağ: Eski Ahit zamanlarında bu ifade İsrail’in başkentiyle kalbi olan ve coğrafi olarak Vaat Edilen Ülke’de bulunan Siyon’a işaret ediyordu. Çarmıh’tan sonra, Allah’ın halkı artık etnik ve coğrafi ayrımlarla tanımlanmıyor. O halde, kutsal dağ tüm dünyaya dağılmış durumda olan Allah’ın halkının simgesel bir tanımı olmalı.

Öyleyse, olayları belki aşağıdaki gibi yorumlayabiliriz:

(1) Güney kralı Kuzey kralına saldırıyor: Fransız Devrimi dini toptan yok etmeye ve papalığı bozguna uğratmaya teşebbüs etti, fakat başarısız oldu. (2) Kuzey kralı Güney kralına saldırıyor ve onu mağlup ediyor: başında papalığın ve onun mütteliklerinin bulunduğu din güçleri sonunda tanrıtanımazlığın güçlerini alt edecek ve yendikleri düşmanlarıyla ittifak yapacaklar. (3) Edom ve Moav ile Ammon’un önde gelen halkı kurtulacaklar: Allah’ın gerçek halından sayılmayanlardan bazıları son saatte sürüye katılacaklar. (4) Kuzey kralı kutsal dağa saldırmak için hazırlanıyor, fakat sonu geliyor: kötülüğün güçleri yok edilir ve Allah’ın krallığı kurulur.

Sonunda Allah’ın ve O’nun halkının muzaffer olacağını bilmekten nasıl teselli çıkarabiliriz?

EK ÇALIŞMA: Martin Luther'in, en azından Daniel 11:29–39 ayetlerine ilişkin, 11:31 ayetindeki yıkıcı iğrenç şeyin papalık ve onun öğretileriyle uygulamaları olduğunu tespit etmesi ilginç. Böylelikle, Daniel 11. bölümün 7. ve 8. bölümlerle olan karşılıklı ilişkisi, Luther'in ve diğer birçok Protestan yorumcunun, papalık kurumu ile onun öğretilerinin bu peygamberlik sözlerinin tarihteki yerine gelişleri olduğu görüşünü pekiştiriyor. Bu bağlamda Ellen G. White şöyle diyor: "Roma'nın yetki alanındaki hiçbir kilise, vicdan özgürlüğünü uzun süre rahatsız edilmeden uygulayamadı. Papalık güce kavuşur kavuşmaz yetkisini tanımayı reddeden herkesi ezmek için kollarını uzattı ve kiliseler birbiri ardınca onun egemenliğine girmeye başladı."—*Büyük Mücadele*, s. 62.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Kutsal Kitap'ın Roma'nın son günlerdeki işlevine dair öğretilerinden taviz vermeden, başkalarının duygularına karşı nasıl hassas olabiliriz?
- ❷ Daniel 11:33 ayeti şöyle diyor: "Halkın arasındaki bilge kişiler birçoklarını eğitecekler. Ama bir süre bu kişiler ya kılıçla öldürülecek, yakılacak, tutsak edilecek ya da mallarından edilecekler." Bu ayet, Allah'ın sadık halkından olan bazı kişilerin kaderlerine dair ne söylüyor? Ayrıca bu ayet bu sadık insanlardan bazılarının şehit edilmeden önce ne yapıyor olacaklarını söylüyor? Burada bugün bizim için hangi mesaj var?
- ❸ Daniel 11:36 ayeti şöyle diyor: "Kral dilediği gibi davranacak. Kendini bütün tanrılardan daha büyük, daha yüce gösterecek, tanrıların Tanrısı'na karşı duyulmamış sözler söyleyecek. Tanrı'nın öfkesi tamamlanıncaya dek başarılı olacak. Çünkü tasarlanan, yerine gelecektir." Bu sana kimi ve neyi hatırlatıyor? (Bkz. Yşa. 14:12–17; ayrıca bkz. 2Se. 2:1–4.)
- ❹ Daniel 11:27, 29 ve 35 ayetlerinde lammo'ed, yani "belirlenen zaman" ifadesi geçiyor. Bu, tarihin Allah'ın denetiminde olmasıyla ilgili bize tekrar ne anlatıyor?

Hizmet Yüreği

Joyce

Joyce 25 yaşında bir Küresel Hizmet öncüsüdür, 10 milyon nüfuslu bir kentte, başka bir kadın Küresel Hizmet öncüsüyle birlikte gençler için bir kilise kurdular. Kapalı ve Hristiyanlığa düşman bir ülkede yaşadığı için, Adventist Müjdeleme onun tam adını ve yerini yayınlamıyor. Burada, editör Andrew McChesney'in "Neden müjdecî olmaya karar verdiniz?" sorusuna Joyce'un verdiği yanıtı okuyacağız.

Benim bir ablam var, adı Sarah ve doğuştan kalp hastalığı var.

Büyükannem çok endişeliydi ve en iyi hastaneyi her yerde aradı. Fakat doktorlar Sarah'ya yardım edemiyorlardı. Böylece büyükannem geleneksel ibadet yerlerimize giderek yardım istedi, fakat buralarda da kimse ablama yardım edemedi.

Sonunda doktor anne-babama elinden başka bir şey gelmediğini söyledi.

"Sarah'ya en iyi şekilde bakın" dedi. "Yemek için özel bir şey, ya da yeni bir oyun-cak isterse mutlu olması için ona verin."

Bir gün, Sarah 7 yaşındayken, Yedinci Gün Adventisti bir akrabamız uzaklardan ziyarete geldi. Büyükannemin Sarah için endişeli olduğunu gördü ve "İsa'ya inanırsanız bereketlenirsiniz" dedi.

Ertesi Seb't günü büyükannem beni kiliseye götürdü. 3 yaşındaydım. Kilise üyeleri çevremizde daire biçiminde toplandılar, bizim için ve Sarah için dua ettiler.

Sadece birkaç gün sonra Sarah iyileşti! Kalbi mükemmel çalışıyordu! Doktor buna inanamadı. Birkaç tıbbi test uyguladı ve Sarah'nın kalbinde hiçbir sorun olmadığını gördü. Bu bir mucizeydi!

Bu mucize ailemi değiştirdi. Büyükannem ve anne-babam her Seb't günü kiliseye gitmeye başladılar, çok geçmeden de vaftiz oldular. Anne-babam bundan sonra İsa'yı başkalarına anlatmak istediklerine karar verdiler. Böylece işlerinden ayrıldılar, kilise eğitimi aldılar ve Küresel Hizmet öncüleri oldular. Ablam büyüdüğünde o da Küresel Hizmet öncüsü oldu. Geçen yıl ben de Küresel Hizmet öncüsü olma kararı aldım.

Müjdecî olarak, Kutsal Kitap dersleri veriyorum, insanlarla birlikte dua ediyorum ve vaazlar veriyorum. Bir ortakla, 23 yaşındaki başka bir Küresel Hizmet öncüsüyle birlikte çalışıyorum, kısa süre önce bu kentte gençler için yeni bir kilise kurduk.

Hristiyan olmayan akrabalarımızı neden müjdecî olduğumu anlamıyorlar. Bana başka bir iş aramamı söylüyorlar. Bazen böyle olumsuz sözcükler duyunca cesaretim kırılıyor, ama anne-babam benim için dua ediyor. Hatta annem Seb't günleri oruç tutup benim için dua ediyor. Anne-babam bana insanlar için çalışmadığımı, Tanrı için çalıştığımı hatırlatıyorlar.

Anne-babam haklı. Ben Tanrı için çalışıyorum. Tanrı ablamı iyileştirerek ne kadar muhteşem ve güçlü olduğunu gösterdi. Tanrı'nın her adımında bana yol gösterdiğine inanıyorum.

Topraktan Yıldızlara

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Daniel 12; Rom. 8:34; Luka 10:20; Rom. 8:18; İbr. 2:14, 15; Yu. 14:29; Va. 11:3.*

HATIRLAMA METNİ: “Bilgeler gökkubbe gibi, birçoklarını doğruluğa döndürenler yıldızlar gibi sonsuza dek parlayacaklar” (*Daniel 12:3*)”

Daniel kitapçığı Nebukadnessar’ın Yahuda’yı istila edip tutsakları Babil’e götürmesiyle başlıyor; fakat buna tezatla Mikail’in Allah’ın halkını son zaman Babil’inden kurtarmak için karşı koymasıyla sonuçlanıyor. Yani, Daniel kitapçığı boyunca görüldüğü gibi, sonunda, en sonunda, Allah her şeyi Kendi halkının yararına çözüyor.

Ayrıca gördüğümüz gibi, Daniel ve arkadaşları Allah’a sadık kalarak, sürgünde karşılımlarına çıkan denemeler ve zorluklar karşısında benzersiz bilgelik gösterdiler. Aynı şekilde, özellikle de “ulusun oluşumundan beri hiç görülmemiş bir sıkıntı dönemi” (Dan. 12:1) yaşanırken, Allah’ın son zaman halkı da büyük sıkıntıyla karşılaştıklarında sadık kalacaklar. Babil’de Daniel ve arkadaşlarının yaptığı gibi, bilgelik ve anlayış gösterecekler. Bilgeliği sadece kişisel bir erdem olarak tecrübe etmeyecek, kendilerini bu bilgeliğin bir sonucu olarak başkalarını da doğruluğa yönlendirmeye adayacaklar. Bazıları ölecek ya da öldürülecek, böylece toprağa geri dönecekler, fakat sonsuzluk için diriltilecekler. Kutsal Kitap’ın dediği gibi, “Yeryüzü toprağında uyuyanların birçoğu uyanacak: Kimisi sonsuz yaşama... gönderilecek” (Dan. 12:2).

*28 Mart Sebti Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Önderimiz Mikail

Daniel 12:1 ayetini oku. Zamanın sonunda tarihin akışını kim değiştiriyor? Bu ayetin ne anlama geldiğini kavramamıza Romalılar 8:34 ve İbraniler 7:25 ayetleri nasıl yardım edebilir?

Bu noktaya kadar Daniel kitapçığının her bölümü putperest bir ulusun hükümdarından söz edilerek başlamıştı. 12. bölüm de aynı şekilde bir hükümdarla başlıyor, fakat diğer bölümlerin aksine bu kez hükümdar Allah'ın halkını düşmanlarının elinden kurtarmak için ortaya çıkan ilahî bir önder.

Daniel 10. bölümü işlerken gördüğümüz gibi, Mikail Daniel'e Dicle ırmağının yanında görünen aynı güçlü göksel varlık. Orada Allah'ın halkının göksel temsilcisi olarak ortaya çıkıyor. Ayrıca Daniel kitapçığında başka yerlerde İnsanoglu (*Daniel 7*), Gök Ordusu'nun Önderi (*Daniel 8*) ve Meshedilmiş olan Önder (*Daniel 9*) olarak ortaya çıkıyor. Dolayısıyla –adı “Allah gibi olan kimdir?” anlamına gelen– Mikail, bizzat İsa'dan başkası olamaz.

Mikail'in müdahalesinin zamanlamasına dikkat edilmeli. Daniel 12:1 ayetine göre bu “o zaman” gerçekleşiyor (*Dan. 12:1*). Bu ifade, henüz Daniel 11:40–45 ayetlerinde bahsedilmiş olan zamanı belirtiyor. Bu, 1798 yılında papalığın düşüşüyle başlayıp, zamanın sonundaki dirilişe kadar uzanan zaman dilimi (*Dan. 12:2*).

Mikail'in işinin iki önemli yönü, Daniel 12:1 ayetinde O'nun eylemini tanımlamak için kullanılan “durmak” (KM) fiilinden çıkarılabilir. İlk olarak, “durmak” fiili kralların fethederek ve hükmederek yükselişlerini anımsatıyor. Aynı zamanda ağırlıklı olarak askeri bir anlam ifade ediyor. Mikail'in Kendi halkını koruyan ve büyük mücadelenin son evrelerinde onlara özel bir şekilde önderlik eden askeri bir lider olduğunu gösteriyor.

İkinci olarak, “durmak” fiili ayrıca bir yargılama ortamına işaret ediyor. Mikail göksel mahkemede avukat görevi görmek için “ayakta duruyor.” İnsanoglu olarak, araştırmacı yargılamada Allah'ın halkını temsil etmek için Eskiden beri var Olan'ın huzuruna geliyor (*Dan. 7: 9–14*). Yani, Mikail'in yükselmesi ya da ayakta durması, işinin askeri ve yargısal yönlerini hatırlatıyor. Başka bir deyişle, O'na Allah'ın düşmanlarını yenilgiye uğratma gücü ve göksel mahkemede Allah'ın halkını temsil etme yetkisi verilmiştir.

Mikail'in şimdi bile bizim yararımıza ayakta durduğunu bilmenin ne demek olduğunu bir düşün. Bu, bir günahkâr olan sana ne umut vermeli?

Kitapta Yazılı

Daniel 12:1 ayeti “adı kitapta yazılı olanlar”dan bahsediyor. Bu ne anlama geliyor?

Mikail'in müdahale ettiği zaman da hiç görülmemiş bir sıkıntı dönemi olarak tanımlanıyor. Bu, Allah'ın Ruhü'nun isyankâr insanoğlundan geri çekileceği zamana karşılık geliyor. Daha sonra, Allah'ın uluslara yönelik gazabının ifadeleri olan son yedi bela son zaman Babil'inin üzerine dökülecek (Vahiy 16; Va. 18:20–24) ve karanlığın güçleri dünya üzerine salıverilecekler. Ellen G. White bu zamanla ilgili şöyle yazmıştır: “Bundan sonra Şeytan, yeryüzünün sakinlerini son büyük sıkıntıya sokacaktır. Allah'ın melekleri insan tutkularının şiddetli rüzgarlarını kontrol altında tutmaya son vereceğinden, tüm çekişme unsurları serbest kalacaktır. Tüm dünya, eski zamanlarda Yeruşalim'in üzerine gelenden çok daha korkunç bir yıkıma uğrayacaktır.”—Büyük Mücadele, s. 619.

Fakat bu korkunç zamanda Allah'ın halkı kurtarılacak, çünkü onlar göksel mahkemede görülen araştırmacı yargılamada göksel Başrahip İsa tarafından aklanmışlardır ve adları kitaba yazılmıştır.

Bu kitabın anlamını kavramak için, Kutsal Kitap'ta iki tür göksel kitaptan bahsedildiğini aklımızda tutmalıyız. Birinde Rabb'e ait olanların adları yazılıdır ve bu kitaptan zaman zaman yaşam kitabı olarak bahsedilir (Çık. 32:32, Luk. 10:20, Mez. 69:28, Flp. 4:3, Va. 17:8).

Yaşam Kitabı'na ek olarak, Kutsal Yazılar insan eylemlerinin kayıtlarının bulunduğu kitaplardan bahseder (Mez. 56:8, Mal. 3:16, Yşa. 65:6). Bunlar herkesin Rabb'e olan bağlılığını belirlemek için göksel mahkemede kullanılan kitaplardır. Bunlar her insanın adını ve eylemlerini barındıran göksel kayıtlar, “veritabanları”dır. Bazı kişiler adlarının, özellikle de eylemlerinin, gökte yazılı olduğu düşüncesine karşı çıkıyorlar. Ancak biz hayatlarımızı Mesih'e adadığımızda, adlarımız yaşam kitabına yazılıyor ve kötü işlerimiz yargılamada siliniyor. Bu göksel kayıt, bizim İsa'ya ait olduğumuza ve bu sayede sıkıntı zamanında korunmaya hakkımız olduğuna dair tüm evrene hukuki bir delil sağlıyor.

Neden bize verilen yalnızca Mesih'e ait olan doğruluk “kitapta yazılı” bulunmak için tek umudumuz? Cevabını Sebt günü derste söyle.

Diriliş

Daniel 12:2, 3 ayetlerini oku. Burada hangi olaydan bahsediyor ve ölümden ne anladığımızı göz önünde bulundurursak, bu olay bizim için neden çok önemli?

Eski Ahit'te yaklaşan dirilişten en açık şekilde muhtemelen Daniel kitapçığında söz edilmektedir. Biz bu ayet üzerine düşünerek bazı çok önemli gerçekleri öğrenebiliriz. İlk olarak, "uyku" mecaziyla belirtildiği gibi, insan bedenlerinde ikamet eden ölümsüz ruhlar yoktur. İnsanlar beden, zihin ve ruhtan oluşan bölünmez birer bütündürler. Ölümle kişinin varlığı sona erer ve dirilişe kadar bilinçsiz kalır. İkinci olarak, ayetimiz yaklaşan dirilişin günahın sonucunda gerçekleşenlerin tersine çevrilmesi olduğuna işaret ediyor. Aslında, Daniel 12:2 ayetinde "yeryüzü toprağı" olarak tercüme edilen ifade, orijinal dilinde "topraktan yeryüzü" anlamına gelir. Kelimelerin bu alışılmadık sıralaması, "toprak" kelimesinin "yeryüzü" kelimesinden önce geldiği diğer tek ayet olan Yaratılış 3:19 ayetine işaret ediyor. Bu, Adem'in düşüşüyle verilen ölüm hükmünün tersine çevrileceğini ve ölümün artık egemen olmayacağını ima ediyor. Pavlus'un dediği gibi: "ölüm yok edildi, zafer kazanıldı!" (1Ko. 15:54).

Romalılar 8:18 ve İbraniler 2:14, 15 ayetlerini oku. Hangi sebeplere dayanarak ölümden korkmamıza gerek yok?

Buradaki her şeyi mahveden ve sona erdiren ölümdür. Fakat bize, sadık imanlılar için son sözü ölümün söylemediği vaadi verilmiştir. Ölüm bozguna uğratılmış bir düşmandır. Mesih ölümün zincirlerini kırıp mezardan dirilmiş olarak çıktığında, ölüme bitirici darbeyi vurmuş oldu. Artık, geçici ölüm gerçekliğinin ötesine, Allah'tan aldığımız Mesih'teki hayatın mutlak gerçekliğine bakabiliriz. Mikail "[ayağa] kalktığı" için (bkz. Dan. 12:1, KM), O'na ait olanlar da ayağa kalkacaklar. Sonsuzlara dek yıldızlar gibi parlamak için "yeryüzü toprağından" kalkacaklar.

Hayatın acıları ve zorlukları içinde, sondaki diriliş vaadinden ne şekilde umut ve teselli çıkarabiliriz? En gerçek anlamıyla, neredeyse başka hiçbir şeyin neden önemi yok?

Mühürlü Kitap

Daniel 12:4 ve Yuhanna 14:29 ayetlerini oku. Daniel'in kitabı neden sonun vaktine kadar mühürlenmeli?

Kitapçığın son ana kısmının kapanışında (Dan. 10:1–12:4), peygamber tomarı sonun vaktine kadar mühürleme emri alıyor. Aynı zamanda, melek “bir çok adamlar araştıracaklar, ve bilgi çoğalacak” öngörüsünde bulunuyor (Dan. 12:4, KM). Bazı Daniel araştırmacıları bu sözleri bilimsel ilerlemeye dair bir öngörü olarak alsa da (ki bu da anlama dahil olabilir), bağlam “oraya buraya” gitmek ifadesinin (Yeni Çeviri) aslında Daniel kitapçığının kendisini araştırmak anlamına geldiğini gösteriyor. Gerçekten de, tarihe dönüp baktığımızda Daniel kitapçığının yüzyıllar boyunca saklı bir edebiyat eseri olarak kaldığını görürüz. Belki bazı yerlerde biliniyor ve çalışılıyordu, fakat anahtar öğretilerinden ve peygamberlik sözlerinden bazıları gizemli kaldı. Örneğin, göksel tapınağın arındırılmasına, yargılamaya, küçük boynuzun kimliğine ve işlerine ilişkin peygamberlik mesajları ve bu peygamberlik sözleriyle ilişkili zaman dilimleri hiç açık değildi.

Fakat Protestan Reformu'ndan bu yana, gitgide daha çok insan Daniel kitapçığını çalışmaya başladı. Fakat ancak sonun vaktinde kitapçık nihayet açıldı ve içeriği tamamen deşifre edildi. Ellen White'in belirttiği gibi, “1798 yılından beri Daniel kitapçığının mührü açılmış, peygamberlik sözlerine ilişkin bilgi artmış ve pek çok kişi yaklaşmakta olan yargıya dair ciddi bildiriye duyurmuştur.”—Büyük Mücadele, s. 356. “18. yüzyıl sonları ve 19. yüzyıl başlarında, yeryüzünün birbirinden çok uzak bölgelerinde Daniel ve Vahiy kitapçıklarının peygamberlik sözlerine karşı yeni bir ilgi uyandı. Bu peygamberlik sözlerinin çalışılması, Mesih'in ikinci gelişinin yakın olduğuna dair yaygın bir inanç oluşmasını sağladı. İngiltere'deki birçok yorumcu, Ortadoğu'da Joseph Wolff, Güney Amerika'da Manuel Lacunza ve Amerika Birleşik Devletleri'nde William Miller ve daha birçok peygamberlik sözü öğrencisi, Daniel'in peygamberlik sözlerine dair çalışmalarına dayanarak ikinci gelişin çok yakında olduğunu ilan ettiler. Günümüzde bu inanç dünya çapındaki bir hareketin itici gücü haline geldi.”—The Seventh-day Adventist Bible Commentary [Yedinci Gün Adventist Kutsal Kitap Şerhi], cilt 4, s. 879.

Bugün geçmişe bakarak Daniel'in bu tarihi peygamberlik sözlerinin nasıl yerine geldiğini görebiliyor olmanın bize ne kadar büyük fayda sağladığını düşün. Bu, Allah'ın vaatlerinin hepsine güvenmemize ne şekilde yardım etmeli?

Bekleme Zamanı

Daniel 12:5–13 ayetlerini oku. Kitapçık ne şekilde sonlanıyor?

İlginc bir şekilde, bu son sahne Daniel'in son büyük görünümünün yeri olan "ırmak"ta, yani Dicle nehrinde geçiyor (*Dan. 10:4*). Fakat burada kullanılan sözcük "ırmak" anlamında yaygın olarak kullanılan İbranice sözcük değil, genellikle "Nil Nehri"ni belirten *ye'or* kavramı. Bu bize Mısır'dan Çıkış'ı hatırlatıyor ve Rabb'in tıpkı İsrail'i Mısır'dan kurtardığı gibi Kendi son zaman halkını da kurtaracağını gösteriyor.

Üç peygamberlik zaman çizelgesi verilmiş. İlki –"üç buçuk yıl"– "Bu şaşır-tıcı olayların son bulması ne kadar zaman alacak?" (*Dan. 12:6*) sorusunu cevaplıyor. "Şaşırtıcı olaylar" ifadesi, Daniel 7. ve 8. bölümlerin detaylandırılması olan Daniel 11. bölümdeki görünümde tarif edilen olayları belirtiyor. Daha da belirli biçimde, bu zaman diliminden Daniel 7:25 ayetinde ve daha sonra Vahiy 11:3, Vahiy 12:6, 14 ve Vahiy 13:5 ayetlerinde bahsedilmişti. Aynı zamanda, MS 538 yılından 1798 yılına kadar süren 1260 yıllık papalık egemenliği dönemiyle de örtüşmektedir. Daniel 11:32–35 ayetleri de ne kadar sürdüğünü belirtmeden aynı zulümden bahsetmektedir.

Diğer iki zaman dilimi, 1290 gün ve 1335 gün, bizzat Daniel tarafından keten giysili Adam'a sorulan "bunların sonu ne olacak?" sorusunu yanıtlıyor. Her ikisi de "günlük sununun" kaldırılması ve "yıkıcı iğrenç şeyin" konması ile başlıyor. Daniel 8. bölüm hakkındaki dersten, "günlük sunu" kavramıyla, yerine sahte ibadet sistemi getirilen Mesih'in sürekli arabuluculuğunun kastedildiğini öğrenmiştik. O halde, bu peygamberlik dönemi Frank kralı Clovis'in Katolik inancına geçtiği MS 508 yılında başlıyor olmalı. Bu önemli olay, Orta Çağ boyunca egemenlik süren kilise ile devletin birliğinin yolunu açtı. Dolayısıyla, 1290 gün 1798 yılında, papa Fransız imparatoru Napolyon'un yetkisiyle tutuklandığında sona erdi. Daniel kitapçığında bahsedilen son peygamberlik dönemi olan 1335 gün de 1843 yılında sonlandı. Bu, Millerci hareketin ve Kutsal Kitap'ın peygamberlik sözlerinin yeniden çalışılmasının zamanydı. İsa'nın çok yakındaki gelişinin umutla beklendiği bir zamandı.

Daniel kitapçığında baştan sona iki şey görüyoruz: Allah'ın halkına zulmediliyor ve Allah'ın halkı sonunda aklanarak kurtarılıyor. Bu gerçeklik, hangi denemeler içinde olursak olalım, sadık kalmaya çalışmamıza ne şekilde yardım edebilir?

EK ÇALIŞMA: “Peygamberlik sözleri yargının başlangıcına kadar süren bir olaylar zinciri sunmaktadır. Bu bilhassa Daniel’in kitabı için geçerlidir. Ancak Daniel’e, kendi peygamberlik sözünün son günlere ilişkin kısmını ‘sonun vaktine kadar’ saklaması ve mühürlemesi söylenmişti. Bu peygamberlik sözlerinin yerine gelişlerine göre, bu zamana ulaşınca dek yargıya ilişkin bildiri duyurulamazdı. Fakat sonun zamanı geldiğinde, peygamberin sözleriyle ‘bilgileri artsın diye birçokları oraya buraya gidecek’ (Daniel 12:4).

“Elçi Pavlus kiliseyi Mesih’in gelişini kendi zamanında beklememeleri için uyardı. ‘İmandan dönüş başlamadıkça, mahvolacak olan o yasa tanımaz adam ortaya çıkmadıkça o gün gelmeyecektir’ diyor (2. Selanikliler 2:3). Rabbimiz’in gelişini, büyük sapıklığın ve ‘yasa tanımaz adam’ın uzun hükümlerlik döneminin sona erişine dek bekleyemeyiz. ‘Yasa tanımazlığın gizli gücü’ ve ‘mahvolacak olan’ olarak da adlandırılan bu ‘yasa tanımaz adam,’ peygamberlik sözünde öngörüldüğü gibi 1260 yıl boyunca üstünlüğünü sürdürecektir olan papalığı temsil etmektedir. Bu dönem 1798 yılında sona erdi. Mesih’in gelişini bu zamandan önce gerçekleştiremezdi. Pavlus’un uyarısı, 1798 yılına kadar tüm Hristiyanlık dönemini kapsar. Mesih’in ikinci gelişini bildiri bu zamandan sonra duyurulacaktır.”—Ellen G. White, *Büyük Mücadele*, s. 356.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Gelecekteki son zaman olayları için tarihler belirleyerek hangi tehlikeleri göze alıyoruz? Bu öngörülen olaylar meydana gelmediğinde birçoklarının imanına ne oluyor? Mesih’in Yuhanna 14:29 ayetindeki sözlerinde, peygamberlik sözünü kendi ruhsal faydamız için kullanmayı öğrenmemize ve yanlış öngörülerde bulunma ya da bunlara inanma tuzağına düşmemizi önlemeye yardımcı olacak, peygamberlik sözlerine dair hangi önemli ilke bulunmaktadır?
- ❷ Bugün içinde yaşadığımız hızlı iletişim ve aynı zamanda (her zaman bizim yararımıza olmayan) bilimsel ilerleme zamanında, “hiç görülmemiş bir sıkıntı dönemi” düşüncesinin gerçekleştiğini hayal etmek neden hiç de zor değil?
- ❸ Pazartesi gününün son sorularından olan, “kitapta yazılı bulunmak” için tek umudumuzun neden Mesih’in doğruluğunun büyük hakikati olan müjde olduğu sorusuna cevaplarınızı tartışın. Bu olmasa, başka ne umudumuz olurdu?

‘Sevinç Gözyaşları Dökmek’

Andrew McCbesney, Adventist Müjdeleme

Kanadalı bir üniversite öğrencisi olan Larissa Madeline Van Bommel, Almanya’da kötü bir gün geçiriyordu. Önce kayboldu. Etrafta biraz dolandıktan sonra, Frankfurt’un dışındaki boş bir kiliseye girdi. Annesi öldüğünden beri inancında bocalıyordu, iki yıldır ne dua etmiş ne de bir kiliseye gitmişti.

“Biraz oturmaya karar verdim, fakat kendimi dua ederken ve içimi dökerek hıçkıra hıçkıra ağlarken buldum” dedi. “Tanrı’dan gerçekten var olduğuna dair bir işaret vermesini istedim.”

Larissa gözyaşlarını kuruladıktan sonra tren istasyonunu bulmayı başardı, fakat kafası karışıp trenen Bensheim-Auerbach yerine Bensheim’de indi. O akşam bir sonraki trenin gelmesine daha çok vardı.

Yorgun ve susuz haldeki Larissa, etrafta içmek için su aradı. Çevrede hiç satış otomatu yoktu ve bütün dükkanlar kapalı görünüyordu.

Tren istasyonunun biraz ilerisinde, Larissa bir binanın dışındaki masada bir şişe su ve birkaç bardak gördü. Susuzluktan çaresiz kalan Larissa binanın penceresinden içeri baktı, mutfak masasında yemek yiyen gençleri gördü ve cesaretini toplayıp ön kapıdan içeri girdi. “Bir bardak su satın alabilir miyim?” diye sordu.

İçeridekiler hemen Larissa’yı yemeğe davet ettiler.

Larissa, HopeCenter (Umut Merkezi) adında, insanların eğitim ve din seminerlerine katıldığı, sağlıklı yemek pişirme dersleri aldığı, ya da sadece rahat bir koltukta dinlenip ücretsiz WiFi kullandığı bir Yedinci Gün Adventist toplum merkezine denk gelmişti. HopeCenter’lar Adventist Kilisesi’nin Kanal Umut’unun Almanya’daki bağlı kuruluşu olan Stimme der Hoffnung’un (Umudun Sesi) buluşudur, ilk iki merkez Almanya’da 2017’de kuruldu. En az 14 HopeCenter daha kurmak üzerine çalışmalar devam etmekte.

Yemeğe oturduktan sonra Larissa penceredeki “HopeCenter” yazısını fark etti ve ne olduğunu sordu. Yeni dostları Hristiyan olduklarını ve mensup oldukları Adventist Kilisesi’nin HopeCenter’ı insanlarla kaynaşip yeni arkadaşlar edinmek üzere açtığını anlattılar. Larissa bir anda Tanrı’ya Kendi varlığını kanıtlaması için ettiği duayı anımsadı. Larissa “O anda ağlamaya başladım ve onlara sadece birkaç saat önce Tanrı’ya, bir işaret vermesi için nasıl yalvardığımı anlattım, biliyordum ki işaret buydu” dedi.

Hayretler içinde kalan Adventistler Tanrı’yi övdüler.

Şimdi Hollanda’da öğrenci olan Larissa, HopeCenter’ın Facebook sayfasında bir mesajında “Nezakatiniz beni ne kadar etkiledi hiç bilemezsiniz” yazdı. “Tanrı sizi bereketlesin ve daha niceleri de sizin nezaketinizle bereketlensin.”

Sonra ekledi: “HopeCenter inanılmaz güzellikte bir fikir ve bence bütün Almanya’ya, hatta Kanada’ya ve dünyanın geri kalanına yayılmalı. Sayenizde şu an sevinç gözyaşları döküyorum.”